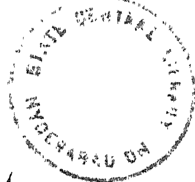
اَلْعِشْقُ نَارٌ یُحْرِقُ مَاسِوَی اللّٰہ

مِن تصنیف

سید فضل شاہ صاحب مرحوم ساکن نوانکوٹ لاہور

قِصّہ
سَسّی پُنّوں مکمّل



حسب فرمائش

شیخ محمد اشرف تاجر کتب لاہور

کشمیری بازار

انقلاب سٹیم پریس لاہور

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

پہلے عشق اللہ دی ذات تائیں جل شان اللہ جل شان اللہ
عاشق عشق تھیں شوق معشوق کیتا ہویا ذوق محبتاں پان اللہ

کیتا اپنے نور تھیں نور نبی گویا اپنا بھیس وٹان اللہ
اوسے نور تھیں کل ظہور ہویا خبراں بھیجیاں وچ قرآن اللہ

ویکھ ناز انداز نیاز نبی عشقباز ہو راز جتان اللہ
پہلوں لکھ سلام پیغام گھلے پچھوں سد مہمان بنان اللہ

لاہوت ناسوت جبروت پیارے ملکوت واسیر کران اللہ
پہلے لکھ مراسلے مرسلاندی چھیکڑ مہر محمدی لان اللہ

ہتھیں ہتھ پسار پسار آپے کیتا ایڈ پسار جہان اللہ
دساں رب دا کون مکان تینوں پیا وسدا کون مکان اللہ

ایتھے عقلمندی عقل نوں عقل ناہیں عقل ہوش بیہوش حیران اللہ
جیہڑے رب دے دھیان دھیان کرکے کرے بدل دھیان وچ دھیان اللہ

لکھ لکھ داتا دیندا لکھ لکھاں لکھ نعمات کھوان اللہ
ملک ملک ملک فلک سارے مالک ملک تے ملک پچھان اللہ

خالق خلق تمام مخلوق تائیں رازق رزق ہمیش پہنچان اللہ
جیہڑے وانگ نمرود مردود ہوئے کرے تنہاں تے جو احسان اللہ

تھماں باجھ اکاس نوں رس کیتا باقی فرش زمین وچھان اللہ
سورج چند تارے ویکھ رب تاری سارے جان آسمان سوہان اللہ

انسان حیوان فرمان من فرمان فرمان اللہ
وسنی کرن اجاڑ اجاڑ وستی آن فان اجاڑ وسان اللہ

غفار قہار ستار عالم رحمان سبحان اللہ
فضل فضل فضل فضل سیتی فضل فضل تے فضل کمان اللہ

دربیان نعت احمد مجتبیٰ محمد مصطفےٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم وصفت معراج معلےٰ آنحضرت ووصال باحد اللہ الصمد وباز آمدن آن در دنیا

بعد حمد ثنا خدا باری بارے نعت سرور انبیا بیلی
ایہہ کویں ثنا سنا آکھاں جیندی رب ثنا سنا بیلی

حلم علم حیا شجاع نبی دین دین عطا سخا بیلی
جس دے علیؓ جیہے پہلوان ہوون کوئی کرے نہ چون چرا بیلی

پھیر عجم عراق عرب تے نوں دتی شام دہی تمام گوا بیلی
گرد روم جیہے قلعے کوٹ توڑے ڈتا کفر دا نام مٹا بیلی

اک رات دی بات جبریل تائیں سچی رب دے پئی صدا بیلی
جا کے آکھ معراج کرا تینوں تاج راج دیندا سر ویا بیلی
مکے پہنچ بیان عیان کیتا خدمت نبی کریم دی جا بیلی
اج رات شب قدر دی قدر والی قدردان تھیں قدر ودھا بیلی
نبی جان لیا جان جان پیا چلی جان توں جان فدا بیلی
رف رف رفت براق دی تیر نظروں گیا چیر کے ہفت سما بیلی
ستے منزلاں ست آسمان عرشوں فرش لنگھ سدرہ کرسی جا بیلی
احمد آکھیا التحیات اللہ آئی والصلوات ندا بیلی
احد کہیا سلام علیک پیارے میری رحمتوں برکت پا بیلی
احد نال ہویا اک ذات احمد وچلا میم موقوف کرا بیلی
ایسے لئی بنا بنا دھری مینوں اپنا لیا بنا بیلی
ساقی حوض کوثر پیارے پیار سیتی بھر بھر امتاں پیا پیا بیلی
حرف حرف قرآن دا شان تیری بناں حرف اے حرف پڑھا بیلی
چوداں طبق چو کوٹ تے پھیر گھوڑا تیری واگ نہ پھیر سکا بیلی
گئے گذر کروڑ کروڑ برساں ملکاں سکدیاں مکھ وکھا بیلی
وچہ کون مکان دے کون کیہڑا جیہڑا تدہ دا ناہ سدا بیلی
دس کون برابری کرن والا تیری شان لولاک لما بیلی
رضوان مالک سبھ تینوں دیس کنجیاں ہتھ پھڑا بیلی
احدا حد دے عہد پیمان کنوں کری حمد ہی حمد ثنا بیلی
نبی پا انعام اکرام سیتی گھراں ول آیا چل دیا بیلی
اد ہاشمی کل نوں بھاگ لگا امت کل آئے بخشا بیلی

جھب ذات محمدی لیا منتھے دیار ذات نوں ذات ملا بیلی
جبرائیل وکیل براق لیکے آیا طرف زمین سدھا بیلی
آکھے گھن سنیہوڑے سجناں دے اتے ہو سلام دعا بیلی
تینوں یار پیارا پیا سدوائے آکھے آ پیارے تیرا چا بیلی
جبرائیل اصیل براق اوتے لیا نبی نجیب چڑھا بیلی
جدوں شاہسوار سوار ہویا چلیا چار سیتی واگاں چا بیلی
جا کے لامکان مکان کیتا ڈٹھا لامکان خدا بیلی
مینوں چھڈ مینوں ویکھ کھول اکہیں نیڑے آ پیارے آ بیلی
سچے رب جال وصال دتا پردہ قاب قوسین اٹھا بیلی
جو کجھ کیبت دیند پیارے سجناں نوں سعی اساں دتی تینوں کلا جا بیلی
آ یسین مزمل ہور طٰہٰ لیوا اپنا نام رکھا بیلی
دتی مہر نبوت ایس لئی چھیکڑ مہر دی توں مہرلا بیلی
دستے لکھ ہزار اسرار تینوں کجھ دس تے کجھ چھپا بیلی
جتنے ملک نے فلک تے خلق ساری تیری نام دا ذکر کما بیلی
گنہگار میرے چھڈ والییں ضامن ہو ٹیکے روز جزا بیلی
پک جگدی تے زین دین والا بھایاں وچ سردار بھرا بیلی
موہرا آ کہ تقدیر تقدیر پاواں دیاں قلم تے قلم بھرا بیلی
دھن مال دولت دنیا لال ہیرے دتے تدہ موتی دریا بیلی
بر قدح چا تھیں چا خدا ڈٹھا دتا نبی نوں پھیر پہنا بیلی
گرم سوت وتوین گنڈی ہلیسی جویں گئے رسول ہلا بیلی
ہوئی برس اٹھاراں دی رات اکو آئے ویکھ لو لی انتہا بیلی

جویں چودھویں چن پر وار سوہے کردے لین پروار پیا بیلی
نبیؐ علیؓ زہرہؓ چادر بیٹھ آئے لئے حسنؓ حسینؓ سدا بیلی

پنجتن انوں تن من ولری تن من نوں من منا بیلی
لاکھ لاکھ مبارکاں دیہن حوراں صلواۃ صلواۃ الا بیلی

پردہ پوش علیؓ ولی جان نبی چادر نور دی کرن عطا بیلی
فقرہ فقر دا ذکر تھیں یاد کیتا ساری جگہ دی فکر بھلا بیلی

اوسے فقر دے نور دا نور سارا کیتا نور ظہور فقران بیلی
فضلشاہ دے تھیں فضلشاہ ہویا ہو کے لیس دربار گدا بیلی

درصفت چہار یار کبار رسول مقبول صلی اللہ علیہ وسلم

چار یار رسول مقبول سندے اکو نور نہ سمجھ جدا میاں
پہلا یار رفیق شفیق نبی صادق صدق صدیق جیا میاں

دوجا عمرؓ خطاب جوان بیٹا دتا عدل دے نال کہا میاں
جامع جامع قرآن عثمان تیجہ جند جان عفان سدا میاں

چوتھا علیؓ مردان ولی شیر یزداں دتا خیبر کوٹ گرا میاں
چارے یار پیارسارے نور نبی نبی نور ظہور خدا میاں

کھوٹے کھوٹ دیا اوتے لوٹ بیٹھے کھری کھری لیندے پرکھا میاں
نکلے خارجی رفضی کرن قصے کسے باپ دے انیاں چکا میاں

دوئی دور کر کے اکو ویکھ انکھیں بھینگن وچ انگت دسین جتان میاں
کعبے چار قبلے چار طرف سجدے اکو وقت سجود درو امیاں

جہڑا چوہاں شاہاں خاکپا ناہیں اس تے چوہاں راہاں خاکپا میاں
حب آل نبی چارے یار یاراں یاراں دوستاں فضل منا میاں

درمدح غوث الاعظم پیر پیراں محی الدین جیلانی قدس اللہ سرہ العزیز

غوث الاعظم پیر ہے پیر پیراں پیر پیرڑے پیر دا پیر میراں
ماں فاطمہ دے دھن بھاگ ہوئے جس نے جایا بدر منیر میراں

شیریں لباں مٹھا بول سخن شیریں شاکر شکر شہد شیر میراں
دتا فال جوال سوداگر انوں کیتی دہیر سالگر نیر جیر میراں

بڈھی جا سرکار پکار کیتی کریں دہیر میراں کریں دہیر میراں
بھیڑ پوے مریدنوں دہیر کرنی ستھو ستھ ویکھاں دستگیر میراں

پہلے نازتے پھیر نیاز کرکے ولی ربدی پھیر تقدیر میراں
چلے قاب قوسین کمان وچوں پہنچے ہدف دے تیر میراں

بیڑا ڈبڑ ہڑیا ڈھنگ لایا کرامات دے ڈال زنجیر میراں
باراں برس دے موئے سب ہوئے زندہ رکھن وچ دعا تاثیر میراں

ویکھ قلم تقدیر دی قلم ہوئی آہی قلم تقدیر تدبیر میراں
بھال نال خیال نظیر لائی ناہیں آوندا نظر نظیر میراں

کندھے کل قطاب دے قدم تیرا بادشاہ گدا فقیر میراں
ولی وانگ تصویر تصویر ہوئی ویکھ نقش خدا تصویر میراں

رمز راز علیم بصیر سندا لیا جان علیم بصیر میراں
سک الف ہوئے پڑھ کے الف اللہ گویا الف آہی شمشیر میراں

کرے دار مدار نہ پوے گیری حشر دور بڑاں دار گیر میراں
قدرداں بیقدر پچھان کیتا قادر قدرتوں قدر قدیر میراں

اہل بیت دا شان قرآن آیا پڑھیا طاہر کم تطہیر میراں
ولی پیر نے میر صغیر سارے اُتے پیر کبیر کبیر میراں

آفتاب جہتاب بیناب دو چشماں ویکھ کے روشن ضمیر میراں
کر کے نال تاثیر اکسیر سونا پارس کرے نظیر اکسیر میراں

چوڑی چوڑا آیا رتبہ قطب پایا کیتی صاف معاف تقصیر میراں
فضلشاہ وچ جگ دی پیر میراں جیندی سیر ہویا پیر میر میراں

آغاز تصنیف قصہ حسب درخواست یاراں جلیس مہربان

آہی رت بہار بہار سینی گئی سیر بہار دے دا بیلی
چمن چمن ہوئے یار چمن جا کے بیٹھے چمن تے چمن لگا بیلی

اوڑک سخن دی پھل لے پھل بیٹھے نگار گلدستہ سخن لا بیلی
آکھن خاص پنجاب زبان آکھو قصہ عاشقاں دا چت لا بیلی

شہر شہر شعر و تیری شعر سیتی مُلک تک ملک الشعرا بیلی
چوداں سال گذری سوہنی کہے سوہنی ہنوں کسی دی حال سنا بیلی

قصہ مختصر دردو تہیں طول آکھو ہور طول فضول گھٹا بیلی
ایسا دردو بیدردو نوں دردو ہوئے مردو دردو ہو جان فدا بیلی

عشق چاٹ دے چاٹ نبات جیہی بات ذات صفات جدا بیلی
نال لہر دے شعر پر بحر آکھو لہر بحر تے موج دریا بیلی۔

ایسا شعر جیہڑا دل یار ڈولے ایہہ یار جو نور صفا بیلی
اک لفظ تائیں بار بار آکھو معنی ہون جدا جدا بیلی

معنے دان دانے دانے وانگ سیین ایہہ مزہ بھی لین اٹھا بیلی
بازی عارفاں دی جیہیں کھیڈ جویں تویں عشق مجاز بنا بیلی

حب خوب مرغوب محبوب والی خوب خوب مرغوب سنا بیلی
مسئلہ لاجواب جواب بہا ایتھے نہیں جواب دی جا بیلی

حکم دوستاں من تھیں من لیا منوں من توں من منا بیلی
قلق قلق کے فلک دی فلک تائیں ڈنا فلک دے فلک ہلا بیلی

بیت بیت بیتی رستہ صوت تا نداز نا صوت تا لوچہ ویکھا بیلی
فصل رب اگے غرض عرض بہا کریں فرض قرض تے قرض ادا بیلی

دربیان ذکر سلطنت سلطان آدم جام والی شہر بھنبور و اظہار پریشانی او از عدم اولاد و طلبیدن او اختر شناساں جہت استفسار این حال

اک شہر بھنبور سی مصر وانگوں گڑھ کوٹ قلعہ روم شام میاں
سلیمان سکندر وانگ دا پادشاہ عدلی آدم جام میاں

جمشید کاؤس تے کیخسرو حاتم وانگ انعام اکرام میاں
افلاطون لقمان سحبان جیہے اُسدے کرن وزیر کلام میاں

حشمت ہمت ہیبت حکم شاہی کل ملک اندر انتظام میاں
کرار جرار سوار آہے گھوڑے تیز طرار لگام میاں

ہندوستان پنجاب کشمیر سندھی پر ہزار دہزار غلام میاں
سوہنی ڈہلی ستون طناب دی زر بیدی ویکھ خیام میاں

موج سوج موجاں فوج فوج فوجاں ہوئی چیت شادی ہم دم ہام میاں
موتی لعل ہیرے دھن مال دولت ہور عیش جہانے دے جام میاں

ہوئی شام جوانیوں صبح پیری جھو انت ایہو صبح شام میاں
اٹھے پہر اولاد دی یاد چنگی لگن ماڑیاں ماڑیاں بام میاں
والی وارثی تاج تے راج ناہیں اینویں جیونا جگت حرام میاں
خوشی عیش تے جشن نشاط گئے ہو سکھ تے چین آرام میاں
لکھ منتاں منتاں منداسی ولی پیر شہید امام میاں
آئے اہل نجوم ہجوم سارے عالم علیم علوم علام میاں
دوارے جا تنا دعا کر دے تعظیم تسلیم سلام میاں

داہڑی بال سفید وکیل آہے گھلے موت نے سد پیغام میاں
پچھا دور رہیا پچھا عمر وناپچھے کون لیسی میرا نام میاں
کمخواب سندی خوابگاہ چھڈی کھان پین بستر بسرام میاں
تھیواں باجھ مراد اولاد جیواں آ دم جام پیواں نہ حرام میاں
آس راس کر کے آس پاس سندے سدے اہل نجوم تمام میاں
وہم فہم دے وہم نوں فہم ناہیں وہم فہم دی فہم فہام میاں
فضلشاہ کہیا راس راس و سو میرا اینک تھیرا انجام میاں

قرعہ زدن اہل نجوم و پیشگوئی کردن درباب تولد شدن دختر بد قسمت پیدا شدن دختر ستّی در آسان سال و حکم کردن شاہ بہلاک دختر منع کردن وزیر

آہی حفظ توریت نجومیاں نوں علم جفر حضرت دے انبیاں میاں
ہول پتر یواج نجومیاں نے کیتے لگن تے شگن خیال میاں
شمس قمر عطارد زحل زہرہ مریخ تے مشتری بھال میاں
روک لابھ امرت سبھ گھڑی ویکھے ہور چڑا ویگ تے کال میاں
میکھ برکھ متھن کرک سنگھ کنیاں تلا برچھک دھن اہٹیال میاں
قرعہ سٹ کاہن نجومیاں کول کھول رمال میاں
وتا شکل مراد نے راہ تاڑے کیت کیتی کھیت مال میاں
رملی رمل پھڑکے رمل پا بیٹھے کیویں کرن جواب سوال میاں
آکھن سچ متال مکال پائی جھوٹھ جھوٹھ نہ کہن جہال میاں
سچ جان کہیا سچ جان چلے جھوٹھ جان بیان یال میاں
ہیبت نور حکومت بادشاہاں سچ آکھنا بہت محال میاں
سمیں پھیر بہار بہار آئی پھل پھل لگے ہری ڈال میاں

بلیناس دے نام نوں یاد کر کے اسطرلاب سندی گڈھی فال میاں
ساعت سال تے سماں تے چار کیتا سعد اوسط نحس دی چال میاں
اور ادہنی کرنکا ہست چترا آسوت ہول نچھتراں چال میاں
اندر برہمہ شیو برکھ سند ساہ منگل سول دہتر سنا بجوگ ڈھال میاں
حمل اسد میزان سرطان سنبلہ عقرب جوت دے قوس سنبھال میاں
نصرت الداخل آئی شکل پہلے نصر الخارج ایہہ بھی نال میاں
برسپت سنیچر بدھ شکر خانے اٹھویں کرن سوال میاں
کہیا شاہ شتاب جواب دسو کیہی چپ چپے رہی قیل قال میاں
سچ سچ کولوں نہ سچ رہے کرن سچ گستاخ مقال میاں
الحق مر والکذب عذب کوڑا سچ مٹھا جھوٹھ جھیل میاں
جیکر سچ پچھیں لیسے سچ کہیاں کون سچ نوں سہی کال میاں
ڈھولاں ڈھال گلاں چال ڈھال کسے کہے سخن سچے سچ ڈھال میاں

حمل نال وصال ہو زال تیری ایسے سال ایہو سال میاں
بیٹی تدہ گھر جمسی جان شاہا لیکھ ویکھ لیا فال ڈال میاں
عاشق ہوسی کے نکلا ند بوچہ مرسی ہوسی جوبن جوان کمال میاں
غالب جان تقدیر تدبیر کولوں بھانویں شاہ فقیر کنگال میاں
سنکے شاہ وزیر امیر سارے ہوئے بہت ملول ملال میاں
آدم جام کہیا زہر جام بھر کے دیہو جلد جلاد بہال میاں
عاقل پیر وزیر تدبیر ینیں غرض فرض سمجھ عرض حال میاں
مارن کنیاں ہتھیاں باپیانوں ہتھوں نشٹ کریں بال بال میاں
ڈھول ڈھال نہ ٹھال ہو ڈھال انہیں پہنچی کہیں تیر تقدیر ڈھال میاں
پنجرے گہت وڑ وندی ڈب مرسی لگے کوئی لعینی بال بال لیاں

ایہو ساہرستی اُپر ساہرستی اتے زال امید وصال میاں
جیندا روپ سروپ انوپ ہوسی صاحب حسن حسین جمال میاں
سینسار پکار چھنکار سنسی ڈگا عرش عظیم نہیں تھال میاں
لکھیا لیکھ نہ مٹے پیغمبراں تھیں کیہڑا دے تقدیر نوں ٹلیاں
قصہ مختصر طول فضول جانا سسی جنم لیا اوسی سال میاں
ایسی سخت کمبخت اولاد مندی کل کال دی کوجیہڑ ریگال میاں
آکھے جال تدبیر دی جال کیہی ٹی جال تقدیر تے جال میاں
لا تقتلوا اولادکم شاہا فرمان ایزد متعال میاں
دوزخ بال بالن وانگ بالیسن جیہڑے مار دے بال اطفال میاں
فضل شاہ ایہ عشق دی پھل پوڑے ویکھ ہور کی پین جنجال میاں

در بیان غرق کردن صندوق سسّی سلطان آدم جام در دریا و مصائب بحر وگرفتن صندوق اتا گاذر وبخانہ بردہ پروردن سسّی را دختر کردہ

شاہی ہیچ فرمان ترکھان سدے گھڑو جلد صندوق فرمان میاں
آری ہو آری لیلکے ذکر ئیدی تختی چیر رکھ چیران میاں
پنجر دکھ بھر باد کہان نال گھڑیا بینہ وانگ فرہاد چلیان میاں
بوٹی ویل سنہریوں ہفت رنگی اوپر نقش نقاش بنان میاں
گود ماندی تھیں توڑے توڑسی پنجر پچ بیدرد کھان میاں
لال سبز سفید ہیچ دانا سبزی لعل موتی ہیرے کان میاں
حصہ پہلڑا پالنے والیاں ندا ایہ پالکے کرن جوان میاں
حصہ تیسرا داج دہیج سسی اسدا نال جس پتان میاں

افلاطون لقمان سکھان آہے سارے پیر اُستاد سدان میاں
خوب صاف تختی رندا نال ندی ورزاں پھیر دراز بہان میاں
اُستاکار جنیر جیار کرکے نے چتیر چتاکران میاں
جڑی سرخ عقیق یاقوت ہیرے حسب موقعہ جڑت جڑان میاں
مائی وہردا اولاد مٹے تال نی ایہ خوف جلاد سلطان میاں
قیمت ہو ارجواہراں تن حصے کرکے وچ صندوق ٹکان میاں
حصہ دسرا انہاں نداملک کیتا جیہڑی علم پڑھان سکھان میاں
حال باجرا لکھ مضمون والا باز و نال تعویذ بنھان میاں

خفیہ جگ کولوں پچھلی رات جا کے ندی گھت صندوق گا نمیاں
مائی باپ سبھ تنھیں بہت پیار کر دے اوہ کبھی جا ابن قہران میاں
عیب لکھ ہزار ستار ویکھن بیٹھوں آپ شیر مان لگان میاں
عمرا بال سسی دکھاں بال سٹی بال بال کے بال سکان میاں
واحد جا نئے واحد جان سسی احد جان لہراں آ ونجان میاں
اندر توس سسی باہر توس پنجر دکھ توس تینوں توسن چٹ ہان میاں
شتو الا مچھاں مچھاں گئی یونس وسی شتو یوں شتو مچھان میاں
ملیاں مچھلیاں ملیاں گھاٹ وانماں پنجر بوچ سرباں ملیاں آن میاں
مچھ مچھ سوار مچھ بیٹھے مچھنہالتے مچھ مچھان میاں
ہوری مچھلی گنگ دی آن کہیا ہوی لاج رکھو بچوان میاں
رہو وانگ پیرا ہونے رات ہوبنی سدیان ہا ہجہ مہان میاں
رل جلتھوی کھیڈن جلتھوی چل کون ہوڑ تھے ہوڑے لان میاں
گوجھی مچھلی بھی گجھی کرے گوجھی تنداں طمع بیٹھے تند وتانمیاں
ریند اک سی شہر بھنبھو دھوبی اتا نام سپل خاندان میاں
آکھے ایہ چمکار اسرار ربی جیویں طور دا نور عیان میاں
دکھاں جند تلی سو بھی رکھ تلی پیا آن فان ڈنگھان میاں
لکھ وات ہزار آفات آئی آکھن نہیں دے بیناں پنجر جان میاں
خفی جلی سینجلی ولی بلی کیتا یاد علی رض مردان میاں
اوسیوقت آکے پیر دستگیر کیتی تے سنے پنجر کنڈھے لان میاں
لیکے گیا صندوق نوں پاس عورت خفتہ کوٹھڑی بیٹھ کھلانمیاں
اُس دی منتوں رب نتاں لکھیاں سن تخت منزلاں عشق قرآن میاں

بیڑا با ہجھ ملاح موہا نیاں ندی سنٹھوں آپے ہاں مع ہان میاں
عیب لیکھ نصیب دا ویکھ ملے نیرا ہجھ تقصیر قربان میاں
لہر بحر لیا پھیر گھیر پنجر کشتی نوح دی جویں طوفان میاں
سکھاں سکھ لئی دکھاں لکھ ڈکھ کے دکھ دکھانمیاں
اودھر کڑک کپڑا ایہ چمک پنجر چمک بجلی کڑکن جہان میاں
مچھی یونس دی الٹی پھیر آئی زندہ عاشقاں داباس کھان میاں
مچھ کچھ کچھو کمیں لین گھوڑیں مثا بیٹھ سفسا پکار میاں
پڑیاں بھلنا ندی پیر ہوئی ان پڑیاں کوں بیڑی پاش ہانمیاں
کچھاں رکچھاں کچھاں آن پایاں کچھ کچھیاں کچھ کچھان میاں
لیکے سول تے سول چیچل داکے رتو ڑہی قلعہ راں توڑاں میاں
کنگھی مچھلی دے کنگھی نال سیاں وال وال چتال پھران میاں
ناگر والیاں لئی ناگر وال انگلوں ول سنکھ لیاول پان میاں
سسی بات ایہہ عشق کہا کیتی اجے پہلڑا باب پڑھان میاں
پہلے دھوبیاں تھیں دہون گھاٹ آیا سوج چک صندوق کہانمیاں
وتا ٹھیل توکلوں شتو بیڑا اٹھے خوف انار کے جان میاں
کپڑ چیر زنجیر صندوق پھڑیا لیا نال تدبیر دی تان میاں
ایدھر پنج جلدی اتے کجھ جلدی لودھر مچھیاں کجھ کھان میاں
مثال رائگاں وقت دے ہا جاؤ جلد مشکلاں کرو آسان میاں
اتا جلد نکال کے جلوں پنجر ہویا شہر دے بول روان میاں ۱۲
شیر خوار لڑکی وچوں نظر آئی یوسف وانگ کھوہے کنعان میاں
تک الف اللہ تے عین چشماں لام میم سن زلف دے ہان میاں

دونویں ہا بچہ اولاد تا شاد آہے اللہ چا مراد پچان میاں
سسّی گود لیکے سنجی ٹھٹھ دتی پڑھکے بسم اللہ الرحمن میاں

ٹھٹھ گنجد ے ٹھٹھیں شیریں شیر آیا سسّی چپیا نال زبان میاں
مادر شیر محبتاں شیر پایاں مائی باپ ہو جان قربان میاں

سچے بازوؤں کھول تعویذ پڑھیا جیتے نال دی حال چھپان میاں
مال ٹال خیال دے بنال ہر یا حال نال سنبھال چھپان میاں

بال نال تے گنج بیرنج ملیا انتے ہویا آبادان میاں
اتا دھون گیا رب دے ہون دھوتے پیا چند جھولی آسمان میاں

سسّی سنے عورت دی بھج پیکے متاں شر شریک اٹھان میاں
فضل رب سبب دے بنال پالے سسّی ہو نبالا ڈلڈان میاں

دربیان پرورش یافتن سسّی ورسیدن از سال یکم تا بہ دوم سال

پئی پالنے سسڑی سال پہلے پالے نال کے پیار ونڈاں پیارے
خدمتگار کنیزکاں گود لیکے سسّی نال پیار کھڈاں دوارے

جان جان تھیں جان قربان صدقے قربان قربان قربان آرے
آہی پھل گلاب دی کلی سسّی کلی سمجھ عاشق آہے کان پارے

ملکھ چند تھیں چند دہ چند سوہنا سورج چند غلام سدان یارے
آکھن نانکے دادکے جنم سسّی انتے دادکے نانکے دہیاں دے ہارے

عشق مشک دولت حسن چین ناہیں لکھیں کھا چھپائے دے چا چارے
رنگ رنگدی رنگ محل سسّی کارن شہر بھنبور بنان نیارے

دوجے سال اتا سسّی گھر ہیں لیا یاد بی شہر شریک اٹھا نہارے
عقل نال تمیز تجویز اتے رہے راز نہاں نہاں سارے

حاسد لوک بخیل کر بغض اللہ عزت تارا تے یار لال ہارے
لکھ شکر جو آپ بخیل ناہیں انتے فضل دینال جہان تارے

دربیان ذکر سال سوم ورسیدن تا بہ دوازدہ سالگی

تیجے سال سسّی پیر ہیں ٹرن لگی خوشی خویش قبیلڑا کل میاں
چوتھے سال مکھوں لعل لال جھڑدے کدی ہین موتی ہوتی ڈلیاں

ور ہے پنجویں کھیڈ دی نال سیاں رب بھاگ لا باکل کل میاں
گل ہس سسّی گل ہس کردی موہوں جھڑن چینی سند پھل میاں

چھیویں سال قرآن مجید پڑھیا ہور فقہ حدیث رسل میاں
ور ہے ستویں چشم چراغ کیتے دیوی عاشقاں دی گل گل میاں

عاشق ہو مونو قبل انت مونو بتاں موت ہو ہمیل رسل میاں
ور ہے اٹھویں اٹھ بہشت سندے گئے یاد بہشتیاں بھل میاں

ناؤیں سال نہال نہال ہو کے کڈھی شاخ شگوفیوں گل میاں
بوٹے سیو دے نوں پھیر سیو لگے پئی واؤ پر یمیدی گھل میاں

عاشق سیو کارن سیوا لا بیٹھے پیا اوچ جہان دے غل میاں
امرت پھل بہشت دے ویکھنے نوں آئی حور بہشت دے جل میاں

دسویں ور ہی جمال کمال سسّی یوسف جیہی وکائے مل میاں
شکر شہد نبات تے قند مصری شیریں لباں اگے گئی گھل میاں

ور ہے یارہویں گھنڈ نقاب وچوں ہا ہر حسن پیندا ڈل ڈل میاں
شرق غرب جنوب شمال تائیں کرہی حسن جیہن وے [illegible]

باراں برس دینوں آکھن وچ یدکھیا ہادی راہ سبیل سبل میاں   زور نل نھیں تکڑی ہوئی سسّی گئے تکڑی حسن دے نال میاں

ماپے حسن جوانڑی ویکھ سسّی وانگ پھل بھنبٹ دے پھل پھل میاں   فضل گھنڈ عاشق پل پل بیٹھی گھنڈ دے گھنڈ کنوں گئے کھل میاں

ایضاً دربیان تعریف حسن وزاغت شدن مصنف درتصنیف حسن پنج رنگ

ملکہ ملک جہان جوان سسّی اکو ہان پستان وزیر آہے   صورت نقش تصویر ارژنگ مانی روم چین دے نقش تصویر آہے

جانی جان پستان تن یار پیارے پاسو پاس بیٹھے رانجھا ہیر آہے   بعضے آکھدے ہو کجھ ناہ آکھو دونویں سخت قضا تقدیر آہے

ٹوپی پوش دو سخت پستان حاکم صوّ دار قندہار کشمیر آہے   بعضے کہن پستان سن ملک دی بی دونویں منکر اتے نکیر آہے

بالے عاشقاں دے لنکا مارنے نوں لچھمن رام پستان دو ویر آہے   سخت بھواں کمان اللہ ہو دی سی پلکاں تیز خدنگ دے تیر آہے

ابرو خنجر واں بر ورب رکھے ذوالفقار تے تیغ شمشیر آہے   چشماں آب حیات دے انور چشمہ نین نین چنچل سندے نیر آہے

نین نال نگاہ دے شاہ کر دے ہند سندھ پنجاب دے پیر آہے   گول گول کپول انبھول سسّی ہوٹھ قند مصری شکر شیر آہے

کنڈیدار زلفاں سخت پیچ پائے گلیں عاشقاں طوق زنجیر آہے   ٹھوڈی بیر الم دا چاہ آہا جنگ حیدر دے خم غدیر آہے

چینی چین چین دے اشکم آہا ہتھوں چین ماچین جاگیر آہے   ہتھ برگ چنار رخسار روشن خورشید بے بدر منیر آہے

نرم پٹ ریشم نرم پیٹ دونویں صاف صافا وصاف نذیر آہے   تالے پیٹ ریشم نالی پیٹ ریشم قمر فلک سندے کمر گیر آہے

چینی چین دے تے نقش سم آہو آہو چین دے سم اسیر آہے   فضل حسن پنجر رنگ پنجر رنگ نگوجسدی کارنے شاہ فقیر آہے

دربیان تعریف سفید رنگی حسن سسّی

گوری چیل تے چکن سفید چھاتل بھوجن نال سفید سی شالمیاں   اکرتی رنگ سفید سفید گوٹا ہو ہتھ سفید رومال میاں

ویکھو ویکھ سفید سفید سینہ چینی چین وینوں پیاوال میاں   دند دند بلور سفید موتی آہے ہنس سفید دی چال میاں

موتی ہار سفید رخسار آہے چہرہ چن سفید جمال میاں   قید صید دو مچھ سفید کیتے چالیدا رانگی جال ڈال میاں

ناف صاف سفید سیماب کولوں اگے شر مدی جانہ بہال میاں   چوڑا ہتھ سفید سفید باہیں گورا رنگ سفید کمال میاں

آہے پیر سفید سفید چوڑا پیریں پئے سفید خلخال میاں   فضل حسن سفید سفید پوشاں مہاں جال پاکے سسّی گال میاں

دربیان وصف سیاہی حسن سسّی

کالا خال سی لال رخسار اُتے کافر دوار جنت دربان میاں   اکھیں کالیاں کالیاں گھٹاں ہنکے کھیت عاشقاں دے سن جان میاں

کالی کجلی دہاریاں ہاربیلاں بیہ باریں وہ ہاریاں کوکوکان میاں
کالی دہڑی اوہ سیارات کالی کالی چوبے وہڑی پچان میاں

کالے مانگ نے بھی سیجھ رات کالی ادھی رات لٹی کاروان میاں
کالی کہیں شبقدر دے قدر والے قدردان حوراں غلمان میاں

گیسو نولف ہمزلف دو ناگ کالے ڈنگ ڈنگ کے ڈنگ چلان میاں
کالے چونڈ ویں کوار زنجیر کالی کالی ہرن پھاہی بیابان میاں

کالی کٹ ڈوری ہوئی کٹ ڈوری کالی یار دی ناگنی جانمیاں
مٹھا بول انبھول جے بول بیٹھے باغی کوئلاں ہوش بھلان میاں

کالے باغ دمو بن چور کالے کالے پانیوں پار سدہان میاں
کالی دہار سرمہ کالی دہار مارے چشم خشم دیمار کے بان میاں

سرمہ خاص قندھار قندھار مارے کالے دیس کینے خراسان میاں
فضلشاہ جسنوں پلک جھلک مارن کالے پلکد اجھلک وکھانمیاں

ایضاً در وصف سرخ رنگی حسن حسنی

مکھ لال کہیں لال وہی لباں لال سن لال مرجان میاں
چہرہ لال تے چونیاں لال بھکن ہور چونیاں لال سوہان میاں

چنی لال بھو چھن لال لال سالو چولی لال انگی انگ لان میاں
کڑتی لال گھنڈی لال لال تکمہ گھنڈی لال دے گھنڈ کھلانمیاں

سردی مانگ آہی لال لال وہڑی ہوٹھ لال کینے لال پانمیاں
لال شال مثال مثال آہی عاشق انگ پتنگ جلان میاں

سرخی لال دو ندا سرخ لال کارن عاشق شہباز منان میاں
بینار کار چھلے لال لال چھلے پہن لڑکیاں لال لٹکان میاں

مہندی لال نے بھی گئی لال کٹھی لال لہو تھیں تھیں رنگان میاں
نسر لال لونجی لال لال جگنی ویکھ لال بھی لال ہوجان میاں

جوڑے لال اتے جوڑے لال جڑی جوڑا لال باہیں نگ لال میاں
فضلشاہ سوئی لال لال ہوئے جہڑے لال بھر لال پانمیاں

دربیان صفت سبز رنگی حسن حسنی

ہرے طوطیا نداڈ گئے طوطے طوطی چشم کیتی سبز رنگ میاں
ہری ہوئی ہری پان پان چڑھی کیتی لب دے پان تے جنگ میاں

سبز پوش سبزی ہتھیں سبز سبزی سبز وار لٹی کر کے تنگ میاں
زلفاں ناگ ہرے پلک پلک لٹے قہر زہر بھر ہرے ڈنگ میاں

شیریں وہ الستی پستان ہری ہری بھری انگور دے رنگ میاں
کڑتی ہری انگی ہری ہری چولی ہری اوڈھنی سنو شہر جھنگ میاں

ہری بھری باز و بازو بند ہرے جڑے ہری نگینیاں سنگ میاں
ہریاں جوڑ یاں وینیاں وینیاں تے ہتھیں ہری مہندی ہری نگ میاں

ہتھ ہری ہری ویکھ سیاوہ جوگی کردے ہر ہری ڈبی گنگ میاں
فضلشاہ ستی ہری بنی بنی بنے ہری بنی سنگ سنگ میاں

دربیان صفت زرد رنگی حسن حسنی

چہرہ زرد سوہنا جوبن زرد سوہنیاں کڑتی زرد رنگی سینہ سرد کیتا
سر تے اوڈھنی زرد کیوں دہوڈی چولی زرد نے درد بیدرد کیتا

فردرودپڑ ہکے مردفردہوئی مکھ زرد بیلا زرد فرد کینا
گھنڈیا رسسّی گھنڈی گھنڈ رکھے گھنڈی زرد تکمہ لاجوڑ کینا

انگی زرد انگی رنگی کسی رنگی رنگی عاشقاں ندا رنگ زرد کینا
رنگ زرد کیسر بچھنے بنے بنی عاشق بنی آدم زن مرد کینا

زرد رنگ چوڑے بنی سنگ چوڑی مار گھر و جھاندا گرد کینا
زرد پٹا زار چوپٹا آہی چوپٹ زرد پاسا زرد نرد کینا

چوڑا زرد طلا زرد زر زنارے تارے دنے دکھال بے پرد کینا
فضلشاہ بسنت لبراں نت ہولی ہولی سانگ بھڑکی سانگ گرد کینا

دربیان تعریف زیورات وجواہرات سسّی

سسّی سُندی مندی ہتھ چھلے ہتھو تتھ چھیلے چھلی جان میاں
اکھیں ویکھ اکھیں تکیہ بان ہویاں آن فان مارے نگہبان میاں

ویکھ چونک سسّی چونک چونک اُٹھی چار چونک نوں چا پھلان میاں
پھلواڑی کھل سبھی پھلواڑی سرول باغ ساڈا بوستان میاں

متھے بندلی بجلی ونگ چمکے چھمن کالیاں گھٹاں بنان میاں
بندے کہی بندے کون کرے بندے پاوت قید بندے بندیوان میاں

ٹکا پلک ٹکا نہ لیں وینداں لونگ لونگ نگ دے بھار لدان میاں
ڈنڈی راہ بھلاؤندی پاہندیاں نوں منگی حافظاں حفظ ایمان میاں

نسبی ویکھ کے نس بھی جان جہڑے اونہاں نوں والے ول پان میاں
جادو سحر تعویذ تعویذ پائے گھتنے نال تجویز مسان میاں

نتھ نتھ کے نانھدا ناتھ مارے کینے نتھ نتھان نتھان میاں
والی ول والی والی کان آہی کان پھول بنھ بھال کان میاں

جھم مار جھمکی کنیں آ لگی جھوم جھوم کے بات سنان میاں
دُر کرن دُر دُرا اونہاں سگاں تائیں جہڑے حسن نوں نظر لگان میاں

نتی پان چڑ ہکے پان پان وچ ہاراں جنہے عاشقاں نے پتی پان میاں
کالے باعدے موتی موتی سی لیکے موڑنی نہیں آسان میاں

جسنوں دُمنی دے دامن لا رکھن اُسنوں دامنے دیکھ دکھان میاں
بد کی جہر بد کی جہر فوج بلی مارے جہر نے جہر میدان میاں

گلدی نام دا نام سلطان آہا تخت نے تخت ایران توران میاں
دو لڑی تلڑی نلڑی ٹوٹ پھانسی پھانسی عاشقاں پکڑ پھا میاں

جگتاں زور تلسی تلسی لا کہیا تلسی گون گوار پوچان میاں
ہیرے لال موتی لڑیاں آ لڑیاں ہسن ہسکے گل گوان میاں

چن چودھویں دا چانن ہار جاتی چانن ہار جی دید کران میاں
جگنے کہی سسّی شالا جیو جگت تے عاشق گل گل نہی نبھان میاں

موتی دانی دانی بیبے انگ دا فنے بستر سر کرے جہان میاں
رہی موہن والی آہی موہن ہالی ہے موہن مالی مالکان میاں

سینے جُگنی لایا دیکھ دیکھی نے چھمکن نال بناکے ہان میاں
ویکھ ہولدلی پایا ہولدلی ہاراں ہتھ پستان پٹھان میاں

ست لڑے لڑے کرکے ست لڑی لیکے فوج پہنچی پہنچی جان میاں
رجھاں لباں سن سینے عاشقاں نے چھلی لباں آن دوکھان میاں

نافہ صاف نافہ آہو چین وچ اسی عطر دان کینا عطر دان میاں
گلبن عاشقاں طوق زنجیر پیریں پائی طوق زنجیریاں آن میاں

بانکے سنہد سنہیں بانکاں بانکیاں سن کھچاں وین کھچاں جند جاں میاں
کشتی وار کرڑے مینہہ گھت کرڑے کشتی خضر دیوانگت ڈباں میاں
شیشے چین نوں عارسی آرسی تھیں گویا آرسی نوک سناں میاں
سرخ کنگنی کنگنی دار آہی سرخ کنگنی گھت پھساں میاں
چھپ دار چھپے باہیں لٹکت پھبتی تاری لٹکدی وچہ آسماں میاں
لچھے بھلے چھلے ایہی بھلی بچھے لچھیں جگ ویکھاں سناں میاں
پازیباں بیریں بیکی پازیباں زیبا حسن وہ چندو دہانیاں

پونچی ڈہلکنے ڈہلکنے وس سی وین وین مارے پہلوان میاں
ہتھوں چوڑیاں چوڑیاں گھت ظالم لہو عاشقاں گھٹ بھرن آں میاں
بریاں چھریاں نگریاں بھی ظالماں سن جیہناں کیہے ٹکڑیاں جاں میاں
رنگا ندار بھوہڑی حافظی بھی اللہ حافظی دی رسن پڑھاں میاں
ٹاڈاں ہو مرنداں ٹہاں لڑیاں جیون جھانجراں شوق مچان میاں
کڑیاں ہو کڑیاں مشکلاں آ کڑیاں کڑیاں نال لڑیاں کس کے تانمیاں
بیڑا نو وچہ ڈوبا طوفان پانی فضلوں گھل کنڈھے کنڈھے لانمیاں

ایضاً دربیان تعریف جبین حسن سسی

ویکھ کجلے دی گھٹ گھٹ ساڈوں گئی گھنڈ گھنڈے گھٹ بیلی
ڈوری کنڈی کنڈی کٹ گئے لئی عاشقاں نے سرتے کٹ بیلی
گھت جبین جبین ماجبین مارے کیتے جبین بھی چوڑ چوپٹ بیلی
نرم پٹ نالے نرم پٹ نالے ہٹ ہٹ آکھن ہٹ ہٹ بیلی

عاشق جھٹ کرکے ساگر جھٹ سٹن ڈٹھے باہجھ نہ رجدے جھٹ بیلی
سنھن پٹڈی پٹ چوپٹ مارے نرم پٹ جیہی آہے پٹ بیلی
تلکن عشق مجاز چوپٹ بازی بازی ہار ہو چوڑ چوپٹ بیلی
فضل عاشقاں دے سرتے چھٹ پائی دھوبن کھنڈ کیتے چھٹ چھٹ بیلی

دربیان وصف و ثنا جمال بدر کمال سسی

تارے چند آسمان سوہان سارے تارے چند زمین حسین آہے
تک الف نکھڑا میم عین چشماں نکتے گال گیسو سین شین آہے
چوٹی نانگ معراج کوہ طور موسیٰ سیر عاشقاں عرش بریں آہے
ہنس مور دی چال تے جال زلفاں لباں لال تے دال وہمین آہے
لکڑ جھگڑا بادشاہ جرہ باز بحری خونی نین تشبین شاہین آہے
کرن کیل منتر مار زلفاں عاشق لئے کچھ دستہ بین آہے
مارے چھاپ چھاپ چھیکڑ مہر دینوں مہر یار دے مہر نگین آہے
گوگل چند بن کاہن بن ڈھو تھد سسی گوپیاں کاہن یقین آہے

سورج چند تھیں حسن وہ چند سسی سورج چند خسا میں آہے
ٹھنڈی بانک ٹھنڈی باہیں بانکیاں سن بانکی بانک کہلار شوقین آہے
گھت جبین جبین تے جبین مار عیب جبین حسین جوجبین آہے
بچھو مومناں صاف یقین کنوں گیسو الف کافر دشمن دین آہے
دارو کجلا نین بند سسی مژگاں نوک سناں سنگین آہے
آتش تے مینہہ رنگین سسی جویں طور شعلہ آتشین آہے
اگو ہاں پستان سلطان دونویں سلیمان دے تخت نشین آہے
او مور دے زمین تے پیتے نزخن فضل شاہ جوڑ دے زمین آہے

دربیان باز داشتن مصنف خود را از صفت حسن بے انتہا سسّی

جیا بس کرجی جیا لوڑ ناہیں ہاں حسن تھیں منگ امان میاں
منّاں کل جہان بیجان ہووے جان جاندیناں جہان میاں

طور چور ہویا نور دورد دے تہیں پیار حسن مارے نیار بان میاں
حسن کلد خبر دی جزو جزو دی لکھی صفت قلیل بیان میاں

آپے جان پچھان پچھان لیسن جہڑے حسن دے جان پچھان میاں
شہر کیچمکران دے چیل ڈہونڈو کارن چہل سسّی نونپخان میاں

لیا و طرف بھنبور دی ٹور پیریں گھت زلف زنجیر زندان میاں
یوسف وانگ ایہہ بھی مزہ چکھ لئی چاہوں چاہ پئے کنعان میاں

انّے مثل مجنوں اوپر فقیر دلبر آن آن دکھو جان جان میاں
فضل شوق تھیں میل معشوق عاشق جلدی مشکلاں ہون آسان میاں

دربیان سلطنت سلطان علیخاں شاہ کیچمکران واقع بلوچستان وفغان وفریاد کردن اوازغم عدم اولاد

گوشے وچہ جنوب غروب نامی اک شہر جو کیچمکران آہا
دنیا وچ بہشت بہشتیاں نوں زن و مرد جیہے حور غلمان آہا

پیر مرد اسدا پیر ولی کامل اتے چھیل جوان جوان آہا۔
شہر کیچمکران سلطان بلی معتقد علی رضہ علیخان آہا

لالن لال دے لال دا لال ہویا جھنڈا بیرک لال نشان آہا
علیخان عالی خاندان سخی وانگ علی رض مردان دے آن آہا

ملک ملک بلوچ دے بادشاہی ہور ملک کتان کتان آہا
حاتم وانگ جیتی فوج آہے لشکر ہور بھی بے حد بیان آہا

عدل داد گستر داد خواہاں نوشیرواں دادا جان آہا
سخی مرد نجیب حبیب بلی منظور درگاہ رحمان آہا

تبر تیر تلوار تفنگ توپاں شاہی جنگ دا سنگ سامان آہا
ادہر سندھ دریا حدّ و آہی اودہر تھل تے ریگستان آہا

سبحان سبحان اللہ سبحان رحمان دے مان آہا
گھٹاں شام جیا تیوں برس گیاں کھر اکھر ا پیری وقت جان آہا

اج تخت تے سجدا گھل تخت نا بچہ وارثی تخت ویران آہا
سبھ کجھ دیا گھر دا دیا نہ دیا دیئے با بچہ اندھیر جہان آہا

کرے عجز نیاز نیاز منے ناز نیاز نیاز مندان آہا
ربّا بخش فرزند دلبند فضلوں فضلشاہ دا اور دزبان آہا

دربیان تولد شدن پنوں در خانہ سلطان علیخان والئے کیچمکران

شان ایزدی وقت اک سحر دے عرض وچ درگاہ منظور ہوئی
ویکھے خواب وچ پلنگ محل شاہی روشن قدر دا شمع کافور ہوئی

شرق غرب جنوب شمال تاکرا وہور روشنی نور ظہور ہوئی
خواب ایدی نیک تعبیر سمجھی بھاویں لطف نگاہ غفور ہوئی

اک رات اتفاق تھیں شاہ نامیں اہر خوشی عیش نشاط سرور ہوئی
حرم شہر حضور پچھان مرضی خدمت وچ حضور حضور ہوئی

آفتاب مہتاب ہمخواب ہوئی سیج مخملی گرم سمور ہوئی
سنگی سنگ والی سنگوں سنگ کیتا شیشے سنگدی سنگتے چور ہوئی

موتی ماس الماس دے نال وٹہ آب تھیں باہجہ قصور ہوئی
پھر یا جام صراحیوں ثمر جنت حرم جنتی حور مخمور ہوئی

یمنی یمن سندے یمن نال سورج سنگ سنگ لالال گنجور ہوئی
گوشے وچ خوشی لگے خوشی وصلوں ثمر نہال بھر کوکھ جو ہوئی

باردار ہویا سپ نال موتی بارش ابر نیساں ضرور ہوئی
شاہ وبیجھ اُمید اُمید کیتی ہری ویل امید انگور ہوئی

دکھ درد فراق تے غم چنتا اتے چنتنی دلاندی دور ہوئی
ثانی یوسف جہاں بار ثانی گل مصر کنعان مشہور ہوئی

بنی آس ہنیوں ہنیوں خان نام رکھن ہنیداں تھیں خلق معمور ہوئی
ناویں ماہ ناویں کیتے رب تازی ناویں ماہ کنوں کیچ نور ہوئی

شکر شکر شکور تھیں کام شبیر بیں شاکر شکر شکور جمہور ہوئی
فضل شاہ مسرور اولاد کارن خوشی صد صد صد ہو ر ہئی

دربیان محفل جشن ونشاط آراستن سلطان علیخان بر تہنیت تولد ہنیوں خاں و ترنم سرائے کردن مغنیان خوش الحان

ساقی پیالہ پیالہ عیش جشن والہ مستاں مست سرور رسنا پیارے
شاہی حکم لیکے شاہی باغ اندر شاہی فرش فروش وچھایا پیارے

زری بادلی تے کمخواب سندی سائیاں سجا اٹھنا پیارے
نگ لال جواہر ہو ہیری سائیاں تے جڑت جڑا پیارے

گرد گرد کنات بنات لائے رسی ریشمی کس کسا پیارے
جھالر موتیاں دی پیش پیش خیمہ خیمہ وار سجا لگا پیارے

محفل ہوئی آراستہ شاہ آئے بیٹھے تخت تے تخت سجا پیارے
کیتا شاہ فرمان لکھیا کل گائکاں لین بلا پیارے

بیاون ادب بجا اٹھنا آکھن پھیر بیٹھدے جا بجا پیارے
سنے سُنراں نغمہ ساز سر کرکے دین ساز آواز ملا پیارے

کھرج رکھب گندہار تے مدہم پنچم دہیوت ہو نکھاوالا پیارے
نسبت رت گرہم رت گوئیے برکھا برسات برکھا پیارے

نیم رُت کوئی سرور رت کوئی رس بستدے راگ بنا پیارے
رت رت بہار بہار گانوں چھیڑے راگ جدا جدا پیارے

کوئی راگ گانویں کوئی راگنی نوں کوئی پترانے پھاجا پیارے
بھیروں راگ کوئی میگھ راگ گانویں کوئی راگ ہنڈول ہنڈا پیارے

سری راگ گانویں مالکونس کوئی دیپک راگ دی اگ جلا پیارے
گانویں کوئی انند اساوریوں کوئی ایمن پرست بھا پیارے

مذاہبی اہیری استھ کوئی کسے چاہتا اونا پیارے
کوئی بھیریں کہے بھیاسن بل کوئی بھوتنبو وجا پیارے

باگ دہن دہن بار اُنے بالیسر مدہیمن بھا کھا پیارے
بروٹکی بنگالی بروا کوئی رُت بسنت کھلا پیارے

کوئی بھاگ بلا ول بلائونی نوں پھر دوست کوئی تجرا پیارے
بھوپالی بزاری سنے باسنہ بی ٹکھا بید بڈ سہرگا پیارے

کوئی کہے پٹ منجری بج پنجم کسے بھاگ بھاوے بھاگرا پیارے
کوئی کہے بھاری بھل گوجرینوں بیلو پوربیے بی ٹوڈیا پیارے

کوئی جنگلا گاؤندا شوق سیتی چنگ جند پر رنگ کسینوں بھا پیارے
دیوساکھ تے دیوگندھار کوئی گانویں کوئی بنتا بنتا پیارے

ٹوڈی نٹ نٹ نبرنی تے تھلے پر پچھن بھمری ان دسند کسے جا پیارے
جیجیونتی جیونت جالندہر بینوں گانویں ڈہولنوں ہول جا پیارے

دیسی دیس کوئی دیسکار آکھے دیہیان پنجم تے دیہیان لگا پیارے
دیوگری دھماونی دہاکی نوں گانویں کوئی بنتا بنتا پیارے

دیوالی دھنا سری کوئی گانویں دیو تیرتھا کوئی سنا پیارے
رامکلی ہوراونی کوئی گانویں رنت بتھا نے رلم ربوا پیارے

رورانی رذو کیسری کوئی راما سنگار ہس ہنس گا پیارے
سند ہو سندھ بلاری سندھ بھور سانگ رٹھ بہی سدھ سوہا پیارے

سنکرون سرتھی سرو سوہنی سو بھالئے گانویں سو بھا پیارے
سارنت سوہانہ سدہانت کوئی گانویں سبر کبھا چنت لا پیارے

کدم نام کرنات کلیان کافی کوئی راگ کھسٹ اک ہلا پیارے
کپنہ کھمبم کبت کامو کوئی کھیر کلا بیریا پیارے

سنکران بھرن سنکراہرن کوئی شنکرا گانویں کوئی شنکر نام دھیا پیارے
کوکب کلب کھٹاوے لیمل کمل کملی کلم کوئی کا ہنڑا پیارے

کھنساری کدار کالندرا بھی گانویں گاڈہی کوئی لا پیارے
گوری گوجری کنگلی کن ساگر گانویں گور گندہار گوار پیارے

گود گوئی گولامل کوئی گاویں گا بجدار گیریدا کسی جا پیارے
لنگ دہن کھاری تے لہل کوئی گانویں للت کوئی للتا پیارے

مالکوس تے مالوہ مالسری مالاد تے نے مدہیرا پیارے
کوئی مارو میوہ او مستانک منگل ملکے ملک تے مالی گوا پیارے

مدہ مادہ ملاد تے مدہ مادہو مکر میروی تے ماروا پیارے
مانجھ منوہر کوئی گاویں کوئی منگلا شنک الا پیارے

منگل گوجری تے مالگوجری بی گانویں کوئی کر کے آ پیارے
نٹ نند نراین نانکے نوں کدی گاؤندا تار گھنا پیارے

ہتھیلے ہر کھدھمیر ہماں کوئی گانویں نٹ ہنڈول ہنڈا پیارے
شاد شاد ہو شاہ ارشاد کیتا آہا ہا پیارے آہا ہا پیارے

کل میر وزیر امیر آکھن مرحبا پیارے مرحبا پیارے
سرفراز ہو شاہ کلاوتاں نوں دتا مال دولت سرو پا پیارے

نال نال کیتے مالا مال شاہ نے دے غنی مغنی بنا پیارے
خالی بخش سخا خطا کنوں نالے بھرے نالے دریا پیارے

قدر دان دتی دان مونیاندی گویا ابر نیساں وسا پیارے
دن عید تے رات برات ہوئی نال عشق دے سال وہا پیارے

بیجو باورا باورا ویکھ ہووے تان سینے تان بھلا پیارے
ایسا کون انسان سرود سنکے جس ہوش حق اس بچا پیارے

سودا محو در محو سرود سودا سودا اہل سودا چکا پیارے
عشق رنگ دے آگ ہے کبریائی اخذا لمنہ اونڈا پیارے

درد خواہ سماع درد منداں درد منداں دے جان دوا پیارے
عارف عارفاں کاملاں دتاں اصل اصلاں کیریا پیارے

روح راگ قلبوت دیو چہ آئی ڈٹھی کسے نہ باہجہ ہوا پیارے
فضلشاہ جنہاں سوجھ بوجھ اساگوں پاون رمز رموز خدا پیارے

در بیان پرورش یافتن بنوں خان با ہزاراں ناز و نعمت آموختن چہاردہ علوم و فنون ورسیدن تا بہ عمر چہاردہ سال

پہلے ورہے بوٹا نواں رب لایا شاہ ویکھ نہال نہال ہویا
دوجے ورہے سکے ابروں جینویں تسی لانوں آب زلال ہویا

تیجے ورہے رفتہ رفتہ رفت سکی رفت کولوں سندا چال ہویا
چوتھے ورہے نوں گلدا ول آیا ایہہ دل ہر گلدے نال ہویا

ورہے پنجویں نوں پڑھنے درس بیٹھا درس دس دیندا ایہہ چال ہویا
پہلے قاعدہ پھیر قرآن پڑھیا سال سال حافظ اوسے سال ہویا

چھیویں ورہے حدیث تے فقہ پڑھیا عالی ہمتوں نیک خصال ہویا
ورہے ستویں نظم تے نثر پڑھیا علم فارسی وچ خیال ہویا

لکھیا لیکھ لکھیا لکھا اکھاں آکھے علم سیاق سو کہال ہویا
رقم رقم سندا رقم رقم اُنے لکھ لکھ ور لکھ سوال ہویا

ورہے اٹھویں علم نجوم پڑھیا علم جفر پڑھکے دانیال ہویا
قرعہ فال تے رمل رمال سکھے بنوں نیک اختر فرخ فال ہویا

ناویں ورہے پڑھکے علم طب حکمت افلاطوں لقمان مثال ہویا
دسویں سال فروع اصول پڑھیا معقول منقول بھی نال ہویا

قیل قال تے قول مقال علمی بحث فاضلاں نال سنبھال ہویا
یاراں برس دا کھیڈ دیناں یاراں تیر انداز رستم بیٹا زال ہویا

ویکھ قوس بنوں قوس کشتی ہتھوں مشتری مشتری کھال ہویا
اک قوس ابرو وچ قوس ہتھیں پلک تیر تے تیر ارسال ہویا

باراں برس دا ابر سدا وانگ یاراں نال عالم خوشحال ہویا
سخی وانگ حاتم لائق تخت بیٹھا ویکھ شاہ ایہہ حال خوشحال ہویا

ورہے تیرھویں چست سوار بنیاں دشمن سست غنیم پامال ہویا
ابرو وانگ تلوار کٹار مژگاں کانی ڈھال دی ڈھال تے ڈھال ہویا

انتظام جنگی جنگی طرح کیتا رکھ رکھ فوجاں رکھوال ہویا
ورہے چودھویں چودھویں رات وانگوں فضل بدر کمال کمال ہویا

در تعریف حسن خداداد شاہزادہ بنوں خاں

حسن خان بنوں جلوہ ذات ربی جویں طور تے نور خدا بیلی
آفتاب مہتاب رخسار روشن دونویں ہتھ سن ید بیضا بیلی

شبقدر والیل دی قدر اتے وال ناگ کالے ڈنگا بیلی
چشمہ فیض بنوں چشمہ عین چشماں چشمہ نور خدا صفا بیلی

سرخ صاف رخسار سفید دونویں آہے اگ پانی اک جا بیلی
قد سرو آزاد ویکھ قمری طوق فوق بیٹھی گل پا بیلی

ویکھ چاہ زنخداں جان بنوں چاہ چاہ بیندا یوسف آ بیلی
خط قوس قزح سبزہ خط بنوں سوہج حسن دے نور صفا بیلی

گردن گول کیول نے چند چہرہ حالہ گرد سبزہ آشنا بیلی
سبزی خط جگہ ہی سبزی خط کیتا پا خط سر خط لکھا بیلی

سبزہ خط نالے سبز وار مارے لٹی باہجہ خطا خطا بیلی | سر تے تاج مرصع طرہ اوپر ا بیپر پرواز ہما بیلی

ابرو تیغ برہیوں منہ کہاں عاشق جان جانگے جان کہا بیلی | سینہ سنگ مرمر پایہ سنگ مرمر عاشق نہیں فدا وا بیلی

ویکھ قطعہ سینہ چھڈ قطع سیناور زن پارشتہ سوں کہیلی | یوسف جیہی عزیز عزیز مصری مصری وانگ عزیزنا بیلی

مدعا ہر دو چشم نور آسا نور چشم جو رہیا سما بیلی | فضلشاہ ہر صفت موصوف پنوں علم حلم حیا سخا بیلی

در بیان سوداگر زادہ شہر غزنی ورسیدن او در شہر بھنبو معہ تصویر پنوں او بنا کردن او باغ لاکھی بیرون از شہر و داشتن در بار آمدی جہت تمامی دیدن را خلق خدا

اک شہر غزنی خراسان اندر قابل دید فریب قضیہ ہار میاں | اُسد بوچہ ہشیار تجار آہا کار و بار بیوپار وہار میاں

کوٹھی دار ہزار تجار اُسدے شہر شہر دیار دیار میاں | نیکو کار سخا عطا والا دان دین دے کار در کار میاں

مانی وانگ ارژنگ مصوّر بدا لکھ لکھ صوتاں کرے تیار میاں | ویکھ قلم اسدے ہویا دست قلم استا کار مانی شرمسار میاں

پنوں خان دے حسن دی صفت سن کے ہویا کیچ دیوں تیار میاں | اُٹھ اُٹھ قطار مہار کینی لدے بھار انبار ہزار میاں

جھاگ منزلاں کیچکراں پہونتا پنوں خان دا کرے دیدار میاں | یوسف وانگ جمال کمال پنوں زن مرد آہے خریدار میاں

پہلے دید نہ دید شہید کیتا ابرو تیر خم دار تلوار میاں | حاصل قدر وقار تجار کیتا تحفے نذر حضور گذار میاں

چند روز رہ کے ملاقات کیتی پایا نال پنوں گوٹھ ابیار میاں | فرصت موقع پا کے نال حکمت لیا نقش تصویر اُتار میاں

ایسے نال تدبیر تصویر لکھی باقی ہوونی رہی گفتار میاں | وقت ہجر دے وصل نصیب ہوئے وی موسم خزاں دی موج بہار میاں

طالب طلب مطلوب محبوب دیسی ہویا کار سوار سوار میاں | وطن آباد تے جیوا ودہس کیتا چائے آپ تے رزق وہار میاں

رخصت پا سوداگر کیچوں کیتی اٹھ قطار قطار میاں | سدا شہر بھنبھوں کوچ کیتا مار و تھلاں خوف وسار میاں

سفر سقر مثال وٹھال سختی پہونتا شہر بھنبو تجار میاں | گرد شہر مثال بہشت جاری شہد شیر پانی جو نہار میاں

ہویا باغ بہار تجار شوقی ویکھ باغ بہار گلزار میاں | شاد شاد ہویا دو سار دنیا لبھا باہر شہروں نامدار میاں

باغ عدن مثال تیار کیتا بھلے باغ دنیا دنیا دار میاں | سنگ سرخ سفید سیاہ سندے طرح دار ہزار مینار میاں

گرد دیوار سفید عراق آہے سنگ مرمری گرد دیوار میاں | چار طرف فوارے ایاں چھٹری لائی ساون بھادروں جیہی پھوار میاں

وچہ حوض عقیق بلور سندے کارن غسل حمام فوار میاں | نہر بحر دی لہر ویکھائوندیسی بھر حوض تالاب کنار میاں

سُرخ سرخ چٹی چٹی سبز طوطی مینّاں مور چکوری ڈارمیاں
چمن چمن اندر چمن چمن کھلے ہو سرو انار چنار میاں

داکھ شاخ انگور بادام پستہ لونگ لاچیاں دے اشجار میاں
گل اشرفی نے نواں توڑ سکہ کیتے اشرفی لکھ نثار میاں

گل نافرمان پچھان مالی ہویا نافرمان لاچار میاں
کہے بابونہ بابونہ چھیڑ و نیچ خواب نرگس مست و ار میاں

سنبل وال ازلفاں سنبل پھل سنبل کالی مار ہوئی پیچ‌دار میاں
سوسن زبان زبان بولے رکھے قول زبان برقرار میاں

ہتھو ہتھ کرنا بھرنا کہے کرناڈرنا ویکھ کرناکر نہار میاں
موئے کرم کیتا تویں انب مولی پھیر انب لگے رسادار میاں

بلبل کلی دیاں کلول کردی کالے داغ سینے لالہ زار میاں
سنگترے آکہن اچھے سنگ تیرے مٹھے کہن مٹھے سخن والے میاں

پھل پھل نشتر پکڑ بیٹھے کچنار کیتا کچنار میاں
لیلاں مجنوں دا بوٹا صیقل ہو کے لیلاں مجنوں کہی پکار میاں

کھٹے ہو کھٹے کھٹی بات کیتی کھٹی ایہ کھٹی کھٹی دے ہار میاں
یار اندر ی سنگ مرمری جڑت جڑی چوک چاننی ہر دو چکار میاں

اوہو خاص تصویر نگار تاجر تصویر ینوں لکھن ہار میاں
زیر آئینہ چین آئین سینتی لکھے طاق تصویر سوار میاں

تصویرات شاہزادیاں خوبرویاں ہو نال دیوار سدہار میاں
خاص عام اعلیٰ ادنیٰ ویکھ جائے لاکھی باغ دوست دشمن یار میاں

سیر باغ بہشت نذیر آہا ایہ شہر تصویر وچار میاں
فضل ویکھ تصویر تصویر ہوکے ویکھن ہار سارے طلبگار میاں

دربیان خواب دیدن سستی کہ ماہتاب آسمان در دامنش افتاد۔ و پرسیدن تعبیر خواب خوش و خوب از ہمنشینان خود و بشارت نیک دادن و رفتن او بہ سیر باغ

ساقی ہجر تھیں جگر کباب کیتے عشقوں شوق شراب پیال سائیں
صورت حسن جمال کمال سستی آتش شوق اندر ڈال بال سائیں

سستی سجھیا ایں بادشاہزادی ہووبی نت آگرن سوال سائیں
اتے باپ دی ذات صفات دہوبی لیسی ذات صفاتوں بھال سائیں

جمدی باپ نے پنجر گہت وستری تتی بال سٹی عمر ابال سائیں
ہتھیں جان پچھان نہ زہر کھاوان جان بجھ کے مرن محال سائیں

رباحال میرا آپ جاننا ایں قیل و قال دی نہیں مجال سائیں
آدم جام بیٹی دہوبن سدیاں ہیں دہوبی کرن امید وصال سائیں

اکے شاہ ملے ہیں جیہا مینوں یوسف ثانی جمال کمال سائیں
اکے بنان آئی مینوں موت آوے دنیا جیونا خواب خیال سائیں

روندی اکھیاں لگیاں نیند آئی دردمند زلیخا دے حال سائیں
ویکھے خواب اندر جھولی ٹٹ پیا چند بدر منیر کمال سائیں

کھول میڈیاں پٹیاں کرسیاں سر دی ٹہری لاون شگنا نال سائیں
پاون نتھ سوہاگ دی نک میرے والو بال جڑی نگ لال سائیں

لکھ لکھ مبارکاں دین سیاں ٹھنڈاں شکر پاپے پھر کے نعماں سائیں
خواب رات سسی نیک فال سمجھی ڈبی شوہ شوہ لٹی اوچھال سائیں
کیہا سٹھ سہیلیاں چل ہیا اج باغ لاکھی سیر بھال سائیں
سیاں چھڈ اتن کتن اٹھ وطن باغبلغ آیا دیس ڈھال سائیں
جویں فوج سکندری روس اُتے چڑھی مارنے شاہ قتال سائیں
نادر شاہ چڑھیا جویں ہند اُتے دلی شہر ہوئی ہڑتال سائیں
ڈال ڈال زیراں بران کھل چاون ہو وڈال رستم بیٹا ذال سائیں
آہی سقل بوٹی بوٹی سٹھ سیاں شاخ شاخ نہال نہال سائیں
مالی باغ سندپریاں سمجھ تسے جانچاں متاں جانچال سائیں

نیند کھل گئی خواب ہوئی سسی جاگ اُٹھی فرخفال سائیں
ہوئی فجر سیاں سسی خواب سبھی ذکر کیہے پیا گلاں ڈھول ڈھال سائیں
سسی ہس کیہا چلو بسم اللہ بین کھی چلسا نال سمہال سائیں
سسی حور بہشت مثال آہی لاکھی باغ بہشت مثال سائیں
کیقباد کاؤس تے کیخسرو یاں چہ اقبال زوال سائیں
احمد شاہ جویں متھرا مار لٹی بنیں شاہ فقیر کنگال سائیں
اک آپ لگراں دوجا سٹھ لگراں لگڑاں تنگ کھیاں ڈال ڈال سائیں
کوئی تیر نگاہ دی تیر مارے بھر کے بھواں کمان سیال سائیں
فضل شاہ پرہیدی بھیں سسی یاراں درہی ہتی جال جال سائیں

دربیان عاشق شدن سسی بر تصویر سلطان پنوں خان و دیدن او را در خواب دوم بار و بیدار گشتن از خواب انگیز و گریہ و زاری و بے قراری او

سنے سٹھ سہیلیاں چھیل سسی آئی لنگدی وچ ایوان بیلی
ناہ کجھ جان پچھان انجان سسی ناہ کجھ شان گمان نادان بیلی
ڈٹھی طاقچے وچ تصویر پنوں اوہو چند بالا آسمان بیلی
سسی ویکھ تصویر تصویر ہوئی سدھ بدھ بھلا حیران بیلی
تلیاں جھس اٹھاں بٹھاں سسی جند جان تھیں جان قربان بیلی
آکھے ایس تصویر فقیر کیتی آدم جام بیٹی سلطان بیلی
جھولی موتیاں دی رو رو بھر سسی سیاں ہس کے گل گوان بیلی
جے میں جھوٹھ آکھاں شالا ماں مر سچ سچ ایہو میرا ہان بیلی
جیدا نقش تصویر نظیر یوسف لاسف جیہی تسد یکھ کان بیلی
سیاں کہیا سسی اج چل گھر میں کل پچھساں پتا نشان بیلی

اکھیں مست الست مستانیاں سن جویں مست مستان بیلی
چین جیبت اُٹھا لیا کے مست اکھیں کیتا طاقچی دل دہیان بیلی
صورت ویکھ یاں سا رنثار ہوئی لئی جان تصویر بیجان بیلی
گرڈی کھا زمیں تے تار ڈگی سیاں تار گردی ہو یان آن بیلی
ٹھنڈے سانس نراس اُداس ہوئے وڈا ماس پیدے بان بیلی
کھڈ کھیر تصویر دے نال ہوئی جویں کسینوں ہین مسان بیلی
سسی آکھدی جان پچھان سیو چھڈو جان کھیاں کھیاں بیلی
جسدی صورتوں لکھیا ایہہ صورت ویکھ ہوں غلام غلمان بیلی
میری جند ڈینوں کجھ ہوندا سیو جند ڈتا ن جہان بیلی
مرڈ دین تسلیاں سبھ سیاں مشکل نہیں ع نہیں آسان بیلی

موہڈے لا سسی سیاں گھریں گیاں رہی از نہاں نہاں بیلی
سکھ چین آرام حرام ہوئے آئے دکھ گئے ہین کھان بیلی
دو جے بھلکے سیاں لا کھی باغ گیاں وسن پچھے ہیاں باغبان بیلی
غرض ایہہ سوداگر بچے کوئی ہوند آ بارا زدان بیلی
اکو ہان جوان جہان سیاں غیرت غیر نخبیں کھان شرمان بیلی
وقت موقع پائیکے روزمرہ باغ جاندی ربط ٹھران بیلی
رنگ ڈھنگ زلیخا دیوانگ سارے اوہو ون اتنے کران بیلی
روندے اکھیاں لگیاں نیند آئی اندر خواب آیا پنوں خان بیلی
اوٹھ نال جلدی پلو پکڑ لیا نقشوں پاز نگاہ پچھان بیلی
کہیا چھڈ پلو رکھ صبر سچا سانوں شوق ہے شوق ازمان بیلی
دامن لگیا اندی سانوں شرم پیارے دامن لائیکے یار لنگھان بیلی
آکھے جاگ گوائیا بھاگ تتی میرے بھاگ نوں بھاگ ملان بیلی
ماں سمجھیا خواب اسرار سسی وحشت خوف ویکھان سنتان بیلی
سائے عشق سند نقش نقش دلبر انہوں نقش تعویذ لکھان بیلی
مرض عشق دی نبض معشوق جانی انہوں وید گی ویدکمان بیلی
آنسوں رووان رووان نالے کیتنے عشق طوفان طوفان بیلی
روندے نین تے چین نہ لین دی نیند کردی دین رین ہان بیلی
جوگن پاس بھلائیکے بنی جوگن سوگن وانگ سوگن راہ تکاں بیلی
سال سال پچھو سال سال دسیں گھڑی گھڑی ہجران جانان بیلی

سسی سڈ نہ سار وسار وانگوں ہوئی زرد پیلی زعفران بیلی
پتلی اکھیاں وچ تصویر اوہو جس نے باغ اندر لائے بان بیلی
کسدی ایہہ تصویر کی نام اُسدا ذات کون مکان الان بیلی
اُسنوں پچھناں بہت محال آہا ہتھوں پھیندا لکا چھپان بیلی
اوڑک سیر بھانڑے نوں وہو پھیر تصویر ویکھان بیلی
باری دید تصویر دی وہیر سسی چند روز اس طور لنگھان بیلی
دوجی خواب اندر اوہو خوب خوباں پھیر آن ملان حمان بیلی
جبند نقش تصویر دلگیر کیتی جانی جان لیا سسی جان بیلی
رو رو کہے سائیں جائیں دس جائیں تیری جاہی کون مکان بیلی
جدوں عشق تیرا سچا جان لیساں کرساں نام مکان عیان بیلی
گیاں کھل زلیخا دیوانگ اکھیں ہویا گم یوسف کنعان بیلی
پنوں سبق پڑھایا صبر اُلا عشق صبر داویر منسان بیلی
نقش نقش تعویذ لکھاں ماپے گوری جھیل سسی گلپیان بیلی
کدی بنے جوگن کدی بنے روگن ماپے وید حکیم بلان بیلی
صبح شام کوکے شام شام سسی شام شام اوچار سدھان بیلی
چڑھ بکے رنگ محل تے رہے وندی ہتھوں تنگ محل ڈران بیلی
سسی سولی دے چڑھی پریم سولی سولی ہٹھ قضا دوکان بیلی
استھیں بعد نالے ہنجوں ہین جاری نالے آہ فغان جلان بیلی
فضل شاہ شہزادڑے سسو دی کی کی دکھڑے کری بیان بیلی

دربیان آمدن گازراں برائے آرزوئے نسبت ناطہ سسی واتا اظہار کردن آنہا

اپن حال بذریعہ مادر سسی پیش سسی

لکھ لکھ دھوبی سپل ذات بھائی انے پاس لیا وان لنگھا سائیں
کوئی کہے بھائی بھائیا ہاں کجھ لیند لائق کار جو ہن بھرا سائیں
سائل اسیں بھرا دربار تیرے خیر بھائیا نوں جھولی پا سائیں
انے سمجھیا اک جوان ہٹی دو جا بھلن میلے بیسے آ سائیں
انے کہیا صالح دیناں کہساں انے جو ہیں رضا خدا سائیں
آکھے اک جاگہ رکھ نام انے میلے تاہ بیٹھا اُٹھا سائیں
صاحب ہوش نصیب نجیب کوئی دہوبی ویکھ غریب منگا سائیں
لازم ماپیا تنوں ور گھر ہیں ویکھن چنگا آس سا تیں و لیا سائیں
کل کل بیان عیان کرساں پیاری دھی نوں پاس بہا سائیں
دو جے روز پچھن دس راز کارن سسّی تنجنوں مان سدا سائیں
جگیں جگ تے جیو دی دس دہیا آکھے جے ماں فرمان سائیں
آکھے بابلے دی رکھ لاج دہیا گھر پانیناں نہ باغ سدا سائیں
سنگ سنگ غیر دی سنگدل نہ ہوشل سنگ نہ سنگ ڈوبا سائیں
کھول بیٹھ قرآن ایمان رکھیں راضی ساک سکے اقربا سائیں
توں بھی دس مرضی جیو اپنے دی دہوبی کون جیہڑا تدہ بہا سائیں
آساں وڈ آون دہوبی ور ملے دہو نے عمر سندے دہو چا سائیں
تینوں بیا ہوناں آس مراد میری تیری آس مراد پچا سائیں

سخن بات بچھا زباں نال سن جو ہیں دین دا نا سمجھا سائیں
کوئی آکھدا اک فرزند میرا خانہ زاد غلام بنا سائیں
قیل قال تے قول مقال کرکے دکارن ساک سسّی گھات لا سائیں
لبت لعل تے وار مدار منے پہلے کرن نہ کھیل کھپلا سائیں
آکے گھر ہیں انے انے سد عورت دنا حال احوال سنا سائیں
دھیاں بچن ناہیں گھر ہیں بادشاہاں اوڑک دین منگا پرنا سائیں
دیکھے داج دہیج بیاہ سسّی کریں فرض تے قرض ادا سائیں
بالغ دہی جوان تھیں پچھ لیساں شرط دین یقین رضا سائیں
مرضی اُسدے من دی من پہلے پچھوں من دے لوان منا سائیں
گھول گھول گھتی قربان صدقے لکھ لکھ واری وار یا سائیں
کول ماں پیو بہا سسّی لگی دین متیں سمجھا سائیں
مناں کوئی بیگانڑا مرد ویکھے سنگت غیر دا سنگ بھلا سائیں
روزہ حج نماز زکوٰۃ چارے پردہ ستر تے شرم حیا سائیں
اجکل دہیا تیرے ساک کارن آون کئی دہوبی امرا سائیں
تدہ جیہا سوہنا ویکھ جھیل دہوبیاں ماں نوں ماں ملا سائیں
دنیا نال رلا یارب جینوں تینوں بیاہ دیساں لاڑا سائیں
فضلشاہ جے شوہ شوہ مویا ہوسی اسیں دی شوہ تھیں ہارلنگھا سائیں

جواب صاف دادن سسّی مادر را از نسبت ناطہ خود در قوم گاذراں و خبر کردن از عاشقی تصویر

اینہاں دھوبیاں دے دہوند ہو آپے سنہہ دہو بیٹھے اسیں آپ مائے
اسیں لی چھلی مکھ چھپا آپے سنہوں لاہ سٹاں جھلے چھاپ مائے

باز وبند کڑیاں ہمن دس ہو رتی ہیں گھنناں کھٹھ ٹیا پ مائے
تیرا باں دہو بیا تبدیل مارے ہو ودنو چا سڑ بیار نوں تاپ مائے

بادشاہاں دیاں بیٹیاں لین دہوبی کل کل شاہاں لگے پاپ مائے
کل دہوبیاں دے کل گال سٹے آدم جام سُن کے میرا باپ مائے

ویلے وقت وراگ دے راگ سمجھی بول بول نہ بول الاپ مائے
مینوں روز بیٹھا قدر دے وِچ کوئی اجد انہیں وجہاپ مائے

جیندے نقش تصویر تصویر کیتی کر سان بھال کے میل ملاپ مائے
ہت پوجناں ریت ہے عاشقاں دی دن رین سمرن جپ جاپ مائے

صورت ویکھ اکھیں باغ باغ ہو ویں کدی باغ جا کے جپ جاپ مائے
کارن مکھڑے دے کھڑے پیش بیٹے لئے سو کھڑی دو کھڑی کہاپ مائے

جیندے موت صورت یوسف دی لکھا نوں چہ لکھ لواں سیاپ مائے
پنجر گھیت رد وہڑی ہڑ جان جو گی گھر ہیں کہنا باپ پاپ مائے

پہلی کھیت کیتی پھیر کھیت وانگوں لیاں عشق سیاج تاپ مائے
فضل شوہ با جہوں سوہ چھا نیہری سانوں سول کٹندے سولی چاپ مائے

دربیان نا اُمید شدن والدین از سسّی و جواب دادن گاذراں را و رفتن آنہا از غیرت نزد آدم جام و گفتن کہ سسّی بنت آتا لالق شاہ است در فریفتہ شدن

سن کے سخت کلام جواب سسّی ہی ہاں پیاری دنگ دنگ میاں
آدم جام دا نام سن ماں دہوبن لگی کرن گلاں سنگ سنگ میاں

کر کے زہر خند دہوبن ماں کھیا دہیاں کھیا ماں نوں جنگ جنگ میاں
دیکھے پیار دلاسڑے نال آکھی جو کجھ جی منگے منگ منگ میاں

وحشت خوف ہیبت نے پادشاہاں ڈر ہوں ٹنگ ٹنگ میاں
دسی گل حقیقت حال اتے لوں لوں کتب گیا انگ انگ میاں

غصے نال زمین تے منہ مارے چوڑی ہے چوری ونگو ونگ میاں
آکھے سن پا اوجیکر شاہ سسّی ہوبی پکڑ مارے ڈھنگ ڈھنگ میاں

اج دھی تیری جھولی حق پایا مند چنگ لو لین چنگ چنگ میاں
پل پل تانگ بچے لکھ شیر بیوں اوڑک مار جاون ٹنگ ٹنگ میاں

ٹنگ ٹنگ وکھو کھو منہ کر کے کل کل مارے ٹنگ ٹنگ میاں
جیکر الیں بچے کوں بچہ دھوبی نہاتی جمن دہوتی لنگ لنگ میاں

اتا سن گلاں سن سیاں ہو یا مڑ یا جاتوں جندنوں لنگ لنگ میاں
کل کل توں صاف جواب دتا نے بہت ہو کے تنگ تنگ میاں

ایہ لیک کو لیک شریک آہے لاون لیک پاون بھنگ بھنگ میاں
سوخت کھا دہوبی آدم جام تائیں دس حال سارا تنگ تنگ میاں

آکھن گھر اتے دھی جیندی انگوں ویکھ شاہ ملنگ ملنگ میاں
بھوان جان کمان ابران سند پلکاں تیر خدنگ خدنگ میاں

دار و کجلا گھت کے نین ظالم توڑی لان تفنگ تفنگ میاں
جان جان کجے جان گوان جل جل شمع شمع پتنگ پتنگ میاں

صورت حور پری لائق تدہ شاہاں کر بیاہ پہلے منگ منگ میاں
سایہ پری تائیں اُس پری پایا گئے بھول فرنگ فرنگ میاں

بھرم شرم گوائیکے بھرم بیٹھا آدم جام بریاں سنگ سنگ میاں
دشمن جگ سارا فضل رب سجن تے رکھ لئے لنگ لنگ میاں

دربیان طلب کردن سلطان آدم جام اتّا گا فور را وسوال کردن برلب طلب ناطہ سسّی ورخصت بکروزہ ازشاہ گرفتہ بخانہ رسیدن اتّا واظہار ماجرا پیش سسّی دختر خود

مُڑت شاہ فرمان فرمان کیتا اتاسن فرمان حضور ہویا دلوں ڈول آکھے اج لگ گئی چڑ کے سار سولی منصور ہویا
بھاویں ہیبت صندوق دا کھل گیا قفل ر ازوالا چکنا چور ہویا باہجہ ایس خطا عطا ربی ہو نہیں گناہ قصور ہویا
عاقل پیر وزیر تدبیر توڑی سخن نال تدبیر شعور . . . ہویا آکھے شاہ دی من دے من اتے اکھ آکھناں شاہ منظور ہویا
شاہ چا نکاح نگاہ کارن تیرے نور چشموں نور نور ہویا دھن بھاگ تیری دہن بھاگ ملیا جان مال دینال معمور ہویا
زوراور انداآکھناں لت گردن منن خواہ مخواہ ضرور ہویا یاری شاہ جوگی اگ جل جانی ڈبی جل یا جل کوہ طور ہویا
اتے بھیت صندوق دا بھید پایا ایہہ حال جمال مشہور ہویا ایہہ تاں خاص بیٹی آدم جام سندی جیکر سر دتا سر دور ہویا
جھوٹ آکھیاں دین ایمان جائے اتے سچ مثال زنبور ہویا اتے ہس ہاسا کھیار کھ آسا اتے دھول پاسا مغرور ہویا
اج دیو رخصت بیٹی کراں راضی اتا آکھ کے پھیر صبور ہویا بادشاہ تعظیم تکریم دیکے اتے دے رخصت مسرور ہویا
تسلیمات کر کے اتا گھر ہیں آیا اُڈ ہوش حواس طیور ہویا سسّی پچھیا بابلا خیر تھیوے دس کیوں بیمار رنجور ہویا
اتے ماجرا کل بیان کیتا سسّی سندیاں تنگ کافور ہویا غصّے نال چشماں لال لال ہویاں سینہ گرم مثال تنور ہویا
غیرت کھائیکے باپ دے بول لکھیا جو جو حادثہ نال حضور ہویا وقصل نور ظہور غضب کیتا دو، دور فتور نفور ہویا

دربیان خط نیاز نوشتن بخدمت سلطان آدم جام پدر حقیقی خود مطلع ساختن برماجرائے حال پُرملال خود

اوّل حمد ہزار قہار تائیں جس نے قہر دی ندی دُہائیاں میں بعد نعت ختم المرسلین آکھاں صدقے وارلے گھول گھمائیاں میں
تینڈے خیر بابل خیر خیر منڈی ایسی خیر بد خیر مناں یاں میں پھیر کیہڑے بابلا سنے میرے ایہہ گل کر دی شرمائیاں میں
اتے باپ کولوں میرا ساک منگیں جیکر سچ پچھیں تیری جائیاں میں جمدی ایس نکاڑی دتیونی ندی گہت صندوق وڑائیاں میں
کھمنگیر نے کہیڑ چوفیر لیاں پھیر مکھ بلائیاں آیاں میں نیر جیر زنجیر صندوق پھڑیا اتے بابلے نے بنھے لایاں میں
ماپے جگ کولوں مہربان ہوندے تینتھوں ندھ ستایاں تائیں میں دس کون گناہ تقصیر ہوئی پائیاں سایاں وس قصائیاں میں
بینوں ماریوا نڑا کون کوئی ویکھ رب نے پال وکھائیاں میں لکھیا واج تعویذ دا باپ اتے سسّی پائیاں اتے پڑھائیاں میں

باقی ہو ونا ہیا بیاہ میرا سو بی تارکاں نال بہائیاں میں | ہو کے شاہ بابل بیٹی وہڑ دویں لیکھے پالیاں ٹکر گدڑیاں میں

گل شہر دی بابلا شہر تیرے دہوبن فرات کمین سدایاں میں | ایہ ردوس کہیا باپ پاپ تینوں قسمت لکھیا جھولڑی پائیاں

ایسے گل کارن لکھے بابلا ؤ گلاں ہولا چار جناتیاں میں | توبہ کریں اس غیر خیال کنوں وسیدے آکھدی پئی دہائیاں میں

ایویں بہیت صندوق صندوق کہیں جمع بن گہت صندوق چھپائیاں میں | تارک نرک بنکے ترک بیٹھ گوشے ویلا تارکاں سنگ لنگھائیاں میں

خانے دے ہو بیاندی ہو نیئے عمر دوہواں یا رب منوں بھلائیاں میں | فضل عدل خدا دی سنھ دونویں ایسے واسطے تدہ سنائیاں میں

دربیان شرمسار شدن آدم جام و عذر عفو تقصیر خواستن از دختر سسّی و بخشیدن لاکھی باغ وگذر دریا و چوکیداراں نشاندن آواز جہت پرورش حال تصویر

سسّی خط لتے دستخط کینا نتھی نال تعویذ سدا رسائیں | بند کر نامہ لکھے سرنامہ القاب آداب وچار رسائیں

قاصد سد سسّی خط ہتھ دتا گھن گیا سدہار دربار سائیں | لیکھے خط نجیب نقیب شاہی خدمت شاہ دی دے گذار سائیں

خط واچنے تھیں سینہ خط ہویا آدم جام ٹتا زار زار سائیں | بعد خط تعویذ پچھان لیا کرے شکر ہزار ہزار سائیں

اک سک اولاد دی یاد وچ تیجا روہڑ دینوں شرمسار سائیں | موہوں کہے توبہ رب لاج رکھے پاپی بخش لئے گنہگار سائیں

خون جوش کینا آنسو خون رونا ایہہ پھیرا اولاد پایا سائیں | آدم جام لکھیا بیٹی باپ وچھیاں بیٹی باپ دے آکے دیدار سائیں

سسّی نال عتاب جواب لکھیا مینوں بابلا سنوں وسار سائیں | لکھیا لیکھ نصیب دلبیا جھولی پڑدے وچ ایہہ رکھ گفتار سائیں

ملن بابلا نہیں قبول مینوں ایہو عرض میری بار بار سائیں | پہلے دیس نکالڑا دین جیہڑے جیکر پھیر سدن آؤ سہار سائیں

تینوں راج سلامت بابلا وے سانوں فقر فاقہ درکار سائیں | رکھ ملن معاف جے بیٹھ جالاں عمر دہو بیاندے وچکار سائیں

بادشاہ گفتار تھیں بند ہویا گلدا ہار ہونوں گیا ہار سائیں | واردات سسّی لفظ دے تاکر دسن ماں نوں اسدی دسن ہار سائیں

سنکے حال ڈیکاں جیکاں نکل گیاں پچھے دھوندے گھر بار سائیں | چوری جگ کولوں سسّی جا ڈٹھی جان جان سٹے و ارودار سائیں

سسّی لا کلیجے نال رُنی ماں جیودی سک اُتار سائیں | رو رو آکھدی سسّی لیکھ تیرا اینویں لکھیا آپ قہار سائیں

قصہ مختصر ماں نوں بھی آکھ رہی سسّی نہ گئی شاہی دوار سائیں | اوڑک ماں کہیا کجھ منگ دہیا لاکھے باپ نے کرے اودہار سائیں

سسّی کہے جے باپ چاہیندا دیو لاکھی باغ دہاں خریدار سائیں | شاہی گھاٹ جو گذر سوداگراں دا اوہ بھی کرے میرا اختیار سائیں

غرض باپ سن کے لاکھی باغ لیا قیمت دے دو چند تیجا سائیں | باغ باغ ہو کے دتا باغ سسّی وات گھاٹ پتن دتن سار سائیں

رہن ہین سسی لاکھی باغ کیتا جتھے خاص تصوسی یار سائیں
سسی چا محصول معاف کیتا ٹری وار دیار دیا سائیں
لاکھی باغ اندر سدا ورت وٹنے رنگ رنگ دے خوان تیار سائیں
مدت گذر گئی گذروں گذر بہچاند کرے باغ شب گذر لاچار سائیں
رین دین تے روز نوں سوگ سسی صبر چین نہ پلک قرار سائیں
انتظار نے لیاں تے سانس آندا اوڑک مرن بیٹھے دیون ہار سائیں

پھر گھاٹ بہاں بحال کیتے اوپر میر منشی تے تھانیدار سائیں
کیتا حکم میری اطلاع باجھوں لنگھے کوئی نہ پار اوار سائیں
اوسے صحن ایوان تصویر والے کہانے بیٹھ کھوان سدا ہار سائیں
پتہ نام تصویر دیکھاں پچھن کوئی ناہ ملیا واقف کار سائیں
سال سال سسی پورا سال ہویا سال دا اوڑک شمار سائیں
فضل شاہ ہجر وچ دوستاں نوں تیجی وار دی خواب دیدار سائیں

دربیان خواب دیدن سسی سوم بار زلیخا وار وبحصول دیدار گفتار کردن با یار و بیان ساختن ونام ونشان مکان ہیچو یوسف کنعان

پلک پلک لگے تیجی خواب سسی پاس ڈھول آیا پاس ڈھول بیلی
سسی یار پچھان کے قدم پکڑے آکھے ڈھول میرے بیٹھ کول بیلی
سفنہ چھڈ سامر تک تک یار کیھے جی پیا پرچول بیلی
دوجی خواب ساتوں صبر دس گیوں ہن چھپائیو اوبھی کھول بیلی
جان جان واری جان جان پیاری لکھ لکھ واری گھول بیلی
دس پتہ نشان مکان جنیوں کراں بھال وصال کلول بیلی
پلوں ہس کہیا بس سائیں دس وس ناہیں قصہ کھول بیلی
شہر کیچ مکان میرا نام خان پنوں لئیں ٹولی بیلی
جان جان تیرا تیرا ہیں تیرا چپ کیت گیا تیرا ڈول بیلی

لمیں وال لپٹی دستار بانکی گول گول رخسار کپول بیلی
ہتھ بنھ کھڑی تیری گولڑی میں بول بول بیلی بول بول بیلی
پہلے خواب اللہ دس بھاگ سائیں چین بن پھول میرے جھول بیلی
جھولی اڈ کھڑی کسے بلڑیدی پائیں خیر سائیں کچکول بیلی
کارن کھڑی دکھڑی بیٹھی پیچے وو لئے دکھڑے سکھڑ رول بیلی
نام ربدے من سوال میرا منتھوں کچھ ناہیں پھول بیلی
شوق ذوق آزما پرکھیا تیرا سینہ صاف سو ناپیا تول بیلی
علیخان سلطان ہے باپ میرا جان جان انھول بیلی
فضل شاہ سسی لٹ شام گیا باہجہ شام دے شام نرول بیلی

بیدار شدن سسی ازخواب وانداشک باریدن درعشق پنوں خان

خواب ہج پیا سسی جاگ اٹھی آکھے اوہ گیا میرا چھوڑ پنوں
گذر برس گئے تین برس رہی عشق عدائی گھنگھور پنوں
جیکر جیب کراں سینے بھاہ لگے اجی بولیاں بی ہوشور پنوں

پلک چھلک گئے پلک جھلک گئے پلک چھلک وچہ اکھ مکھ موڑ پنوں
شوہ موہ کے شوہ مولیا پھیر شوہ شوہ گیا نکھور پنوں
بھانویں توڑ تے توڑ لوڑ جھڑ الوڑھی پھیر کیتے پنگ دی ڈور پنوں

تدھ باہجھ آرام حرام مینوں سُنجا دِسدا شہر بھنبھور پنوں
میری جان ایہا نہ خصم سائیں کوئی نال تیرے تا ہیں ورینوں

میری جان کچھی جان جان پہلے جند جان باہجھوں جنگی گور پنوں
کیہا دوس دیاں تینوں پیاریا او جیکر آپ بیٹھی سنھیں توڑ پنوں

انگ انگ تپنگ نسنگ جالاں لیکر بیٹھ جالاں سنگ ہو پنوں
اوسے بات دا باہجھ نہ بات سسی کیا بات نبات جھکھو پنوں

کوک کوک کوکے غمخوار پنوں غمخوار پنوں غمخوار پنوں
سک فضل دے قہر نزول کیتو ہویوں جا نکلے کٹھن کٹھور پنوں

دربیان پیغام دادن سسی بباد صبح وگفتن واویلا در فراق او

سسی واویلا کہندی اٹا ہیں کھلیں سجنا نزی ٹھنڈی وائے
ٹھنڈی ٹھری بھبویں جیویں خیر تیری ٹھنڈی بجھن جھکر اندیا وائے

مینڈا اگہن سنیہوڑا او سجدیاں پنوں خان نوں جھپچھپا وائے
تسلیمات کرکے پہلے پیر پکڑیں پچھوں کہیں سلام دعا وائے

شاید خان پنوں مٹھی نیند ہووے کچی نیند نہ دئیں جگا وائے
مرضی نال جیکر میرا بھاگ جاگے کریں عرض جس موقعہ پاوائے

حرف حرف پڑھکے الفوں یے تاکر میرا ماجرا جا سنا وائے
گلیں لا ولا یلا سانوں پیارے سجنا نوں گلیں لا وائے

جویں وامراد جہاز ہووے تویں جا مراد پہنچا وائے
پئی درس دیدار نوں ترسیاں مکھ ویکھنے ڈھنوں جا وائے

اکھیں ویکھ تصویر تصویر ہوئی بیٹھی کہاں تے بین جکا وائے
کٹیں باد نسیم مہم میری وانگ قاصداں بھیس وٹا وائے

ٹھنڈی واصبا ہے نام تیرا کلیاں میٹیاں کھول ہسا وائے
دوتی وٹڑا اتے دشمن جان پاپے جھڑے جمدیاں نیر ٹا وائے

دارو والڑی کوٹڑی عشق ظالم گیا چنگ چا تڑی لا وائے
بناں ویکھیاں بھالیاں گھاپ لگا ہوئی باہجھ ملاپ جدا وائے

یوسف غیب محبوب یعقوب بیٹا ملیا خواب زلیخا نوں جا وائے
میرے طرفۃ العین نہ نین سوندے کردے وین نیں بین وہا وائے

خولب خواب ہے شاخ امید توڑی توڑی پلک نہ پلک لگا وائے
سولی سار نے بے اکھیں نیند آوے ساڈے خواب نوں ل خواب آ وائے

کوئی کہے جھلی کوئی کہے کملی کوئی جو گنا نہ کے گن گا وائے
ویکھ نقش تعویذ بھی کھول پیتے مٹھی جندڑی گھول گھما وائے

جادو سحر ٹونا ٹونوں بھوت سیایہ جن دیو پریاں پڑھیاں پا وائے
دارو دار شفا والدار خانہ گولی درد دوا دوا وائے

سیاں نت کھلنت نے گنت پائے ساڈے انت بسنت کرا وائے
نزع ویلڑے فضل کما مینتھے مکھ مار دا آن دکھا وائے

آمدن ساربان از سمت شہر کیچمکران بر راج گھاٹ شہر بھنبھور وگرفتار کردن آنہا را سسی بنت آدم جام والئے بھنبھور

سسی ونڈڑے دیدے لال ہوئے باہجھ لال اندھیر جہان سائیں
تیں گھاٹ تے آن کرواں لتھی ویکھ سبب بناں سائیں

خبر دار سسی اگے خبر دسے کوئی آن لنگھے کاروان سائیں
سسی جان گئی جان جان ہی بھاویں آس مراد سچان سائیں
کھانے کھاند بعد بلا سسی پچھے کیجھ پتے نشان سائیں
آن فان تصویر پچھان ہوناں کیتا بیٹھ بیان عیان سائیں
تسدی ایہ تصویر تدبیر یوسف جیہی بھی نہ کان سائیں
کل ملک بلوچ دی بادشاہی والی وارثی کیچ مکران سائیں
سسی سوچ کیتی باہجوں قید ہوناں تائیں مشکلاں نہیں آسان سائیں
ڈتا حکم ہتاں رکھو قید بندی بندیوان کراں کروان سائیں
رکتے کبر ہنکار دی جا نا ہیں منظور نہ خودی گمان سائیں
جیہڑا بول زبان تھیں بول بیٹھے دس کو ہیں تہ بان بھوان سائیں
بتن اتے ببیا ہوت ناعی مالک ہفت ہزار شتران سائیں
آکھن اساں پچھ ویسیاں تاں کہیا ملک وسیں ہنگا ڈتے تاں سائیں
زندوچہ تنہاں رہن منداستھیں بہت چنگا مرجان سائیں
پھیر کہن سسی کو ہن دم لیسی عاشقدم دی خیر ستان سائیں
علیخان ہنوں جیکر نہ ٹور چھیر آپ لیساں گلیں ران اسا سائیں
ساڈوں دیو رخصت کمہ قید بندا وٹھاں سنی سارے شتربان سائیں
جو ہیں کو ہیں ہنوں تہان رن لیساں اتے تدہ ملا وساں آن سائیں
سسی دیں یقین متین ہویا کیتا قول زبان پروان سائیں
کلک مار سسی کلک پکڑ لیتی لکھے ڈکھڑے تہر طوفان سائیں

کسے دورے دڈسبد ویس بانکے وسن کیچ کراں مکان سائیں
باغ باغ ہوکے ہوت باغ سندے میزبان مہمان بنان سائیں
پھیر نقش تصویر ویکھال کہیا دسو نام مکان جوان سائیں
علیخان سلطاند الخاص بیٹا جیند نام نامی ہنوں خان سائیں
ایہ ہی نقش اوہ چندہ چند ملکن چند چند قربان قربان سائیں
شیخی نال شیخی لاف مارن ہنوں خان ساڈا اخوان سائیں
پھیر ہس کہیا سنوں پیر بھائیو آیاں باہجہ ہنوں او کھا جان سائیں
اک بول او لڑا بول بیٹھے سارے ہوت ہو بندیوان سائیں
عزازیل سنا دفرشتیاں ندا بول بول ہو گیا شیطان سائیں
آکھن نہیں رسا دی جا کوئی یا یار ساز بان زندان سائیں
دونویں ذات بلوچ سردار آہے گوشے بیٹھ صلاح پکان سائیں
سنھیں اپنی سر جو کھالیا پھیر فائدہ کی پچھوتان سائیں
اکے دم دیئے اکے دم دیئے اکے دم دیئے جند جان سائیں
اوڑک ایہ صلاح تجویز ٹھہری علیخان نے بات پہنچان سائیں
دونویں خان سردار دربار سسی عرض ہولا چار سنان سائیں
گل جان ہوتاں گل جان ہوتاں گل جان لکے گل لان سائیں
ہوتاں قول اقرار زبان کیتا قسم کھان قرآن ایمان سائیں
آن جان کرانوں آن سسی کڈھ ہی قطعہ کاغذ قلمدان سائیں
ذوق شوق مانو قد سے طوق پٹے لکھے لبا کھڈے لیکھ بیان سائیں

حرف خط دی الیس نمط لکھے پھڑیاں خط سینے خط پان سائیں
فضل ہتر معشوق دی پان سوئی جان جان جو جان گوان سائیں

دربیان نامہ نوشتن سسی بخدمت یار دلدار پنوں خان و اظہار حقیقت حال پر ملال او

پہلے حمد خدا الحمدللہ پڑھ کے شکر گذاریا پیاریا او
بعد نعت سرور کائنات آکھاں موجودات نوں تاریا پیاریا او

مکھن کھنڈ مکھانے تے شکر پارے مصری گری چھوہاریا پیاریا او
سنی عرض سلام نیاز میری اپرا پار یا ساریا پیاریا او

ملیوں خواب تے خواب خیال ہے یوں سینہ پہر پھٹاریا پیاریا او
ماپے خویش قبیلڑے تدہ انوں گھول گھولیا واریا پیاریا او

پہلے زرد وساد وسار کیتو میں نوں منوں وساریا پیاریا او
تیری ملن کارن ہوتاں گھت بندی بندے پکڑ کھلایا پیاریا او

پھٹ دکھدی دکھدے سکھ یار اساڈا سکھ سدہاریا پیاریا او
طوق فوق گل گل بن بن قمری کوکوکوک پکاریا پیاریا او

تینڈے دم کارن دم ماریاہیں پیر دم نہ ماریا پیاریا او
سانوں دلوں اُتاریا تساں سائیں اساں دلوں چاریا پیاریا او

سفنیج ساز تنگ تنگ بندی ایہو دہاریا دہاریا پیاریا او
چوری آونا ہیں نوری جاونا ہیں گودے گور نگھاریا پیاریا او

چیت کت کر کے ہت مت میں نوں نت چیت چتاریا پیاریا او
پہلے دوسر تیسر کے خواب آیوں ٹھگن ہاریا پیاریا او

تساں دلوں اُتاریا چا سانوں کارن کون سواریا پیاریا او
گلوں ہار توڑے گلوں ہار توڑی تساں چیت کی ہاریا پیاریا او

جیوں جیوں کہی تیری اساں صبر کیتا تیوں تیوں تیر پساریا پیاریا او
جگ جگ تیں میں جگ جگ تیر اساڈے جگ توں نیاریا پیاریا او

پلک پلک نہ لگدی گناں تارے خلق فلک دی تاریا پیاریا او
رہے درس کارن ترس ترس کرناں کا منوں دلوں ساریا پیاریا او

دکھاں دے پانو نیں چوپ لیا جہڑا روپ سنگاریا پیاریا او
پار یوا تنگ نہ پلک قرار میں نوں بالے چند دپاریا پیاریا او

سیاں کولاں سیان بندی سنے بند کے ہار ہار اتاریا پیاریا او
قضل شوشوہ ڈوب نہ تاریا ئی ایہو پیار نتاریا پیاریا او

رسیدن ساربانان در شہر کیچمکران نزد سلطان علیخان وبیان کردن حال گرفتاری ہوتان و شتران و عیان ساختن عاشق شدن سسی بر پنوں خان

ہوتاں خط تصویر لکھا سسی کر کے یاد اللہ دنی گنڈ سائیں
دائی سوئی دا اُٹھ تے بیٹھ گئے ہت چت دے چیر کے ڈنڈ سائیں

سدھا تھلاں نوں اُٹھ روان ہو گئے چیر کر تیر جنڈ سائیں
پہونتی کیچ علیخان شاد گئے ور روکوک کیتی ہائی ڈنڈ سائیں

گھات دو اسٹ بھنبھور دی رہن والے وٹھ اٹھ کے لین تنڈ سائیں
فریاد فریاد شاہا ہویا قید ساڈا سچ انڈ سائیں

شاہ شہر بھنبھور دی دھی سسی پاس نے اید گھمنڈ سائیں
کیتی عشق اسیر تصویر سسی شکر شیر ہوئی کہیر کھنڈ سائیں

رو رو پچھی تو کیتے باسیل پنوں اکہیں سکھ کلیجڑی ٹھنڈ سائیں
پنوں خان سوہنی تیری چند کارن ہویا اساں مسافراں جنڈ سائیں

لھنڈو ویراندر کہنڈ ہوت ہو قید صید بھلا کے پھند سائیں — ضامن دسّی دستگیر آئے کریں دستگیری اہمیں بند سائیں
اوشتند بکپھند کھمنڈ کہیا سسی منڈ پئی مرن منڈ سائیں — بادشاہ رعیتی لوگ پالن ہتھوں ہیا بھرنا سانوں ڈنڈ سائیں
عقل ہوش عاشق جوگن ملے چھوٹی جوگن کھلی جھنڈ سائیں — نال فضل شاہا جلدی ٹور پنوں سسی شوہ میلے کھلے جھنڈ سائیں

دربیان جواب صاف دادن علیخان ساربانان راز روانگی پنوں خان

سنکے گل ہوتاں علیخان سندا ہویا زرد پیلا رنگ فرخت میاں — آکھے سنو ہوتو پنوں لخت جگر کیہڑا کری جگرا لخت میاں
ملک دیس غنیم دے بہر پایاں ہین بادشاہاں فرخت سخت میاں — جیکر کراں جگرا جگرا کٹ دیاں پھیر کون کیجے میرا دخت میاں
ٹوراں دیس بیگانڑے کویں پنوں والی ازتاج تے تخت میاں — ایسی بات دا پھیر نہ نام لینا چاہو لیو جتنا مال رخت میاں
جانی جان جبندے جان جان جاسی جان جاسی تخت بخت میاں — جبندے ہیٹھ سارا جگ جین پائی کیجے کون کر خت رخت میاں
پنوں باہجہ آتش لاواں تخت شاہی پاواں خاک اوسے سدا لاواں تخت میاں — فضل ہوت سن سخن سغسان ہوئے کیتی پھیر نہ سخن کرخت میاں

نا امید شدن ہوتاں از سلطان و آمدن اوشان نزد پنوں خان براہ نہادن او ملاحظہ کنانیدن خط و تصویر جانان و رفتن او بسمت تھلاں و واپس آمدن جویندگان

نا امید ہو کے ہوت شاہ کولوں بیجے آن پنوں سندے ویر بیلی — مٹھے سخن کر کے شکر شیر ہوئے گویا کھنڈ رلی وچہ کھیر بیلی
خط سنے تصویر نکالدا نا اپر خط سی خط شمشیر بیلی — پڑھیا خط پنوں سینے خط ہویا کیتا چا تصویر تصویر بیلی
خط و خال تصویر اسیر کیتا ڈال زلف زنجیر تقدیر بیلی — کٹھے کٹھیا لی ڈال لال کر کے ایہو عشق اکسیر تاثیر بیلی
ہوش مار بے ہوش ہو ہوش پائی تیجے حال کشیر کشیر بیلی — سسی حال بیچال دا حال دسی ہوتاں نال مقال تقریر بیلی
چہرہ چودھویں رات دے چند وانگوں پنڈا مخملی نرم حریر بیلی — شیریں وات شیریں بات وانگ شیریں شیریں تنت نبات شیر بیلی
شاہ پری دی بھین دماغ حوراں ہتھوں حور پری شرمگیر بیلی — بھواں وانگ کمان لاہوت سسی پلکاں تیر خدنگ دے تیر بیلی
چل ویکھ اکھیں سینے ٹھنڈ ہووے سسی صورتوں بدر منیر بیلی — تیرا نام لیکے پئی ہوندی صرف اتنی اُسنوں دھیر بیلی
تیری دس کارن پئی تس سندے رانجھن یار باجھو جیوں ہیر بیلی — سردین چنگا سر دین مند لوڑی چل منا ئیکے پیر بیلی
گل جانی پر گل نہ جاے موئے گل وچہ خم غدیر بیلی — بھوا مجبور عاشق جین لین ناہیں چھٹ جان جہاں دسیر بیلی
والی سولی دیو اوٹھنے وکھ بیٹھی اٹھ اٹھ گئے تھل جھیر بیلی — لکھے لوڑی تور چڑھ گئے پہونتے لوٹ پر تور زنجیر بیلی

نکل جان تلوار دی دھار وچوں کون عاشقاں کرے اسیر بیلی
شاہی ویاں لٹا گل پا کفنی مرساں آمینوں کفنیر بیلی
لکھ جھیر دیساں سرو پا بھارے کرساں چا عطا جاگیر بیلی
چارے کرن سارے اوٹھ پھڑن ہتھاں چارے راہ اُٹھ پئے وہیر بیلی
شاہی حد تا کر ڈھونڈ بھال آئے پاس شاہ دلگیر ظہیر بیلی
نال شاہ وزیر مشیر ہوئی کوئی بھیج یعقوب سفیر بیلی
قاضی کرے قضا قضا ناہیں لکھیا قلم قضا تقدیر بیلی

علیخان کوکے ہائے ہائے بیٹا مینوں گیوں بنا فقیر بیلی
جیہڑا خان پنوں میرا موڑ لیاوے کرساں قدر تھیں قدر قدیر بیلی
اوٹھ گھوڑیاں تے اسوار ہوئے گئی خان امیر وزیر بیلی
جنگل بار بیلا کاہی بھال گاہی اہی ویکھدے لا نظیر بیلی
کالے ویس امیر وزیر ہوئے ٹلے وہن نالے ہنجھوں نیر بیلی
آدم جام پنونخان موڑ دیسی جان صبر یعقوب بصیر بیلی
فضلشاہ وزیر دلگیر ہوئے ہور پیر صغیر کبیر بیلی

در بیان گریہ وزاری و بے قراری سلطان علیخان در دوری و مہجوری فرزند ارجمند شاہزادہ پنوں خان

باپ مار ڈھاہیں آہیں کرے اہیں فریاد فریاد مینوں
نہ باہجہ وسی تختہ تخت مینوں تاج راج شاہی برباد مینوں
تخت تاج تے راج لٹا دیساں دسہم بناں فقیر آزاد مینوں
نفع نہیں غلام دی دوستی تھیں بھاویں لکھ ہووے خانہ زاد مینوں
تاپ کھاپے چھاپ چاپ پے تو ہویوں کٹھن کٹھور فولاد مینوں
محرم حال ہووے میرا حال جانی برا سب تھیں دکھ اولاد مینوں
کتے داد فریاد دی جا ناہیں کر گئے کیوں بیداد بیداد مینوں
وغے باز او یار نہ یا آئیوں میرے میر شکار صیاد مینوں
میرا اک تھل مسک سکند یاندا کبکا یاد دی کرن میعاد مینوں
باراں خاص فرزند یعقوب سندے آہے نہاں اولاد تا یاد مینوں

شمات ہوناں شمات ہوتاں آکھے پئے دوزخی بیاد مینوں
دتوں ربے وقت ڈیہہ پیرے سوبلی توڑ نہ چڑھی مراد مینوں
سنگ سنگدی سنگ تھیں مثال شیشہ ہوئے ٹھوکر ان بنیاد مینوں
بینکے چور کر چور کر چھوڑ گیو میرے لاڈلے نیک نہاد مینوں
مینوں مار اوجاڑ اوجاڑ گیوں وسدے اجڑ گئے کریں آباد مینوں
رووان دھاڑ ہائیں ڈھونڈاں یار کاہیں میرے سرو آزاد شمشاد مینوں
نور اکھیاں دا امیر البخت جگر اگیوں مار یک لخت جلاد مینوں
پیری وقت ڈنگوڑی عمر سندی پئی کچھ کیوں کچھ شاد مینوں
درد ہجر پتے ہڈ بیس لٹے ولیں رسا نیر کماد مینوں
اسدا اک بیٹا یوسف گم ہویا چالی برس ونیا کرکے یاد مینوں

رکھ یاد بنیاد بیداد کرسن ہوونت آونسے اہل فساد مینوں
فضلوں موڑ مہار آکوار بیٹھے شاد شاد ہوویاں ارشاد مینوں

دربیان آہ وفغان مادر مہربان در درد فراق فرزند دلبند شاہزادہ پنوں خان

ماں ہار آہیں زار زار روندی وار وار گھتی وار وار پنوں
کوئی ربدی ہوئی تقصیر میتھوں مکھ ڈکھڑے ہو گنہگار پنوں

دلوں چا نہ لتھر النتھر یدا پانی بیاہ نہ پنیڑا وار پنوں
مائی باپ سندا نام ڈوب تاہیں ہتھوں ڈبیا نوں تار پنوں

موئی ماں نوں گور وچہ پا جائیں گے پھیر تیرا اختیار پنوں
میں تاں سمجھ بیٹھی گل گل تیری ہتھوں ڈوب گیئوں چکا پنوں

وار وار گھتی وار دار تیری بار بار ڈھونڈاں یار یار پنوں
دکھیں پالیوں لوسیوں پیار سینی کیکر بھل ویسی تیرا پیار پنوں

میرا کول قلوب کر ماگیا سچا قول زبان اقرار پنوں
پیاری ماں نوں سک دیدار بیٹیا منوں منوں ستانہ مار پنوں

جان ہار تھلدی جانہار گلدی جانہا گلدی جانہا پنوں
سینہ سل کے سل وسل ہوئی وانگ تیر دے چیر وسار پنوں

کتنے تھلیں جان بسد ہار جائی مناں چھڈ کے جان بسد ہا پنوں
شالا مر سسی تلق تلق تسی تھل تھل ہو کے خوار زار پنوں

جیندے لگ آ کھے پاسوں پاس دیکھے گیوں جیوندے گور نگھا پنوں
گھولی ہا واری ہلیں آکواری کاری کر پیں کاری برخودار پنوں

ہو کتنے فریاد دی جانا ہیں کوکاں بدی جا سرکار پنوں
دسڑ بھولڑی مجھ وسار گیوں ہو یاں پیلڑی ترڑ وسا پنوں

ہیرے لال موتی ہیر لال موتی سنے بادشاہی ستاں وار پنوں
شالا تہاندے دھروں بی مار ہووے کیتی جنہاں ہیما ہیما پنوں

کوکاں کوک پکار پکار تینوں پئی جگد پکار پکار پنوں
گھر بار کر یار سد ہار نا ہیں نال فضلدی موڑ مہار پنوں

رسیدن پنوں خان درباغ سسی وویران کردن شتران باغ را۔ زد وکوب کردن سسی بہ بلوچان و ملاقات یافتن شہزادہ پنوں خان

چھاگ منزلاں شہر بھنبور پہونتے ہوت کیچم کٹھو بلا سائیں
اوتھ پان اڑی پان باغ سسی پنوں خان نوں پلنگ سوا سائیں

شتر بے مہار ہو شتر باناں شتر بے مہار چرا سائیں
توڑ ڈالیاں ڈالیاں زمیں اتے ولین ولیں ولیں کہان کھا سائیں

ویکھو چھا چھنبے ہوتاں چھا چھنبے توڑی سبز توڑی سیو لا سائیں
ہوٹھ پان چڑی اوٹھ پان چرا اوٹھاں پان چر چار دا سائیں

ایسے ہوت تاڑ اتار توڑی توڑے رہے کھوال لٹا سائیں
کوچے شہر عراق کوچ کرن خاک کرواں لا سائیں

خودی کبر سنکا تے بغض کینہ پنجے وچہ پنجے کبر پا سائیں
مالی رکھ مالی وڈی بنھ لڑی ہوتاں پا پٹکے پٹکی چا سائیں

کوئی پٹے بیٹھے کوئی پوہی گلیں کوئی پوہی گلیں وچہ چا سائیں
مالن جا دربار پکار کیتی دعا صفت ثنا سنا سائیں

سسی سن کہیا آئے جیو جان دی خیر لا سائیں
ہتھ جوڑ مالن تسلیماں کر کے دتا ماجرا چا سمجھا سائیں

غصے نال سسی کہیں لال کرکے آکھی کون بلوچ بچا سائیں
ویکھ لو سیئو خونی نین میرے دیسن خون دی ندی وہا سائیں
جویں مینڈے نے کنک قندھار چڑھی منھ چا یار منتھ الا سائیں
نال رستم اتے سہراب نوں پہلوان بنکے بیان وہا سائیں
دم روک ہوئی وچ وک ہوئے لکھے لئی ہتھ روک چکا سائیں
پکڑ لین کروان تو بچ و پان سہران کہا سائیں
سسی وچ ایوان دے آن ڈٹھا ستا سیج تے ماہ لقا سائیں
نال جوش چہرہ عرق عرق ہویا گویا عرق گلاب کھنڈا سائیں
ایسا کون ولیر ہو آن ستوں نیوں جان نما کوئی بھرا سائیں
یا ہر پر دیوں دست ملوک ہوئی سسی ویکھیا ید بیضا سائیں
ہوئی پکڑ کلیجڑے ویکھ سسی رہی جان چوں چرا سائیں
بھل گئی غلام تقصیر ہوئی آکھے صاحب بخش خطا سائیں
نیمخواب نرگس نین کھول خواب وں نیوں نظر کیتی سسی وا سائیں
سسی بنی بنی بتری پیاسے نیوں بنا بنا برا سائیں

ایسی بان چھڑی بان بان وٹھاں جھڑ کرن بان ہتر لفنا
سنگ سنگیاں ند پھیر وہا بیٹھے آکھے سنگناں نہیں پرواہ سائیں
چمک مار بجلی آسمانوں چوں جویں پوی زمین کڑکا سائیں
چھٹیاں ہو بانے چھٹیاں یا ہوتاں وٹے فرش تے فرش چھا سائیں
ساربان چلے ساربان چلے نال ہٹے بھاج کہاں سائیں
رسم عشق وچ لٹی مار کہاند عاشق لین معشوق منا سائیں
مٹھی نیند دو ویڑا تان ستا باہر حسن دے پوے شعا سائیں
میری سیج اچھوت تے سوت یا وین میرا خوف خدا اٹھا سائیں
چھپن لال نا ہیں وچ گودڑی دے کر بیجے لکھ لکھا چھپا سائیں
سسی ویکھ کہیا دھن بھاگ میرے بھانوں بھاگ لال خدا سائیں
آئی پانے نوں ہتھوں آپ ہوئی کجھی عشق کٹار چلا سائیں
سسی چاک کرکے پردہ چا آکھے جاگ بھاگ میرے گل لا سائیں
نین ویکھ طرفین باجھوں اردار ہو جان فدا سائیں
فضل نال اکھیں جدوں چار ہوئیں جا پوچکنوں وین بھلا سائیں

مقولہ شاعر تمثیل چشماں بر چشماں

اکھیں مست مستانیاں بھانیاں سن پلکاں کانیاں بھوا کمان اکھیں
لکھ لکھ چوں سدلین آکھیں اکھیں کھیا نال لڑان اکھیں
اکھیں لگیاں لان بجھان اکھیں اکھیں لگیاں لگیاں جان اکھیں
اکھیں کالیاں گھٹاں غبار شامی چمک بجلی تیر سان اکھیں
اکھیں سکھ کلیجڑے ٹھنڈ اکھیں اکھیں سکھ سکھ بنان اکھیں
اکھیں گوہڑیاں رنگ نگیلیاں سن گوہڑے پیار دے رنگ رنگان اکھیں

اکھیں نیک نے نیک نیک تے رباب بیدبرا کمان اکھیں
اللہ کہیاں اکھیاں لگیاں ہن ہار چکھیاں چکھیاں چکھیاں اکھیں
جھڑے مرگنوں مرگ دیکھ آوے مرگ دیکھیا ہے ستوں آن اکھیں
اکھیں زرتار سرشار ہو کے انتظار بیمار کران اکھیں
اکھیں میر شکار صیاد اکھیں آہو چین دے مرگ چھان اکھیں
اکھیں باجھ جہان اندھیر دجان جاندے جان جہان اکھیں

اکھیں تیر کٹاریاں ماریاں سن ورزش تیر کمان اکھیں
اکھیں نور تے شرم حضور اکھیں چشمہ فیض حیا دی کان اکھیں

دیکھ لین اکھیں جنہاں ہین اکھیں اکھیں یار جلال پکھال اکھیں
سنتے منزلاں کہیاں ست پڑھے ستے منزلاں عشق قرآن اکھیں

کجلے بن اکھیں کجلے بن ماری ہاتھی ہست وہست کرن سلطان اکھیں
بھاویں جان نہ جان نجان یارا جان جانکے جان لیجان اکھیں

اکھیں وانگ بندوق بارود کجلا ہس کسن وگاڑ بیدلاں اکھیں
دید باز اکھیں آون باز ناہیں ہتھوں باز رسند اطعمہ کہان اکھیں

اکھیں لا بھبھوت مستاں ہریاں نالے بھوت مستاں جگاں اکھیں
ہادی راہنما تے پیر مرشد حق حق دا راہ وکھان اکھیں

چشمہ فیض چشماں آفتاب چشماں چشمہ حوض کوثر سدان اکھیں
اکھیں مس سان جہان اکھیں کرکے خون روان اکھیں

جھرکاں کھا جھرکاں جھڑیاں ان اکھیں جھڑیاں اکھیں چڑھ یاران اکھیں
اکھیں بے پرواہ پرواہ ایہ فضلشاہ فقیر بنان اکھیں

در بیان بیان کردن واردات حال خود سسی پیش پنوں خان ۴

سسی کھیا دکھ سنیں قصے کسے نہ ہین جنجال پیارے
سنکے حال بیحال کنگال سدا ایہہ نپال کرپال کرپال پیارے

ویکھ نقش تصویر تصویر ہوئی تیرے عشق پہلے گال گال پیارے
تیرے نقش نگار دے پیار پچھے لاکھی باغ لیا مال ڈھال پیارے

یوسف وانگ پہلے دوجی خواب تیجی تو نال پیار جمال پیارے
جے مین جاگ اٹھی توں بھی بھاگ مٹھی گھت ٹونے دوبل حال پیارے

اچے ڈراں ستاں مست پیت تو رہی ہووے خواب خیال وصال پیارے
مٹھی بھر اوٹھی مٹھی بھر مٹھی سٹے پٹ جیہی ہیٹ وال پیارے

کدی آن نہ لال وصال والا پرت پال دے نال پیال پیارے
بھات بھات ستے بات بات پچھی پات پات پھر ڈال ڈال پیارے

اپنے خویش قبیلڑا ساک سیاں میرے ڈھول ہیان ڈھول ڈھال پیارے
منتے مست ناہیں وٹ ساتھوں دامن گھت بیٹھی سنبھال پیارے

دم دم گھڑیاں دم دم گھڑیاں گھڑی گھڑی ڈٹھیاں گھڑیاں گھڑیاں پیارے
گذر برس گئے نین برس ہے رسال سال گھڑیاں سال سال پیارے

خالق خلق پاہجوں چہ خلق خالق تیری خلق دے ہیں مثال پیارے
نین گھاٹ بندی لائی گھاٹ بندی کینی کہا بندے چڑوال پیارے

ل گھاٹری گھاٹری سمجھ بندے ستی ب تو کلی بھال پیارے
طرفوں کیچ کراں کروان آئے پچھے حال تصویر دکھال پیارے

تیری مکھڑی جھلک چروکنی سی ستی ویکھ کے اج نہال پیارے
دس سن شنے بنی جا ناہیں خانہ سمجھ پنوں خانہ جال پیارے

ساتھی ساتھ لدن ساتھ ساتھ وچھیا ساتھ ساتھ لیا ساتھ اپنا پیارے
تینوں کھلیساں ہوتاں کھلیساں مشتاق لیجان او سحال پیارے

کارن دید ندید دے دید رسن جیکر تن تے جڑن محال پیارے
یاری لاں تے توڑ چڑھاں عاشق دو اتفاق کرین خیال پیارے

تیری درس وبیدار نوں تسے سد سن نین اج کینوں سس گلے گال پیارے
وانگ شیر سر بر اسیر پنوں دم دم جیون ڈال ڈال پیارے

گلی گال ناہیں جلے جال ناہیں ملے بال ناہیں بلے بال پیارے
چندسال تیری دم دیکھال ہئی جی بجھے سینے غم بھال پیارے

چاہوں لج رکھیں چناڈول ناہیں صرف اتنال کرال سؤال پیارے
پیا آب زلال وصال والا پال فضلکے نال سمہال پیارے

دربیان ماجرائے حال پرملال گفتن پنونخان پیش سسی

پنوں آکھیاناث پیا پیارے بار کر روز میثاق دا ساک بیلی
تیرا نام سنکے بیٹھا اٹھ بیٹھا بیٹھا اوٹھ تے مار پلاک بیلی
جوگی بھیس او بیس کر دیس آیا میلے دیس وچ پا ملی خاک بیلی
دائی سو ہیکدا او ٹھ نے اٹھ بیٹھا یاران آن چھڑیا فتراک بیلی
خوفوں خطر ہوتے موتوں ڈر آیا یا لو تھلا ید بینڈری جوبا گربیلی
میرے چند تارے سفنے چند تارے جھولی ٹٹ پئی افلاک بیلی
ہوشناک او شناک چالاک ہو کے کیتی خاک در خاک پوشاک بیلی
کیتے رب سبب نال میلے میر و مہر تہ فہم ادراک بیلی

گالن ہار سوہناسن یار سوہنا کھرا پرکھ لئی تا وسلاک بیلی
گریبان تے چاکنوں چاک کیتا ملے خاک وانگوں رانجھے چاک بیلی
تیرے واسطے دیس وچ دیس لیا چھڈ ملک تے ملک املاک بیلی
بیلے ناگھ بھگیلے تے شیر بیلے جڑ کرن کروان ہلاک بیلی
دکھ پیار پیارے یار دی دہ ضامن جیندی شان ہیاں لولاک بیلی
ندر نظر منظور کر نظر سیتی فضل نظر کیتی نظر پاک بیلی
چوران سادہ لٹے سادہ چور ہوئی الٹی وا قسمت غضبناک بیلی
فضلشاہ بیاہ دے چاہ کارن بیاہ چاہ ناہیں وچ آگ واگ بیلی

رخصت کردن سسی سار بانان الطرف کیچمکران وقید کردن زن و بچہ آنہا پنوں و باز در شہر بھنبو براے بردن پنون خان کا

سسی سمجھیا بھلا نہ من ہوں نشاں بیدوں نہ آئی دا سائیں
بادشاہ معشوق مخلوق اندر ہوون بے پرواہ سدا سائیں
مال ڈھال سیتی مال ڈھال دتا ہویا دونیوں دون سوا سائیں
عزت نال انعام اکرام سیتی ہوتاں کری رخصت کیچ دا سائیں
کیچ جان تھیں جان سلطان مارے اپیر یار اولاد بلا سائیں
حب وطن کروان ایمان سمجھی پہنچے کیچمکران سدھا سائیں
پھر بان سلطان سنان خبر آن فان کروان سدا سائیں
کنھے چھڈ آئے کیکر اوس تئیں کیکر اسان تھیں ہیا جدا سائیں

سسی بھرم پیا متاں خان پنوں لین لج بلوچ بھرا سائیں
بندیوان وچہ بند جو بند آہی دتی بند خلاص کرا سائیں
ہو مال سوداگری لکھ تحفے دتے ساتھ ہوتاں لدوا سائیں
ہوتاں جان لیا متاں جان جائے پنوں سنگ لیجا خطا سائیں
توڑے کہن زنجیر تقدیر توڑی بند یوان خدا چھڈا سائیں
لکھیا لکھ نصیب نہ پاس لج نہ قسمت ہوگی وی لکھ کہا سائیں
غصے ہو سلطان فرمان کیتا پنوں خان میرا دسو چا سائیں
گھتو فہر خدائی خدائی اندر گئی بھل خدائی خدا سائیں

گل کل کروان سن نہ ن نچے دہان کھان کو ہلو پڑواسائیں
ہوتاں آکہیا سمجھ کے مارشاہا گل پار کہیں گل پاسائیں

پہلے حال ایمان پچھان بجھیں جیند لئی آئے قید پاسائیں
اوسے لئی چھٹو حضو آئے چوری غیر نوں لون بھلاسائیں

جدوں ندوں نے صاف جواب دتا لی ہا پنوں ڈھونڈ جاسائیں
دتی جا سلام پیغام پیارے باری ہوشیاری سمجھاسائیں

بھیجن شاہ وکیل نوں دس کہیا دیں جا سلام پہنچاسائیں
قید عشق معشوق نے کجھ کیتی کیا چاکر کے واگاں سائیں

گیا میر شکار شکار کرنے بیٹھا اپنا بیر پھساسائیں
متاں ڈر ہی متاں سمجھ جائی عاشق مست بیٹھی دھوئیں پاسائیں

سسی سمجھیا متاں لہجان پنوں نے کیچ گڑاں سٹراسائیں
جیند لئی بدہے اس نے ونج چھڈی اگے صاحبا ندہ رضاسائیں

کہیا شاہ کسے حیلے نہ چھڈاں سولی سار تے دیاں چڑھاسائیں
شاید ایس پاروں تساں جان بخشاں پنوں خان نوں دیو ملاسائیں

ایہہ تکبیر بھی تساں ہتھ قید کرساں نہ بال سارے اقرباسائیں
ک کرو میعاد ہی تھوڑے وعدہ سو جو نال کرو وفاسائیں

پنوں ٹھگ ہے ٹھگیو جدہیں تو ہیں پنوں لیاؤ نال ٹھگ ٹھگاسائیں
پنوں خان کھڑیا بیٹھے اوٹھ بیٹھی دونویں خان سرا ریجھاسائیں

آکھن صبر جیتی ہوسی جرشاہا آساں اساں تساں ورلیا جاسائیں
چند ماہ اندر چند ماہ تیرا دیساں زندہ ویکھا صفاسائیں

سدہی تھلانوں اوٹھ روان ہوئی گئے اوٹھ مہار اٹھاسائیں
توڑے منزلاں توڑ وچھو بہوتی ملے خان پنوں نال جاسائیں

واردات جو بابدی باب گذری وچ ہی اک کتاب پڑھاسائیں
پنوں آکہیا تب جے دی سسی دیساں کیچ میں نہ بناسائیں

ناہیں گور بھنبھور دیوچہ ہوسی باپ تیرا ویکھے میری آساسائیں
ہوتو ہوتو کوئی انجان ہورکھ لگے عشق کہیا باپ پاسائیں

کم کار سوار سوار ہوساں تساں کھناں بہت چھپاسائیں
فضلشاہ تقدیر نے پھیر پائے ہوت پھیر آئے پھیر کھاسائیں

دربیان شادی کتخدائی پنوں خان با سسی باہزاران عیش وساز وسامان گوید

ساقی نال وصال پیال پیالے پیالا مئے ارغوان بیلی
مدت نال ہمراز نے راز ملیا کرو عیش دا ساز سامان بیلی

سسی عید دے عید شہید ہوئی صرف ویکھنے دی نگہبان بیلی
ایہہ حق حلال نوں بھال دیسی پاپے سنگ پنوں پرنان بیلی

نقیبہ دی ہوبیاں تھیں کسب دے ہو بیاں اگے وزیر وزیر سکھان بیلی
اصل ہے عاکسب سکھان اپنویں پنوں خان دی ہوئی جان جان بیلی

پنوں ننگ ناموس دی ہون دہوتی ہوپیا اُجلا وچہ جہان بیلی
تخت چھڈ ڈتخنہ تخنہ گدی کھاٹ نے عاشق کھاٹڑے نفع متان بیلی

ملبیسا بن سیا بن لایا جیو چامے کھاکھار سٹے جان جان بیلی
عشقول لاگ لگی لاگ لان سکھے گو سیر عشق دی نگ رنگان بیلی

سجی بانہ بگچہ ستھ ڈول سجے بانکی ڈول سجے دہو بیان بیلی
واحد کہاٹ بھائیکے گہاٹ گیا ہو کے گہاٹ سکھے گہاٹاں بیلی

بیٹھا عشق دی بھنوں بھنّ ہتھوں نالے بھنوں بھن دی آن بیلی
رنگ رنگاں ٹھیکناں کھٹ کریاں جیکر لین دین امتحان بیلی
سخن یار دی گوش گزار کر کے پھیر نال لیّے ٹریئے وان بیلی
صدقے لیّے بلائیاں ماں گھلی واری لکھ واری قربان بیلی
نال پیار مٹھی مٹھی سخن کہکے لگی ماں نوں مٹھ سمجھان بیلی
چشمہ نور حیا دا تور چشمہ حوراں ویکھ شرماں غلمان بیلی
سد چھپان ایمان آدمی جھپ ب کر کے اوادان بیلی
ہوی سنے باندی باندی حسن ہوئے ویکھ سوہنی صورت پتوکھان بیلی
اوہدی صورت صورت یوسفیدی نامیں نال آہی کروان بیلی
سنی کہے جو ایہہ سلطان کوئی دھوین تجھ نوں کوہان بنان بیلی
توڑے پھل منگن پھل توڑ دیتے پہلے پھل پھر توڑ پھڑان بیلی
دہیا ہوا وکڑ ترس ناہیں اللہ آس پچھان ملان بیلی
لعلاں وتیا باندی پچھو ونج کر دیتے پہلاں سمجھیں نفع نقصان بیلی
کہیا ماں نوں باندی سد لیا جاند کے اتے آکھ توں گھر بن بلان بیلی
اتا گھر ویں آیا اتے ویکھ پایا ہتوں نیک نیت مسلمان بیلی
دہیا شوق کارن تیرا شوہ بڑا شوہ تھیں بنے لان بیلی
الف لام میم نک نون لف لکھ اغال وخط سنی خط پان بیلی
اتا ویکھ کے طبع سلیم ہتوں پچھے نال حلیم زبان بیلی
ہتوں نام چھپیا اصل ذات کیہے دا اتے شہر کیہے مکان بیلی
علی باپ سوداگری لئی رکھے شتربان سارے ساربان بیلی
پہلوں کسب ویکھو پچھوں ذات پچھو پچھو فائدہ کی پچھوں تان بیلی
ہتوں کسب کمال کمال کیتا سنی سمجھیا سگھڑ سجان بیلی
چھپیے اصل اوکی ذات ویں اتے ناکلی ذات اوچہان بیلی
باہر بار کہلار گھر بار آئی ملی ماں پیاری مہربان بیلی
سنی ویکھ متوجہ ماں تائیں کیتا کل بیان عیان بیلی
آساں ورآیاں تر گھر آیا ماتی وے کہیا میرا مان بیلی
سینے سول پڑے ماکی سول پڑی کائی دیہہ دا انگوں لقمان بیلی
گل بات قلیل طویل کہی باندی گھل ہتوں سد وان بیلی
صورت یوسف حسن حسین کنوں آیا دین یقین ایمان بیلی
ماں آکھیا آکھیا من لیبا ایہہ ایہہ دہیا سلطان بیلی
جیہڑی لڑی سند موتی لعل ہووے اوسی لڑ بدیناں پڑن بیلی
کہیا ماں نوں اللہ لتے رکھ تقویٰ شالا جند جواتڑی مان بیلی
ایسے نال جے لیکھ سنجوگ تیرا اس کون جو چا ہٹان بیلی
جیکر لکھ ہووے دولتمند دہوی کسب نال بھر ارلان بیلی
باندی جائیکے آکھیا دور دیسوں تیرے گھر ویں آئی مہمان بیلی
ہتوں چند تھیں دہ چند ڈٹھا اتے چند بالا آسمان بیلی
اتا گھات پتن دہون دہون گیا تیرے دہون بھی جا دہون بیلی
ویکھن ویکھ لیا پچھن پچھے نوال ستاں شرشریک اٹھان بیلی
اتے آکھیا نام مقام دسیں اتے ذات دا کون جوان بیلی
میرا باپ ہویا جیندا نام علی وانگ علی مرداں دے دان بیلی
شاید جال تھوڑی میر نال آئی پچھو حال جے سک سجان بیلی
اتے جان تھیں جان پچھان لیا بھانویں اپنا جان پچھان بیلی

آکھاں حمد ہزار تے شکر لکھاں لکھاں لکھ بدا لکھ احسان بیلی
جوڑی لیکھ سنجوگ نصیب قسمت قسمت نال نصیب پٹھان بیلی
لاکھی باغ اتار مہمان پنوں لتے آپ ہوئے میزبان بیلی
ڈھول ڈھال میراسناں ڈھول دھر یا گاؤن سوہلے سوہلے خان بیلی
گاؤن کوتی سہاگ امیر نیاں سیاں عطر عنبر اوڈاں بیلی
چھنبے سپ فانوس ڈونگ مار چھنبے دیس گھوڑے نے غار کہان بیلی
گند سبس مشاط انشاط نائین بیوبن سبس اسین پلان بیلی
کالی جوہند وڈنگ سیہ لباسی کھول گنڈ نانگ لٹان بیلی
تنگ تنھ سوہا گڈی ہان چاٹی پڑھ کے بسم اللہ الرحمٰن بیلی
گنڈھ پھیرنا ئی سد گنڈھ پائی وتی بیاہ سستی دیکے دان بیلی
کیتا رب سوہاگن ہیری نوں کرٹیاں سد سوہاگ گوان بیلی
موسم رت بہار بہار آئی ہوئی دور خزاں خزاں بیلی
ہونی کہی ابنویں ہونی گل فجر بن تھلیں جائیکے جان وتجان بیلی

علم کسب کماں اجال ایدا ایدوں ہور کی کسب وان بیلی
لتے وبروبھائیاں کھڑا کیتا پنوں کھڑا کھڑا پر کہان بیلی
جھڑی منگ سستی موہوں سنگد سیبی وسی منگ پینال منگان بیلی
چڑی جگت جیوین بنا کوئی گاؤین پیارے چند پینال جہان بیلی
آر کے داج چا کاج تیار کیتا راج ریت کر کاج رچان بیلی
تائیاں دائیاں مائیاں پان مائین گانا نھکے تیل چڑھان بیلی
موتی مانگ مانگ پران پچھلے پھیر شگن دے دھڑے لوان بیلی
کلیاں ویکھ مرجان مرجان عاشق لباں لال تھیں لعل شرمان بیلی
کھول چوند وسی ٹیاں کرن سستی کھل ٹیار عشق لکھان بیلی
قاضی سمجھ طرفین جو مین راضی پڑھ کے نانکحو اعقد بنھان بیلی
پاپے داج دیکے ڈولی پادیون سستی بیاہ مجلس سجے جان بیلی
پہلی رات امید وصال آئی گوشہ کرانگلی بیچ و چھان بیلی
فضا شاہ سستی فضلوں شوہ پایا ہویاں مشکلاں کل آسان بیلی

مست و مدہوش کردن بلوچاں پنونخان را بردن اورا در محمل انداختن

اوّل شب بے وصال یار

ہوتاں سمجھیا ملے معشوق عاشق انہاں ہور نہ کار درکار سائیں
بن کہی بیباسن بھائی ہوئی کار سوار سوار سائیں
پنوں مست کیتے اوتھا اوتھ کر پیچ اوتھ چلیئے اوتھ قطار سائیں
آج رات شب قدر تھیں قدر والی جانے قدر کی کوئی گوار سائیں
پی پی کرن پپیہڑے وانگ سانوں پی پی آئی گھر یار سائیں
نشہ نوش کیتا دار و جوش کیتا نے بیہوش کیتا ہوشیار سائیں

پہلی رات وصال وصول ہویاں دلیسی یار وسار اقرار سائیں
چوراں اجے نہ ویکھیا پھیر وانہوں خبردار ہووے خبردار سائیں
پھیر پاس پنوں آ ہی ہوت وانویں گلاں کرن لگے نال پیار سائیں
شیشہ کڈھ شراب بھر پیاں پیالے پی پی مست ہویا مستوار سائیں
پنوں مدہ بھر بھر پیالے پی پی مست ہویا مستوار سائیں
نشیوں نیند آئی تاں نشہ پائی پنوں مست پایا سرشار سائیں

پنوں مدہ مدہوش بیہوش کیتا نشے جوش خاموش نثار سائیں
ہویا فرش تے فرش بیہوش پنوں ہوتاں پلنگ لٹایا تار سائیں

سسی بیٹھ سرہاندڑے رہی ہندی اددہی رات نگر انتظار سائیں
ہوتاں آکھیا رین گذار سسی پنوں سار لیسی فجر آسائیں

پنوں نشے دی جوش بیہوش کیتا توں بھی سسی خواب گذار سائیں
دہمی ویلڑے جاگ سی بھاگ تیرا جدوں لہسیا نشہ خمار سائیں

رہی جاگدی بھاگدی لاگ کارن آئی نیند ہو گھڑا غبار سائیں
ادھی رات ٹھوٹھی ٹھوٹھی ٹلی آہی ٹلی نیند آکھیں لیٹی تار سائیں

پلک جھلک گئی پلک جھلک ہوتاں پائے اُٹھ پالان سوار سائیں
سسی نوڑ وچھوڑ کے چھوڑ گئے پار کھارے سمندر پار سائیں

چوری چور آئے زوری ور پائے گوری گور جہ گئی نگھار سائیں
نیند کھل گئی ویکھے یار ناہیں ویو مارڈھاہیں زار زار سائیں

لٹاں کھول سسی سر خاک پائی کھلی جوگنا اندروپ ہار سائیں
کھلے وال ڈھاہیں دین کردی لیندی ٹین دین نہ چین قرار سائیں

مائی آئی سسی سکھی دکھی پائی تکھے آکھ جائیں گفتار سائیں
فضل شاہ باجھوں سسی شوہ بیڑا لائیں شوہ شوہ تھیں پار تار سائیں

در بیان گریہ و زاری سسی پیش از مہجوری پنوں خان کہ

پھر بھا اٹھی ویکھے ہوت ناہیں آکھے مار ڈھاہیں بھال بھال مائے
والاں کھلاں ماہیں ماہیں مار ڈھاہیں کوکاں ڈال ڈال ہاہیں ڈال ڈال مائے

دیہی یم جیہی جال بال ہوتاں ڈاہڈی عشق سیچے گال گال مائے
بس بس میرا وس وس ناہیں موڑ موڑ ہوتاں ٹال ٹال مائے

سڑی بالڑی بالڑی ہیں گئی بال عمر بال بال مائے
دکھ جال پا کے جال جال سٹے جال جال مائے جال جال مائے

منہ سیجاں ہوباں تھم بکھ جال میرا محرم جال لگئے حال حال مائے
پہلے وکھ نہ پایا وکھ پیکھ پیٹ پٹ جیہے وال ٹال مائے

نی میں جان لئی میر سجان گئی جیکر سیج پچیس سال سال مائے
ماہی ماہی آگ لاہی باجھ سڑ گئی ہاں کنڈی کھنگلے گئی جال جال مائے

ظاہر انگ حنا دی رنگ میرا وچوں لال کیتا لال لال مائے
ڈھول ڈھال ڈھال بیٹھو ہال پہنچی جان جان کھنچی ہال ڈھال مائے

تورے توڑ وچھوڑ نہ توڑ دیندے چال چال دھیندیاں نال مائے
سنگ جان مندا سنگ جان جنگا توڑی کہن ادال ادال مائے

جو ہیں حج حاجی حج کرن لگی تویں کیچ پیسان چال چال مائے
او ہو گھڑی سو لکھی خان پنوں فضل کرے وصال وصال مائے

خطاب مادر با دختر سسی گوید

جیتوں جاگدی بھاگدی اگ لیندے مہندی لہندی نیر تری دہیا
چاہ چاہ پہلی چاہ چاہ بیوں ڈول ڈول ناہیں کھج دہیا

پیارے ہوت تیرے بس وس گئے توں بھی اج کیسے ہج دہیا
ہج تج تنہاں تجھے بھجی ایں ہج تج گئے جیہڑے کج دہیا

حج حج کردی مندا حج تیرا قسمت باجھ نصیب نہ حج دہیا
زہر جام پیکے آدم جام مرسی اٹھے موت انئے الیسے بیچ دہیا

کٹ پٹ تینوں پٹ سٹ منجی پھٹ پھٹ گئی بجھ بجھ دہیا
تنج لج کوں لج نہ بجھ کچھیے تنہاں جنہاں نہ پایوں تج دہیا

اندر وار کے کراں نصیحتاں ہیں اچی جگ سنانہ گج دہیا
جیکر جھد بتوں پردے پوش ہوندی فضلوں رب لیندا پردے کج دہیا

جواب سسی با مادر

لیکھے بین سوہاگ دی بھاگ میرا سو نجی ہوت جاندے دی کنڈ ماۓ
ایسے واسطے میں ٹنڈ پاونی ہاں متاں پچھے بھرنا عشق ڈنڈ ماۓ

مرن مند بیٹھی مرنوں ڈرن کہیا سو نجاں عشق پیا میرے منڈ ماۓ
من گھنڈ میری سنگ سنگ کھمن گنڈ پائی من کھنڈ ماۓ

بن نام بیہا گھنڈ دو نویں تنہاں ایہہ پکھنڈ گھمنڈ ماۓ
چاہیے وانگ یوسف سٹ جان جاہی یوں دشمناں دینے ٹھنڈ ماۓ

بھانویں سیر سر ہیر دی شیر ہوویں پیساں چیر کر بیرتے جنڈ ماۓ
تھل تھل ہو سماں جان جان کھوساں جنگا مرن مندیاں رنڈ ماۓ

جیکر تھلیں جاواں پیچ شخاں پاواں ناہیں لکھ شریکیاں دی ونڈ ماۓ
اکے اٹھ ترنڈ لیا وساں ہیں اکے تھلیں مر سیاں کھلی چھنڈ ماۓ

شرم دھرم ہیسی بھرم کرم تیرا مینوں پیکے چھج نہ چھنڈ ماۓ
وس وس ناہیں وس وس ناہیں تس تس ناہیں بس پھنڈ ماۓ

تکھے چند وچند فرسنگ دلیساں راہی ہو وبھانویں میرا کھنڈ ماۓ
منہ کے حج جاواں فضلوں حج پاواں انت کنت سیانوں کہیر کھنڈ ماۓ

جواب مادر با سسی

واری جگ سنا ہسا ناہیں اچی مار کے چیک تے چیک دہیا
رب حدا لاشریک جانی لاون لیک تمام شریک دہیا

تدو چھیلیاں چھیلیاں چھیل ہوناں چار چھیلیاں تے ٹھیک دہیا
تھلیں میر پاویں جانوں جان جانویں و بلا جان کہندن تیک دہیا

دیس دیس جہڑی بھاجڑ پھرن جائی پچھے تنہاں دے پویں لیک دہیا
بھانویں یار شکار سدھار گئے چار واریاں بیٹھا ڈیک دہیا

ہوت اوٹھ سوار تے توں پیدل وٹھ مگر دوڑیں کتھو تیک دہیا
جیکر تھلیں جانویں شاید ہوت پاویں تیرا خون پیین ناگ ٹیک دہیا

بھاجڑ پھرن جائی دیس دیس اندر دیس لیس کے وسنیک دہیا
پالن پیت ناہیں ست سیت جو گی پچھے فضل کو لوں ٹھیک ٹھیک دہیا

جواب سسی با مادر

راتیں وہاڑ بلوچاں دی دہاڑ پیا نوں گھن گئے تھلوں لنگ ماۓ
من جی منجی اتے نا لگے پلنگ وسدا وانگ پتنگ ماۓ

کالی کٹ ہوئی سر تے کٹ موئی دکھ مار گئے کٹ ڈنگ ماۓ
چھلے پا ہتھیں ونی ہوت چھلے دین لئی نشانڑی ونگ ماۓ

کھڑی کہے بلوچ نے بوچ لئی موہو منگ لیا جیندے منگ ماۓ
اوسی ہوندی میں ملنگی ہاں جہڑی ہوت نوں کہن ملنگ ماۓ

کھوٹ گھوٹ کے چھین چھان کے کیر چھان تنوا آئی بھنگ ماۓ
چھوڑیں ہیر تائیں ابھا ہیر ملیا سے کھول سیال جھنگ ماۓ

ڈھول مار برہوں ڈھول مار لیا شمس جیہے ہسو ہنے رنگ مائے
آنسو خون سندے پئی ڈھل جھولی کٹدی سنج چولی بیٹھی رنگ مائے
گولی عذر نہ سی گولی مار جاندی توڑے توڑے چڑھا تفنگ مائے
نکل جان تلوار دی دھار وچوں کیہی عاشقاں قید فرنگ مائے
پنوں نخان میر توڑ لئے گڈی چاڑ آسمان نینگ مائے

پنوں نخان دی بنی نوں آن بنی ہونا آن بنی کیتی تنگ مائے
جیمیں جان جاندی بھانویں جان جاندی اُٹھ اُٹھ لیندی سنگوں ڈھنگ مائے
بھلے سنگ گئے اچل سنگ گئے اوٹھ سنگ ڈھونڈ لیندے سنگ مائے
ویکھ صدق میرا نینوں صدق آوے مرساں شمع تے جوبن پتنگ مائے
فضل ٹڈ بیکے بیکی ٹڈ گالے چل گھل توں ٹڈ ہاں گنگ مائے

جواب مادر مہربان سسی

دغے باز تے باز نہ آون دغے باز بازوں باز آ واری
وطن چھڈنا ہیں ہیا چھڈ ونن اتن بیٹھ کتن چیت لا واری
کھلے کیس نے ویس ملنگ کینو واتگ جوگناں بھیس وٹا واری
یوسف لیا زلیخا نے مل چاہوں لیبر آپ بھی ہی وکاواری
سلیمان دیاں بلقیس توڑی توڑے چھڈ کے شہر سبا واری
لیلاں کہے لیلاں مجنوں مجہ نوں پھاہی عشق پھاہی گل پا واری
اتے باپ سندی اج لج گئی اتے گھول گھتی تیری ماں واری
تیری بھٹ یاری وانگ بھٹیاری چھڈ گئی مہمان سرا واری
سنجیں ہوت جہار نوں چا گئے تیری چا گئی چیت چا واری
تیری چاہ خاطر سٹ چاہ کہار سنی چھڈ گئے حسرتاں واری

اگ لا وچولڑی چولڑینوں بلی بال گئے تتے تا واری
مرے ماں تیری ہیا چیہڈ جہڑا گھلاں وس کیہڑا انھلا نداواری
بنی سوئی جوگن جوگن رکھے جوگی گئے اوبیں بلا واری
گل پاٹکا پٹکا مار موسیٰ جیہا معراج کرا واری
ویکھ صبر زلیخا دا صبر آوے ملی مار نوں عمر گوا واری
سنے گوپیاں باورینے رہدآن کجان کاہن لئی بھرما واری
دہسر سر دتا ہیں سر دتا سیتا لئی سیتا سولی جا واری
مفتی اپنی کری قضا قاضی ناہیں قلم قضا قضا واری
دھوڑ دھوڑ مسان مسان کر کے آپ گئے نے دھوڑ دہما واری
دھیا عدل کیہا منگ فضل وہون جنم جاندی خیر منا واری

جواب سسی با مادر

لکھے توڑدے توڑ وچھو گیا توڑے جھوٹھ نہ قول قرار نیوں
گھر بار اُجاڑ نے بار بیلا تینھوں گھول گھتاں سٹاں وار نیوں
ساری رات ہسیں کے بات کیتی وکھی گھات گیا مینوں مار نیوں
سارے جگ کولوں پیارا ہوت نیارا مائی ویکھ نیارا پیارا نیوں

شالا موڑ مہار ہیں وار گھتی اس دار ملے اسوار نیوں
مائی کون سرکار جو جا کوکاں صوبہ خان سلطان سرکار نیوں
مائی کراں معراج محمدی ہیں سیجے ربدا پاک دیدار نیوں
وار وار گھتی جا ایں دن تائیں اج جاوند انہیں دا رہنیوں

مائی عشق سودا اوالیا سودا کھلے اڑو بازار پنوں
سارے جگ دے آسرے جہیڑا مائی ململ بیٹھے نرے ہار پنوں
اوسے خصم دی قسم بن بھسم ملساں مائے خصم کہیا میرا پنوں
منتاں دیئیاں منتاں بناں جو گن ہین ناں بھیکھ بھکھاں وار پنوں
مٹھی نیند منٹھی اٹھی بیٹھا اٹھی کوکاں کوک پکار پنوں
لیا جاند جان نوں ٹھگ ٹھگاں جہڑا قافلے دا سردار پنوں
روندی دکھڑا اکھڑا زرد ہویا کیتنے رنگ وسار وسار پنوں
سجدہ لکھ کروڑاں طواف کراں وانگ حاجیاں حج گذار پنوں

کہے غیب دے اوٹھ سوار پئے میری کم نہ گیا سوار پنوں
اوگنہار دربار ہیں ہار ڈگی گلدا ہار ہویاں بخشنہار پنوں
جیہیں روک لیندی جند وک لیندی وک روک نہ کراں اودا ہاں پنوں
والاں چھلاں تے تھلاندی سار جاناں اج بھجلے پٹڑاں دھار پنوں
میناں لالڑی دکھدی پالڑ پنوں گہت جالڑی گیا سد مار پنوں
والاں چھلاں تے تھلاندی سار جاناں اج بھج کے پٹڑاں دھار پنوں
مائی مجھ اجاڑا جاڑ گیا یار یار ڈھونڈاں یار یار پنوں
مائی شوہ لیندی سنتھوں شوہ پیاں نال فضل کری بیڑا پار پنوں

جواب مادر با دختر سسی

تارک ترک ہو کے اتن بیٹھ کڑی سنتھوں ہو سیاں ندھو دہو واری
حج کرن کارن منداج تیرا کوئی نہیں ملاپ دا ڈہو واری
بھانویں روبرو ہوئیکے ورہندے کردی ہوت بلی نہ روواری
مل مل ہوتاں ململ کرتی مل مل نہ خاک ملو واری
دہیا پیت پریت دی بیت وکھی الٹی نیت ہوں تاں منڈ بیجو واری
آہے ٹھگ سو ٹھگ کے وگ گئے پچھے جاگ نہ لگ کھلو واری

منداسوں نیر انالے سون منداگئی سون تے سون ڈبو واری
اساں ہار منی کدی ہار دہیا کرم ہار نہ ہار پرو واری
نی توں ہو وانی ڈر ین نہ ہوونی توں جہڑی ہوونی ہوگ سو ہوواری
عشق جاگ لاکے لد جاگ پنوں آکھ رہی توں جاگ نہ سو واری
اوس پھل اتے پھل پھل ناہیں جہڑے پھل دے پاس نہ بو واری
سیانتاں ہو کے ہس کھیڈ دہیا فضل قہر دے وین نہ رو واری

جواب سسی با مادر خود

میرا دوہاں جہاناں دا خصم سائیں دہن مال تے دین ایمان پنوں
اج بھجلے رجکے حج کراں وچ حج کے دوہیں جہان پنوں
میرا خاص مدینہ تے بیت ربی ورون سدا کیچ مکران پنوں
پلک پلک اندر پلک تیر مارے ہس ہس کے بھواں کمان پنوں
بس بس مائے کوئی وس چائی ہس ہس پچھے گل آن پنوں

لکھ مشکلاں تھیں آسان مائے آن قان جو کری دہیان پنوں
مائے لامکان تھیں جا ڈٹھے سچ مچ والامکان پنوں
مائی مناندیاں گلاں من ہیاں سنتھوں مار لیا شرماں پنوں
بھانویں جان نہ جان ایہ جان تیری جند جان پنوں میری جند جان پنوں
جند جان انجاندی جان بھگلی کی میں جاندی ٹھگ لیجاں پنوں

مائی لوک آکھن سسی وس پئی پئی وس نادان نانوں
نیزہ ہتھ رنگیل کمان مائے ہتھوں گیا رنگیلڑا خاں پنوں

مائی بال رنڈیپڑا کھڑا او کہا چھوٹی عمر گیا میرا ہان نانوں
راتیں چن میرا چن چاہڑ گیا بالا چن جویں آسمان پنوں

کوئی جان پچھان پچھاں موڑے میر یچاندا جان پچھان نانوں
سڑی بالڑ نیوں ساڑ بال گیا سوہنا چھبیل ملوک جوان پنوں

مائی ہر کوئی پیارے جان جوگی خبر خبر دیکو دیکو دان نانوں
سسی دکھدی نیر بھنبو مارے چھڈ کے شہر بھنبو سلطان نانوں

پک ٹھک رہیاں سک لک ناہیں دلوں غساں قول زبان نانوں
اک پک کے نک تے جان آئی جان جان دیہو فرمان نانوں

لکھ وار قربان قربان جاواں گلاں جا کر واں کرواں نانوں
فضل ہو رکر وڑ دی توڑ کیہی میرا لال ہیرا مان تان نانوں

جواب مادر با سسی

دہیا کہیا وچھاپ تنہاں نڈرانی جہڑے اوڈھ لیکے اٹھ نس گئے
ایڈے پیار والے مینوں نس دہیا تینوں ٹھاں مکان نہ دس گئے

دکھ رونڈی ویکھ نہ ہس تولے ہتھوں رونڈی ویکھ کے ہس گئے
رس رس سہیر پور بن بنا رس رس لیکے رس رس گئے

زناں ساعتاں بد لیاں بھوت گئے پھادون بد لیا بدلیا وس گئے
ڈراں بھواں کو لوں اکھیں بھواں ناہیں بھانو ین بھواں تنوں کمان کس گئے

ہوت وس چلے ناہیں وس چلے وس رہے نہ وس بے وس گئے
جند جان جوانڑی مال دہیا پئے ڈہل موتی لال ہس گئے

پنچھی جال کیہی جال جال دہیا تینوں جال لگی جال نہ پھس گئے
توں بھی اج کسے پیچ رج دہیا وچ ہوت تیری کیتے لس گئے

عرضاں کر دیاں دنڈرے گھس گئے ہوت ہوت کردے ہونٹ ٹس گئے
فضل باہیجہ نیاز نماز کیہی سجدہ کر دیاں مدے منھے گھس گئے

جواب سسی با مادر

مائی ویکھ پریت نہ پیت گئی چھوٹی عمر نباہ نباہ گئے
ہوت چند دی چانتی چند ناں ہس کہیندے دی چاہ چاہ گئے

کھلی پنڈ ہڑی نچھیدی پاہندیا نوں چھاندی بھندری بہا گھتکے گئے
بھائی چاہ سینتی پنوں گھن مائی یوسف وانگ بھاویں سٹ چاہ گئے

پنوں خاندی کہو جنوں کھوج لیسا ویسا ٹھلا ولاں جہڑے راہ گئے
سجن جان وساہ وساہ کینا دشمن ہوت وساہ وساہ گئے

دس کوہ بن جگ سٹ تاں ہو وی جہڑے شہر سند بادشاہ گئے
گھتن ایڈا اندھیر اندھیر مینوں گھن چودھویں دا میرا ماہ گئے

ڈٹھی فرش تے عرش نے کوک پہونتی میرا عرش دا کنگرا ڈھاہ گئے
گئے ملک بگاڑ بگاڑ مائے کر کے دیس فناہ فناہ گئے

کہیا واہ بیاواہ ڈوب مینوں وی لی لاندے ہل واہ گئے
مرشد بالکے بالکے سیک ہوتاں سینے واہ ویکھے دا ہو واہ گئے

گلاں مہن دے من دے من گئے ساڈے من لئے منوں لاہ گئے
دید عید تے حج صواب نیوں لکھیا واچکے لکھ گناہ گئے

مائی چولڑی جھلڑی عشق مائی سینے چنگ چھاتڑی لاگئے
کوار جھلڑی گھلڑی دا رینون یہ ہی پلڑی تھلڑی واہ گئے

درد مند سسی درد منڈ پئی ورد خواہ جو خواہ مخواہ گئے
بول بولنا تولنا سچ کرناں بول بول سینی فضلشاہ گئے

جواب مادر با سسی

ڈوب کٹھیاں کٹھیاں کسن گلاں وسیا دس کی کٹھیاں کٹھیاں نے
تدہ جیہاں ایہاں یوسفے نوں مل لین آیاں گھن ایہاں نے

سوا کرن سوا سوا لائے عشق ہٹیاں ویکھ نہ ہٹیاں نے
عشق چٹیاں کھنیاں ٹبانوں میر بیس جیہے زہران چٹیاں نے

پڑکے پٹیاں پٹیاں تدہ وانگوں گھول پٹیاں پٹیاں پٹیاں نے
عشق چوپٹ پڑ چوپٹ بازی نردان پکیاں سٹیاں مٹیاں نے

جنہاں جھٹیاں جھٹیاں نیل نیاں ڈب نیل ہویاں نیل ٹٹیاں نے
جھلی جان کے ہوئے نہ جھلی جان جان جھلی جھلے پٹھیاں نے

اجڑ گیاں اجاڑ اجاڑ ملے اتے پھیر نہ واہیاں وٹیاں نے
کئی وہوٹیاں جو بناں تدہ وانگوں ہو تاں کھنب جڑے نا ٹیکے چھٹیاں نے

پا یوجگ چار وچار دسیا مار مار ہزار دسیر ٹیاں نے
اچی بولیاں لیک یک لاون کھلی کسن گواہ سنڈماں جٹیاں نے

اینتھے صبر مطلوب ایوب والا جویں خوب یعقوب نے کٹیاں نے
فضلشاہ نباہ کی تنہاں کرناں جنہاں چاہ پہلے چا سٹیاں نے

جواب لاجواب سسی با مادر

میرے وس ہوتاں ہوتاں وس کراں مینوں گئے اجاڑ اجاڑ مائے
سڑی بالڑی نوں بال بال اعرا جوگی بال جگی گئے ساڑ مائے

وار وار سسی وار وار گھتی گئی وار تلوار وے جھاڑ مائے
مینوں کل نہ پینڈڑی اک گھڑی گئے لنگ بلیس پہاڑ مائے

ستے اوٹھ لیکے اٹھ اٹھ گئی پئی اٹھ بلوچاں دی دہاڑ مائے
میرے کم سوار سوار پنوں ہوت گئے وگاڑ وگاڑ مائے

وہل تاڑ بلوچ نے تاڑ مارے لائے جند اندرے تاڑ مائے
میر کھیا مدے چانن ہار وتی چانن ہار گئے توڑ تاڑ مائے

شالا نہوں لگی کو جہ نہوں نہوں گیا اڑ تنے پڑتنے پاڑ مائے
مینوں ٹکڑی سمجھ نہ دیہ کسان گئی وکھری ٹکڑ پہاڑ مائے

جھل تیر تقدیر دے چیر دیساں جنتھے جند کریر دے جھاڑ مائے
کرٹی یار کے کوہیں نہ سار دستاں مینوں ہا گئے ایڈی یار مائے

میرا رنگ محل نوں تھال ڈگا منان دیہ نا ہیں بوہے واڑ مائے
فضلشاہ جہان گواہ میرا چاڑ پلڑے چلیاں جھاڑ مائے

دربیان مصائب سسی در ریگستان تھل و تشنہ دہن شدن او و در طلب آب و وصال یار دل دار

بار بار چیار چیار سسی بار بار پکار سائیں
سسی ہتھ اٹھا دعا منگی ور وچہ سرکار قہار سائیں

ہوئے سر جگدی ڈہار سارے نری دہار سائیں سیتی دہار سائیں
آکھے چائیں چائیں ہنوں ملیجائیں کے اساں چائیں چا و نہا سائیں

ایہہ قبر لدھن میری تہیں راہیں گئے جنہیں راہیں گھر پیارا سائیں
کیتی جنہاں ہماں بے ہار نہو دکھ یار لائی دکھ یار سائیں

اوگنہار بھکھیار دربار کھلی بخشنہار کرتار کرنار سائیں
سسی اُٹھ کھلی کلمہ یاد کیتا چلی لین دیدار دلدار سائیں

سرتے خاک پائی تھلاں وِل دھائی رہی ہوٹ مائی بیاری پیارا سائیں
آکھے تھل اندر بھانو پیں تھل ہوساں توڑی یار تاں دین دیدار سائیں

نازک پیر گلاب دے پھل سسی کرن خار گلقند عطا سائیں
پڑے خاک ہوئی لالہ زار خونوں خار خار سی گل عذار سائیں

بار خار بھرے خار خار پھر سول سول پیے خار خار سائیں
سورج تیز میدان کشادہ ڈٹھا سسی سنبھیا روز شمار سائیں

اک آپ تتی دوجی ریت تتی تتی تیسری رُت بہار سائیں
ویکھ شیر دلیر بھی ڈہل جائے ویکھ لکھ ہزار اسرار سائیں

کرتی جیر سسی لیر لیر کیتی آپے جنڈ کریر کنڈ یار سائیں
دہن بھاگ جے جاگدی بھاگ میرے لیندے دوڑ کے پکڑ مہار سائیں

ہنیوں نیوں کھوج کھوجی اٹھانوا لیا ندا لیندی کھوج کے کھوج چلنا سائیں
چھڈے کھوج ناہیں آکھ متاں ایہہ بھی نکل جس کے کتے سدھا سائیں

لٹاں ٹیکلو وندے پیہیر سہلی لی کھوج کھوجن ہار ہار سائیں
تلیانوا ننگ کیا پھٹے ریت تلیاں جویں جو بھنن بھٹیا سائیں

دوروں ریت چھلکے ویکھ چھلکے چھلکے وسے آب تالاب فوار سائیں
سسی پھیر نسی ہوت ہوت کردی منہ ہوٹھ سکیا ندار سائیں

تتی ریت اُتے تتی بیٹھ تڑفے مچھی جیویں بر ریت کنار سائیں
تلے نیتے ماس تراس اُداس ہوئی ماسے ماس کیتا ماس کھار سائیں

روندی دھوندی تھیں کھل ساہ مہیوں جیویں دھوندی تھیں کھل لوہار سائیں
مالا موتیاں ندی نگلوں لاہ سسی نوڑے چا نوڑے ہار ہار سائیں

آکھے بٹھ گھتاں بھٹیاں لوندیاں متاں یار ہو جان بیمار سائیں
یار باجھ قرار سدھار گئے کرے وین بے چین قرار سائیں

کدی یاد کردی پیاں پیار یا نوں تے کدی رل اہن بھنڈار سائیں
کدی مان دے درد وتدا ونے نوں لے ورویا دکرے یادگار سائیں

پیت ریت نسے میت اتیت جوگی منجھیں یار ناہیں یار عار سائیں
لکھے فضل فخار اظہار ایہہ کری پھیر نستار سرکار سائیں

فغان اوّل سسی در ہجران پنوں خان

کرے باہوڑے باہوڑے کوئی میراں باہوڑے کملی داسائیں
کھلیاں کری باہیں یار ڈھاہیں ڈھونڈے اٹھ راہیں ساتھ ہار سائیں

پھیرا پا سائیں پھیرا پا سائیں تیرا چا سائیں تیرا چا سائیں
اچے دہڑی نہ لنگھڑی تھر بدی لاہو لنگھڑی پار لنگھا سائیں

گندی انت تے بات بھی کیتی ہیچلا ہو جھل شہر ساسائیں
دس گل کالی گیوں نہ گل لائی تینوں لہی بلا چلا سائیں

میرے شوہ شو دے ہلی مچھلی نوں کنڈی گھت لیو پھسا سائیں
ڈار تھل نہ چھڑی کونج پردیس آئی کوکاں پئی کرلا کرلا سائیں

نس رہیں سچ ہاں گدو بھاگ بیوں پیو ہوکھاک لکھیا ہیر پھسا سائیں
لاڈیاں لاڈ یاں لاداں بھالانوال لانواں گھت کے لواں منا سائیں

عمر گذر جاندی بہانوین بولدوں کردی ویکھ کے صبر صفا سائیں
راہیں پچھدی راہیاں ہیند پانیوں راہیا پاندہند پانہ پا سائیں

دہروں جان سجے ٹٹری ترٹر بدے توڑے ٹٹری بیت گنڈھا سائیں
لاہے لئی سوداگراں کہیت لدسی ہتھوں مول تھیں جا گوا سائیں

پاہجہ جندڑی مول نہ مول مٹھے سوبھی ہیٹھیاں اج لٹا سائیں
آئی ڈھونڈنے نوں جانی جان ناہیں ہتھوں چلیاں جان گوا سائیں

درداں آن جگائیاں دکھ درداں دردانوالیا درد ونڈا سائیں
کسے مان کسی کسنے تان کسے ساڈا مان تے تان خدا سائیں

زور ظلم کروان ظالم زور ظلم دی تیغ اٹھا سائیں
فصل کوں جے لکھدی اک لکھے تاں بھی اکدی اک نہ آ سائیں

دربیان فغان دوئم

گھت پھندے پھندے گھنیبو نے پاہندی پاہند یار اہیا رہیا او
شہر ستھگ جھلی توں بھی جھلی جھلی ڈھونڈ جھلی گا ہیار اہیا او

جان جان بندی بندیوان بندی بندی گھت کیسے پھا ہیا اہیا او
ہار ہار اتار اتار توڑے توڑے توڑ بنا بنار اہیا او

چاہوں چاہ کرکے چاہ چاہ پایا ایہو چاہ جو چاہیار اہیا او
وٹنگ ایہ ٹی کیوں مکھ وٹی وٹی یہیر نہ واہیار اہیا او

ماہی وانگ ترٹ فاں نند پاہجہ ماہی کوکاں ماہیا ماہیار اہیا او
منوں ہار کرکے منوں ہار گیوں منوں لاہیا لاہیار اہیا او

یار اسو کھدی سان سو کہاں لئے سو کہاں ہتھو مکھ دکہاں ڈا ہیار اہیا او
تیری پشت پناہ سو پشت دیکے گیوں پشت پناہیار اہیا او

ہس رس ہنسے بناورپایوں کامن گھت پھسائیار اہیا او
وس وس ناہیں وس وس سائیں ایسے لئی بیا ہیار اہیا او

جال جال دینیاں لئے نال دینیاں بانکے جھبیل سپاہیار اہیا او
تیرے فضلنوں پٹی اڈیکنی ہاں میرے فضل آہیار اہیا او

ایضاً فغان سوم

سستی تھلیں پکار پکار کینی سنی سائیاں سائیاں سائیاں او
بھلیاں جائیاں پچھاٹیاں پائیاں نے پھیر تھلیں لائیاں سائیاں او

گئے سکھ بلائیاں مکھ آیاں تیرے لان بلائیاں سائیاں او
ریتیاں تتیاں تتیاں تتیانوں تیرے عشق وکھایاں سائیاں او

بدلے ترس دے ترس ترس سایاں ہیں الٹ کیتوئی سایاں سایاں او
من بھایاں کیتوئی من بھایاں من بھائیاں بھایاں سایاں او

تاپ کہاپ پہلے باپ آپ دے تا مائیاں تائیاں تائیاں سائیاں او
لاکھی باندے پان چرا وٹھاں جو ہان چھٹو پرائیاں سائیاں او

مشکاں جان کسائیاں جان کٹھی جان قصائیاں سائیاں او
اساں قساں پیار تساں ولیں دے ہارے بیٹھے من رضائیاں سائیاں او

مال وگ تیر لوگ جاناہیں جہیں تیریاں گائیاں سائیاں او
اوٹھ دہاڑ اجاڑ اجاڑ ونجیں جایاں ہوو سایاں سائیاں او

آکھے سانجھیاں دے ساتھوں سانجھ توڑے توڑی کا سنوں لاہیاں سائیاں او
پہلے شور وسٹرائیاں پائیاں نے توں بھی شوہ ڈبائیاں سائیاں او

کدی پیا دسال وصال یا نی تیری درس قسائیاں سائیاں او
بھائیاں منگ سوا ریان بھائیاں نے پیار نال ویرا ئیاں سائیاں او
اوڈھاں والیاں موڑ رہیا پنوں مین بھی آئیاں آئیاں سائیاں او
لیکے دکھ ریتی بیت ریت سٹی لوہے وانگ تپائیاں سائیاں او
دل تاڑ سانوں اندر تاڑ گیوں سُتی مان جگائیاں سائیاں او
پہلوں یا محبتاں جیو کھسے پچھوں تھلیں تھلائیاں سائیاں او
سانوں موڑ مہار چڑھا لیناں تیرے کیچ سدائیاں سائیاں او
قساں وانگ موراں کالی دہار ملی بندی کھڑی کھائیاں سائیاں او
او نویں ہس منا ونلر وند ڑینوں جو بن ہس بلائیاں سائیاں او
اساں آکھیا ڈاچیاں موڑ دلا نساں نور ودوڑائیاں سائیاں او
اکھیں ویکھ لئی جان قربان میری ہنھوں گھول گھمائیاں سائیاں او
سروں ٹیاں ٹیاں ٹیاں بہ تیرے عشق پھڑایاں سائیاں او

عشق بازیاں چوڑ رچوپٹ کھیڈ سے سر سر لا ہرایاں سائیاں او
دو کہاں کھڑی بیناں ہین نا جھوٹھ کھا پھند گھتت سیاں بھسایاں سائیاں او
کدی کدی تجھی سانوں یاد کرناں جو بین منوں بھلایاں سائیاں او
بھنگاں پیا پیا پھنگاں پائیاں نے پچھوں بن سوائیاں سائیاں او
ریتاں تھلیں نوائیاں وانگ دو زخ بیبا چھٹو توائیاں سائیاں او
دم آخری بھی سا ڈی آن بہوتتے آکے دیہو وائیاں سائیاں او
راتیں اُٹھ چڑھکے اُٹھ اُٹھ آئیول نال وٹھ اٹھایاں سائیاں او
لئے مت جائیں مت میاں وت گہت جدائیاں سائیاں او
پیراں وناوے پیراں مندیوں پیڑاں پھیر ملائیاں سائیاں او
نج لائیاں لائیاں کہیاں ہین بھائیاں تدہ جلائیاں سائیاں او
اک پڑن سولاں وجاد کھ سولاں تیجا عشق سنایا سائیاں او
فضل کھٹکے پٹ نہ سیبو نے زخماں پھیر دکھائیاں سائیاں او

ایضاً آہ فغان چہارم

کھلے وال ڈ ہلے نین چین ناہیں آویں لین سن کے میرے وین ینوں
صبر قول قرار قرار توڑ کر کے گیوں بے چین بچین ینوں
جان جان سایاں میری جان مٹھی جان تیری ساکت سین ینوں
نینوں تاڑ دی تاڑ ڈگی تاڑے لگ گئے میرے نین ینوں
کوار دار چھلے لئی ہوت ہونو ذرہ ٹھہر ویکھو ہنھیں ہین ینوں
ناہیں کم رسیل دانس جاناں جدوں معاملے عشق دے بین ینوں
ہور چاہ جیکر میری چاہ پئی رکھو ویدنا دا دین لین ینوں
عین غین بھلا ئیکے عین جاتا قبلہ عین کو نین دا رین ینوں

نکتہ غین غرور دا دور کر کے اکھیں ویکھ لواں عین عین ینوں
ملک الموت آہی ہوت موت بیاڈھی جھیڑے لین آہی اگو ین ینوں
ہوت قہر کمان پھڑکے تیر سینیوں پار لنگھین ینوں
کراں شکر ہزار ہزار واری جند جان واری دیکھو دین ینوں
دلوں صاف ہو صاف انصاف کرناں صاف صاف نکلے طرفین ینوں
ویکھ نال خیال دی حال مڑکے گیوں بال سوہا گدی ین ینوں
تیچھے آبحیات حیات گالی ساڈ ینا لکدے ذوالقرنین ینوں
ننہاں نال محضر میراز و رمحشر جنہاں فی پائی فیما بین ینوں

تھل و کربل مین چل آ یاں کربل جو بس شہید حسین ہنوں
لیکے گھڑی جلدی ایسے گھڑی جلدی پہنچ ویکھ جلدی جلدی ہنوں

خال قطب تے نین قطبین تیری ہر دو ابرو ہلال عیدین ہنوں
ابرو یار دے خاص محراب کعبہ فضلوں ویکھیا قاب قوسین ہنوں

ایضاً فغان پنجم سسی

سک ہوئی ماسے تو لے سیم دیہی ماسے تولناں تولناں ڈہولناں او
ساتھ ساتھیاں ساتھ سد ہان چنگا کمراں کھولناں کھولناں ڈہولناں او

دکھ یار دکھیا دکھیا کیتی دکھ پھولناں پھولناں ڈہولناں او
وس ہیوں ایپر دوناں وس ہین ناہیں ڈولناں ڈولناں ڈہولناں او

مصری کھنڈ گھولی گھولی جان گھولی ایہو گھولناں گھولناں ڈہولناں او
سر سر لا بازی تورڑی جگ توڑی یا ساڈو ولناں ڈولناں ڈہولناں او

تنی اتنگ انگیا انگیا باجھو سوہا چولناں چولناں ڈہولناں او
جنگل یار بیلا کاہی تدہ ماہی کا سن ٹولناں ٹولناں ڈہولناں او

شالا سر نے زبان جے جھو تھو آ کہاں سچی ڈہولناں ڈہولناں ڈہولناں او
جان جان قربان قربان تیتھوں سر گھولناں گھولناں ڈہولناں او

ہس ہس جمال ویکھال سوہنا مکھ بھولناں بھولناں ڈہولناں او
فضلوں آخر یہ وقت وصال کر کے مٹھا بولناں بولناں ڈہولناں او

فغان ششم گوید

داتا لکھ مراد مراد میری سرور پیر ہے پاک جناب ہنوں
سوج چند تارے یوسف خواب سارے میرا جند وہ چند مہتاب ہنوں

کیتا کسب قصاب قصا ہوتاں موئی چھڑک گلاب گلاب ہنوں
جیف جیف شالا سیف سیف ہوتاں کیف کیف پیالہ شراب ہنوں

گردے جگر تلیاں تیر سیخ تلیاں کھاؤ نال شراب کباب ہنوں
میری نتھ سوہاگ دی ٹٹ پئی اج رات آئی مینوں خواب ہنوں

پہلا قاعدہ واعدہ یا پیاندا پڑھی دکھدی پھیر کتاب ہنوں
صرف صرف تے پڑھ کے صرف جان کیتی نحو محو مثال حباب ہنوں

پہلا دوسرا تیسرا پھیر چوتھا پڑھیا عشق دا اینجواں باب ہنوں
قصے واج کسے قصے ہین باہیں الیسی باب کیتی میرباب ہنوں

ولی ولا قدے مار حصا نوری چم سیا ہند نے کٹک پنجاب ہنوں
شالا پیچ ہویا کہیا ماں سند ظالم ہوت جلاد نواب ہنوں

لکھ وار توبہ کلمہ کفر کیتا میرا حج نماز ثواب ہنوں
تھلا نوچ سسی تیری پھیر تسی مینتھے پہنچ جلدی لیکی آب ہنوں

سسی منوں وسار وسار ڈانگوں کیتو رنگ شہاب شہاب ہنوں
تتی ریت لٹنے تتی تڑفتی ہاں جویں ماہیجہ قرار سیماب ہنوں

کڑتی لال کھنبو کڑی بال بالی سٹی پاڑ چولی کمخواب ہنوں
جالی جار بھی اوڑھنی سر جالی کیتا ہار کے ہار خراب ہنوں

نال لے ریت دو پہری قہر گرمی جویں روز محشر آفتاب ہنوں
تشنہ لباں نے گھٹاں گھٹاں چھپان بھیج رحمان گھٹاں سحاب ہنوں

چڑھ کے جند کر بیر نظر لاواں پھراں ڈھونڈدی تیرا لاتاب ہنوں
دوروں آب تالاب تیوانگ دسن یا لوریت دی چمک سراب ہنوں

آب آب کردی آپ آپ مردی باجھ آب بے آب بے تاب بنیوں — تیری جھڑک عتاب وے ہاب جاتی قبروں سخت عذاب عذاب بنیوں

قبر وچ آ ملک سوال کرسن دیساں کھول جواب جواب بنیوں — اساں اج حساب کتاب دتا جھڑا روز حساب حساب بنیوں

ویلا وقت وہاوندا جاوندا ئے ساتھی پہنچ نشتاب نشتاب بنیوں — عدل فضل تیرا جگ جگ سسی وانگ عمر خطاب خطاب بنیوں

فغان ہفتم سسی در جدائی پنونخان ملا

اچی کوک کوکاں سنیں سایاں وتیندڑی خبر تھیوے خبر پاؤنا او — وناں وناں دے وناں تے چڑھاں ویکھاں تیرا ساتھیا ساسدا ونا او

جل جل باجھوں تھل تھل ہویاں ساتھی پھیر مہار پھراؤنا او — ہوتاں دم دیکھے ساڈے دم گالے کوئی دم دا دم پرا ونا او

تیری ہیبت چھلے ویکھے ریت چھلے چھلی گہن نشانڑی دائونا او — سایاں پھیر مہار نوں پھیر ملناں پھیر پھیر ناہیں پھیر جاؤناں او

تسا نوانگ موراں کالی مار دہاری اساں کونج بن بن کرلاونا او — تنی تاگیوں تتی تا پیارے ایدوں ہور کی تاؤنا تاونا او

شاید ہوت جے دین ترغیب تینوں دلوں ناغریب بھلاونا او — کم کاج نہیں کدی جے ملے فرصت اکوار تاں فاتحہ آونا او

کربل وچ امام شہید ہوئے اساں تھلیں شہید سداؤنا او — تکفین تجہیز تجویز سبتی کرنا آپ سیتھیں دفناؤنا او

ٹھنڈے چھاں نبی راتنوں کوچ کرناں دہیسی پیر تھلیں کہاؤنا او — جیکر ہوا وتاؤلے ڈنیں ٹریوں پانی چھاگلاں وٹھ لداؤنا او

پینڈا اپھر دا وچ دوپہر کرنا متاں دسپ دوپہر چڑھاؤنا او — پیریں نہیں ٹرناں متاں بہن چھالے چڑ ہکے وٹھ تے آن اٹھاؤنا او

موئی ہوئی بھی جان یقین تینوں اساں اکواری گل لاؤنا او — جیکر کفن دیکے کوئی دفن کریتاں بھی آ سیکے قبر ٹراؤنا او

محشر پاک دیدار خدا بدلے اینتھے پیار یا مکھ وکھاؤنا او — ملکاں کہیا من ربک دس سانوں اساں دسناں حجت دساؤنا او

منکر اتے نکیر بھی ہو منکر کیتا ندہ دا بھیت چھپاؤنا او — جیکر پھیر نیرا کدہرے نہوں لگے کسے ہوت دا دانہ کہاؤنا او

سسی ویکھ تسی خضر وانگ سایاں آپ آبحیات پیاؤنا او — غضب قہر دے انیروں قہر ٹٹی کدی پیاریا فضل کماؤنا او

شہید شدن سسی در تھل مارو غرق شدن لاش او در زمین و مجاوری کردن برشے

کاکا چوپایاں بعد بدل کرامت عاشقاں

پھیر کھوج لدہا سسی لاسینے اکے کتنوں میرے ہان سائیں — متا نوانگ بنیوں لا یہ بھی جھین جائی تھل تھل جائے میرے جیان سائیں

مرشد جانکے قدم دے قدم لگی ہادی راہنما پچھان سائیں — آنجان مکان کروان بھاویں تاں بھی آ ئی وناں کان مکان سائیں

آکھے کھوج ناہیں کوئی قطب تارے یا یہ چند بالا آسمان سائیں — باہر نال ہاس زبان آئی ہو ٹھ پان لگے کرمان سائیں

اجڑ چار داسی وچ کار تھاندے کا کا نام آیا بکروان سائیں
آکھے ایہ اسرار یا دیو پری یا ایہ جن یا بھوت مسان سائیں
تڑفے پئی تتی تتی ریت اتے کوکے کوک بیوس ہنونخان سائیں
متاں غیر نگاہ دیناں ویکھے میری پت رکھیں سبحان سائیں
آئی ڈھونڈنے نوں ہنونخاں تائیں تھلیں کہیں آہے کروان سائیں
کلمہ پاک رسول مقبول والا دکھے وقت کیتا سسی دھیان سائیں
جانی جان کارن جان جان دتی ہویاں مشکلاں کل آسان سائیں
ایہ رج کولج ہوکھو بائی وچلا ڈول گیا بے ایمان سائیں
اجے لاش نوں ہتھ نہ لایا سی گئی پاٹ دہرتی ریگستان سائیں
کا کا ویکھ اسرار فرار ہویا پئی آپٹی پاپ ڈران سائیں
کول گور رگوری گور گند دسی چھپاں چور چکور کران سائیں
لکھے لیکھے تقدیر نے پھیر پائے شیر گیر اسیر ہو جان سائیں
پھیر ہتھ اٹھا دعا منگی سنیں رب رحیم رحمان سائیں
بیٹھا کول مجاوری گور گوری اکھیں اکھیاں پھیر ویکھان سائیں
شاکر شکر شکور تھیں کرے شکر لباں وند دہان زبان سائیں
جلی جلی جلال دی گہت آکھے جلشان جلشان سائیں

مچھی وانگ سسی ریت تڑفدی نوں وروں ویکھ ڈریا ناگہاں سائیں
جیوڈ ہاڈ دکے نیڑے آن ویکھے اک چھیل مٹیا جوان سائیں
سسی ویکھیا مرد ایہ غیر کوئی دوجا تھل مارو بیابان سائیں
ویراسنی ایا لبا کہے سسی آدم جام ہیٹی سلطان سائیں
شاید ملے نینوں آکہیں آکھدی سی آن دکھیں عاشقاں سائیں
سسی جان چھپان کے جاندی جان دین عاشق جان جان سائیں
کا کا ویکھ کے قہر دی موت سسی ہیا وانگ تصویر حیران سائیں
آکھے کون ویکھے زیور لاہ لواں وت مٹی کی کراں نہان سائیں
سسی وچہ زمین دے غرق ہوئی تھا در قدرتوں قبر بنان سائیں
کاکے ہول پیا دلوں ڈول گیا ویکھ ظلم اندھیر طوفان سائیں
لتھے عقل بنی طمع خام کیتا انہاں نوچہ جہان بنان سائیں
نین جان پرلن نے جان نالے نین جان پران جہان سائیں
ویکھن اکھیاں دا اکھیں ویکھ لیا اکھیں ویکھ کہیں اکھیں پاس سائیں
پئی عرض قبول جناب اللہ رخیر اکھیاں دا دین دان سائیں
خاک پاک مشتاق دی قبر سندی کا کا چم لگا اکھیں لان سائیں
فضلشاہ فقیر دلگیر وانگوں دہواں پا بیٹھا مردان سائیں

بیدار شدن ہنوں از مستی خواب نشۂ مے و دیدن خود در ریگستان و جدا شدن از ہوتان و رسیدن تا بہ قبر یار سسی

پیالہ ساقیا پیال وصال والا بھلا آخری رہے نہ واہ بیلی
واہ واہ شاباس شاباس سسی گئی اپنی توڑ نباہ بیلی
دہاڑے مار کے دہاڑ وی اوٹھ نٹھے ظالم ہوت چلا دسیا بیلی

مویاں ہا ہیچ نہ سر کے نصیب ہووے ہیراوہ بھی واہ لیوں لوں لاہ بیلی
جو چوکرن کروان وسو ہنوں خاندا حال تباہ بیلی
صبح دے پیالڑے ٹوٹ لاہی لوٹ پوٹ ہویا ماہی ماہ بیلی

نیم مست تائیں کیتا مست ہیوں نال دارو پیال لائی دارو بہا بیلی
لتھا خمرا جدوں خمار ہنوں اکھیں کھول کے کری نگاہ بیلی
اونویں شگن بیاہ دے سوئین سہرے کلگی دار دستار کلاہ بیلی
نا اوہ ہار ہیرے نا اوہ یار ہیرے چہرہ وانگ ہیرے کردے چاہ بیلی
جبین چاند اتسیں وساہ مارو کرداموں نہ پلک وساہ بیلی
چلو ان کیچم سل باپ و یکھیں ہویا نہیں نا ہوگ فناہ بیلی
ہونہاں نہ ٹلے پیغمبراں توں لکھیا لیکھ نہ ٹلے الٰہ بیلی
تیغ جہلوں پکڑکے کھچ بیٹھا بادشاہ نوں ظل اللہ بیلی
گھتے واسطے واسطے جان ہنوں دتی جان امان پناہ بیلی
ہنوں شیر دلیر ہو پچھیاں ٹریا پیا تھلا اندلمڑے راہ بیلی
اگے کدے نہ کتے سوال کیتا بیٹھا تدہ نوں اج ارگاہ بیلی
رہیا او ٹھ اٹھا نہ اٹھ ٹریا پیدل اٹھ ٹریا بے پرواہ بیلی
یارا کل اتفاق پیر نے موت ہونی مجھ شانے چڑھے سپاہ بیلی
بھکھ پیاس ہنوں تانبی تاس کیتا ہنھوں چاہ دلبر پایا چاہ بیلی
ہنوں بجھ لیا دلوں بجھ گیا بھانویں تھل ہوئی تھل گاہ بیلی
شالا جگ جیویں لاکھ لاکھ برس بھانویں ملیں منوں گاگاہ بیلی
ساڈی یاد نہ منوں بھلا دینی یاد یاد کہیں جانی جا بیلی

اوہی رات لیکے پچھلے پہر وند تھلوں پار ہوئے واہو واہ بیلی
دیکھے تھل مار ویا بان بیلا اٹھ اوٹھ لتے ماری آہ بیلی
نا اوہ رنگ محل نہ رنگ رتی نا اوہ رنگ رتی چھیج بیا بیلی
آکھے بھلے ہو تو دس بیہو ہو تو کتھے چھڈ یوجی درد خواہ بیلی
ہتھ جوڑ کے منتاں کرن کھلے گل گھت پلو مکھ گاہ بیلی
نیندہ خاک خطا نہیں پاک کیہڑا بخش عیب لاریب گناہ بیلی
ہو تو ریں سہاگ اندہیر گھتولا وان بھاہ لاواں منہ دساہ بیلی
ماری خوف تلوار دے ہوت دونویں دین جہلوں آ ہنوں ٹھاہ بیلی
فرصت پائیکے چا جہار لئی پھیر کون دیوی کسے ہاہ بیلی
اوٹھا چل سو چل اسوار تیری پھیر گھاہ دانہ بدہا گھاہ بیلی
پیشی وقت لیکے ساری رات ٹریا اوٹھ بیٹھ گیا صبح گاہ بیلی
تھلا نوں چ ننگے پیر عشق پاروں پھیر کیچمکر اندا شاہ بیلی
سکھاں لئی سکھ یار انت سکھاں ہتھوں نال وکہان بیا واہ بیلی
لے او پیار یا لیاں نے جان آئی کوئی دم باقی دم ساہ بیلی
کسن نے باہجہ قہار دے جا کو کاں کوئی ہو کبھی نہیں درگاہ بیلی
اک سک ہنوں مکھ ویکھنے دی کوئی ہور نہ ونڈ لاہ بیلی
پیراں تاریا تاریا پیاریا او بھانویں ڈوبوئی لے واہ بیلی

کوئی دم دا دم مہمان پیارے شاہد رب رسول گواہ بیلی
چھلے اپنی آسیں نباہ یاری رو رو کہے ہنوں مار ڈھاہ بیلی
پینڈی دور دے جھاگ حضور پہنا بارگاہ پائی بارگاہ بیلی
فضل شاہ جنہی چاہ چاہ پایا اکھیں چاڈ ٹھی نحا نقاہ بیلی

جان دادن پنوں وہم آغوش شدن با سسّی در قبر و رسیدن بلوچان و دیدن قبر بر دو عاشق باز رفتن در کیچمکران و مردن علیخان در فراق پنوں گوید

کاکا قبر تے پڑھے درود بیٹھا پنوں ویکھ ہویا پچھن ہار پیارے
کُل گل عیاں عیاں کیتی جو کجھ ویکھیا قہر قہار پیارے
جیندے ہار سنگار سنگار سولاں جویں بجلی دا چمکار پیارے
ویکھ شوہ میرا وچہ شوہ بڑا مار تار پیارے تار نار پیارے
نال پیا دے ساس وس ہویا چشماں نیر ارزار جھلار پیارے
اتنا آکھ موہوں کلمہ یاد کیتا پیاری جان بھی گئی سدھار پیارے
انہاں ہوئیکے اکھیاں پھیر پایاں بیٹھا مل تکیہ تکیہ دار پیارے
بات گھات والی واردات سن کے پنوں مار آہیں رُنا زار پیارے
اک آخری دید نہ رہی باقی مردی وار درکار دیدار پیارے
بارے بیٹھ گھر بار اڈیک لیندے دن اک دو یا تین یا چار پیارے
ساتھ ساتھیا ساتھ ورلا لینا ساڈا ساتھ بھی ساتھ تیار پیارے
چوڑی والڑی ہتھ پسار کہیا مل یار پیارے دلدار پیارے
وچ قبر دے پیر پسار پنوں گل لا ملیا یار یار پیارے
اتوں قبر مل گئی تے یار دونویں عاشق رہی جدی وچکار پیارے
چڑھ کے عشق جہاز مجاز والے عاشق پور پہلے ہوئے پار پیارے
تھل ول یار اجل ول ہوتاں دس گل کیکر ہوئی خوار پیارے
پنوں جان بھلا ڈر جان دنا مارے خوف تلوار دے وار پیارے
پچھاں مرن بھی مرن نہیں نہیں خالی جیتا کوئی جیتا سی مار پیارے
ایسا نہیوں ہتیار سوار پنوں جیہڑا چیر دیسی بیلا یار پیارے

ایسی سخت بیابان وچہ تھلدی کیہڑے پیر دا ہے مزار پیارے
آکھے اک جوان ٹبار جھری شاہ پیر دی آ کہاں اکی نار پیارے
خان جان پنوں خان نام لیکے کردی کوک پکار پکار پیارے
پیروں ریت تتی تھل تھل کیتی سروں ہٹ کے دھی ماریا پیارے
پنوں ویکھ کے ہو بھجی ہل گئی آکھے ہیں سسی ڈھونڈن ہا پیارے
ویکھ حال مویاں بھری بھرم بیٹھا عظمت ویکھ لئی گنہگار پیارے
جان پیر مرشد دے ہوئیں ہار بیٹھا جیہڑی پیر مرشد والی کار پیارے
لیکے خاک قبروں سر تے پا پنوں رو رو پیا کوکے بار بار پیارے
جانی لاگیوں سینے سار کانی آوا سار ہو گئے دو سار پیارے
تیریاں کھلیاں کھلیاں کھلیا نتوں بلہار بلہا بلہار پیارے
دیہرنی پاٹ کے قبر شگاف ہویا بت قدرتوں کری گفتار پیارے
آ سائیں تینڈا چا سائیں گل لا سائیں اکوار پیارے
گل لگیاں سار نا سار ہویا گئی جان سدھار دکھیا پیارے
عاشق جان تھیں جان کنارہ ہویا لیا یار نوں پھیر کنار پیارے
موہاں ہا ہیجہ نہ ملے مطلوب طالب طالب کون طالب طلبگار پیارے
ہوتاں سمجھا بار شکار چلے ستھوں باز ہو گئے اڈار پیارے
اگاں جان تھیں جان سلطان ہاشم تن نیچے پروار پیارے
اسیر پچھاں مڑ بیٹھی جیکر ملے پہول غبار پھیر کر بیٹھے دغادار پیارے
پھیر تھل وچہ سہار چلے بھلے اپنے نوں براد ہار پیارے

موڈے مشک بائی کمر نال توشہ ڈھال بیٹھ تنے سنھ تلوار پیارے
آفتاب وچ غرب غرقاب ہویا بٹی رات کالی ہنڈ وکار پیارے
غرض تیسرے روز نوں چھاؤ ویلے پہنچ ہوتنے اوٹھ جتھے چھڈ نہا پیارے
خالی محل ڈٹھا حیران ہوئی آیا نظر نہ شتر اسوار پیارے
اوڑک کھوج تنواں ڈھونڈ لبھیو نے کرکے جتن ہزار ہزار پیارے
واردات ساری الفو نے تاکر کا کے بیٹھ کیتی اظہار پیارے
کدی آکھدے مار کٹار مریئے کدی کہن توبہ استغفار پیارے
جھاک منزلاں نکھلاں تھیں پار ہوئے مدت ملک در ملک گذار پیارے
بینڈے جھاک مصیبتاں کیچ پہنچ ہوتنے ڈٹھی جا پرار گھربار پیارے
چوبدار سرکار رسد بار گئے آندے پکڑ بلوچ مکار پیارے
مرن منڈ کے سچ گفتار کیتی ہونان جاندا خونخوار پیارے
علیخان سن کے اک آہ ماری گئی جان سد ہار بیمار پیارے
محباں انہاں نے زور شور کیتا کانے دیس کر کیس کھلار پیارے
کل ملک جہان نے سوگ کیتا زن و مرد ہوئے سوگوار پیارے
ہائے ہائے لعل مویا علیخان سندا پٹی دا اروبار یار پیارے
ایپر صبر انتے اختصار کیتا قصہ طول طویل طومار پیارے
گلوں گل گل ہئی نیاہ دتی سروں لاہ چلے بھار بھار پیارے

پچھے اوٹھ کھڑ جدا اُٹھ دوڑے پھرن جد کھوئے کھوج بچھار پیارے
لیکے کھوجیاں نوں بن گذار ہونان پھر کھوج لئے کھج سار پیارے
ویکھ اوٹھ کر بیر تے جنڈ چڑ دا دوروں دوڑ کے پھڑن مہار پیارے
نیوں نیوں کھوج تیوں لبھن وچہ اہاں بالک ہبن نہ چین قرار پیارے
لیکے کھوجیاں پاس مزار پہنچ ہوتنے پچھن حال کا کے نیکوکار پیارے
ظالم ظلم مظلوم دا ویکھ ہوتنے کان کرن کارن شتر سار پیارے
دہشت کھا کے قبر توں اُٹھ نٹھے ہو کے وٹھ سوار فرار پیارے
پھیر وطن تے جی اداس کیتا چائے رزق مہار لاچار پیارے
کیچ ہوت آئے کیتی خبر مخبر علیخان دے جا دربار پیارے
کرکے جان بخشش پچھے خبر تیوں بادشاہ سپہ سالار پیارے
واردات وری سسی بیٹھ دسی پنوں خان دی موت چتار پیارے
کیچ گلی کوچے وچھے فرش ماتم ہوئی ہٹ ہٹر نال بازار پیارے
آہیں مار ڈاہیں چوڑے بھن توڑے ہر توڑے ہار سنگار اُتار پیارے
پھلواڑ گلزار بہار یاراں خار خوار ہوئے خار خار پیارے
ولدی دیگ تائیں ویکھے جوش ماتم لیندے عطر عطار نتار پیارے
سروں گل تمام تمام ہوئی اگے ہو نہ پیرب دبیار پیارے
فضل فضل نہ افضل فضل منگے کرم کرم کرتار کرتا پیارے

گفتار در بیان خاتمہ کتاب گوید

باراں سے اسی سن ہجری باراں سن کریں اعتبار سائیں
مالیے قلم گلزار کر قلم لائے قلم شعر دی سدا بہار سائیں
حرف حرف مہر اتے حرف لکھیاں بھی کجھ نہ نندوچار سائیں

نواں کندیٹ مسکین دے خاص مسکن چھٹی سال دی عمر شمار سائیں
نکتہ چین آوے بھانویں چین وچ لکھی بحث ہزار تکرار سائیں
سوچیہ بوجھ والی اہل دانش منصف کھن چھپا عیب لین نتار سائیں

باجھوں عیب لاریب ہے ذات ربی ہتھوں عیب چھپاونے ہا سائیں — بندی بندگی کار درکار اینہے جان جان کار بیکار سائیں

جنہاں درد حبیب نصیب ناہیں سعی مرد نا مرد مردار سائیں — ڈول ڈول ناہیں لج لج رکھیں جیکر چاہ تینوں یار پیار سائیں

جیہڑے چڑھے جہاز پریم والے پہلے پور ہوئے لنگھ پار سائیں — تو نبا سیس کٹا کے نبی کھیڑے جے پہیر ستادی تار سائیں

بین جھی سیس کٹا ٹیکے وانگ تونبے رگان تار کے شعر دہار سائیں — عاری ہو عشقوں سرتے جھل آری کیتی وانگ ستار پکار سائیں

گھڑی گھڑی پیل کل کل کل کردی کل ڈٹھا کسو ادار سائیں — ڈہولن یار دلدار سدہار گئے ساڈا ساتھ جو سانجھ تیار سائیں

جنہاں یار دا پیا درکار جاتا طالب طلب دید ار دلدار سائیں — شعر پر مضمون موزون کرکے چھپے چھنڈ چلے یادگار سائیں

شعروں یار مقصود درود آکھن دین فاتحہ خیر گزار سائیں — فضل عشق بیان ایہ نال یاری اوکھے وقت ہووکلمہ یار سائیں

تمت

قطعہ تاریخ خاتمہ کتاب لاجواب سسی وپنوں طبعزاد جناب مولوی پارس علی صاحب متخلص علی فرزند رشید حضرت فرید الدہر وحید العصر مولنا مولوی محمد فرید الدین مرحوم عباسی المتخلص بہ فرید

قصہ سسی پنوں ترمیم کیتا فضلشاہ جان مرد سلیم میاں — علم عقل نے فضل دا کوٹ آ ہا نویں کوٹ دی بوچہ مقیم میاں

یاراں لکھی تاریخ ترمیم کارن کیتا جی دینال تسلیم میاں — علی سال تاریخ دا آکھ ہویا قصہ سسی پنوں ترمیم میاں

کاتب کتاب ھذا [illegible]

اشتہار

[illegible] 28/6/15

یہ کتاب ایسی لاجواب آہی جید انت نہ حد حساب بیلی — جوکوئی لکھے پڑھے سنے ایس تائیں کھلے دفتر اعشقدا اب بیلی

فضلشاہ کہیا واہ واہ قصہ قصہ کہیا حصہ عاشقانہ بیلی — فضلشاہ کیتا تصنیف قصہ فضل شاہ نے فیض آب بیلی

اُنکر قلم غلام حسین سید میاں میر والی کرکے غور میاں — صحت خوب غوب قلوب کیتی نویں سرں دیکھے آب تاب بیلی

خرید ابن شیخ محمد اشرف جیہڑا مشتری ایس تصنیف دائے — دیکھے حق تصنیف دا مالکان توں لیا حق تصنیف کتاب بیلی

الغرض کراں غرض یارو جو غرض خاص منشا قانوندا ئے — اذن مشتری باہجہ نہ چھاپ سکے کوئی یار اغیار جناب بیلی

شیخ محمد اشرف تاجر کتب کشمیری بازار لاہور

مکمل قصص المحسنین منظوم بزبان پنجابی المعروف بہ گلزار یوسف علیہ السلام

پیارے ناظرین حضرت یوسف علیہ السلام کے قصہ کو اس سے پہلے کئی شاعروں نے تصنیف کیا ہے مگر انہوں نے عام طور پر غیر محقق روایات اور نامکمل حالات درج کئے ہیں جناب سید فضل شاہ صاحب علوم دینیہ میں کامل دستگاہ رکھنے کے علاوہ نظم پنجابی میں ایک مسلم الثبوت اور قادر الکلام شاعر مانے گئے ہیں حضرت یوسف کی مکمل سرگذشت ابتدا پیدائش سے انتہا تک کے عام حالات یعنے بچپن میں خواب کے بشارت اور اس کا باپ سے تذکرہ اور بھائیوں کا ظالمانہ سلوک انکا آپ کو کنوئیں میں گرانا باپ کے روبرو بھیڑیئے کے کہانیکا جھوٹ قافلے والوں کا آپکو کنوئیں سے صحیح و سلامت نکالنا بازار مصر میں آپ کا بکنا زلیخا کا خواہش وصل آپکا انکار زلیخا کا بار بار اصرار آپکے نہ ماننے پر الزام لگایا جانا قید سختی پر آپکا صبر کرنا آخر الامر خدا کے فضل سے خود بادشاہ مصر ہو جانا ادھر باپ کا بیٹے کی جدائی نہایت بیقراری سے آہ و بکا کرنا بیٹے کو سلطنت کیحالت میں ملاقات اور بھائیوں سے ملاپ اور انکا قصور معاف ہونا علی ہذا القیاس مصنف علامہ دہر نے کمال شوق اور درد سے اس دردناک قصے کو اور بھی درد انگیز اور رقت آمیز بنانیکے لئے سونے پر سہاگہ کا کام کیا ہے یعنی حضرت یوسف کے مبارک حالات کے مطابق اولیاء اللہ رضوان اللہ علیہم کی حکایات و تمثیلات اور دیگر مسائل متفرقہ و مسائل خلاف حنفیہ کے جوابات بھی جابجا توضیح کیساتھ درج کر دیئے ہیں جس سے شائقین کو کسی اور کتاب کی ورق گردانی کی ضرورت نہیں رہتی غرض یہ کتاب جو کہ حکایات اولیاء کرام و بزرگان دین سے مزین کر کے بڑی محنت اور جانفشانی سے تیار کیگئی ہے ناظرین طلب فرمائیں۔ قیمت با این ہمہ صفت صرف ایک روپیہ

لیلہ مجنوں

یوں تو لمبی زلفوں والے اور دراز مژگانوں والے آپنے کئے دیکھے ہونگے لیکن لیلہ مجنوں کا نقاب بھی ضرور اٹھا کر دیکھئے کیونکہ اسکی رنگت کچھ اور ہی ہے حسن عشق کی گھاتوں اور محبت کی باتونکا جس انداز سے فوٹو کھینچا گیا ہے اپنا سکہ جمائے بغیر نہیں رہ سکتا۔ عشق سے ڈرنیوالوں اور عشق کا دم بھرنیوالوں دونوں کیلئے سامان دل لگی ہے اس کے لفظ لفظ میں محبت کے سینکڑوں تیر بھرے ہوئے ہیں جو پڑھنے والوں کو دردوں سے چور کرتے ہیں اور پڑھنے والونکا دم بیخود ہو جاتا ہے یہ کتاب کئی مرتبہ چھپی ہے اور تھوڑے ہی عرصہ میں فروخت ہو جاتی ہے خاصکر اس زمانہ میں جبکہ دیگر کتابوں نے ملک بھر میں طوفان بے تمیزی پیدا کر رکھا ہے اور اشتہار بازی کا دریائے عظیم ملک کے ہر گوشہ میں موجزن ہے جو کوئی اس کتابکو ایک مرتبہ پڑھنا شروع کر دے بغیر ختم کئے ہاتھ سے چھوڑنیکو طبیعت نہیں چاہتی ہمارا دعوی ہے کہ اس قسم کی کوئی کتاب آپ نے کبھی نہیں دیکھی ہو گی جلد خرید فرمائیے ورنہ دوسرے اڈیشن کا انتظار کرنا پڑیگا لکھائی چھپائی دونوں عمدہ جنکی تعریف کیلئے لب کشائی کی ضرورت نہیں باوجود این ہمہ صفت قیمت ۸/

پتہ ملنے کا۔ شیخ محمد اشرف تاجر کتب کشمیری بازار لاہور

التماس

ہمارے کتب خانہ سے ہر قسم کی کتابیں عربی فارسی اردو ہندی

پنجابی گورمکھی جیسے تفسیر فقہ اخلاق نانک طب تاریخ تصوف

پنجابی کتب غزلیات ڈرامے تاریخ کوک شاستر کے علاوہ ہر قسم کے قرآن

مترجم و غیر مترجم اعلیٰ قسم نیز ہر قسم کی حمائل قاعدے سیپارے چھوٹے بڑے

وظائف قطعات ہر قسم کے جس قسم یا سائز کی ضرورت ہو

ایک دفعہ ضرور منگوا کر تجربہ فرمائیں ہمارا مال عمدہ و بارعایت ہوتا ہے

فہرست کتب مفت مل سکتی ہے

المشتہر: شیخ محمد اشرف تاجر کتب و پبلشر لاہور کشمیری بازار